

PROJECTE EDUCATIU DE CENTRE
Escola Oficial d'Idiomes de Martorell
28 de gener de 2022

I. Taula de continguts

I. TAULA DE CONTINGUTS	2
II. DEFINICIÓ INSTITUCIONAL	4
III. TRETOS D'IDENTITAT DEL CENTRE	5
1. CONTEXT ESCOLAR	5
3.1. LOCALITZACIÓ I ÀREA D'INFLUÈNCIA	5
3.2. OFERTA EDUCATIVA	6
3.3. ESPAIS I SERVEIS DEL CENTRE	8
3.4. SERVEIS DEL CENTRE	10
3.5. PERFIL ESPECÍFIC DE L'ALUMNAT DE L'ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES DE MARTORELL	10
3.6. ESTRUCTURA ORGANITZATIVA	11
2. OPCIONS EDUCATIVES	11
IV. OBJECTIUS DEL CENTRE	12
1. OBJECTIUS GENERALS	12
2. OBJECTIUS ESPECÍFICS	13
3. ÀMBIT PEDAGÒGIC	13
3.1. PAPER DEL PROFESSOR	13
3.2. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT	13
3.3. ACCIÓ TUTORIAL	14
3.4. LENGUA VEHICULAR	15
3.5. AVALUACIÓ	15
3.5.1 AVALUACIÓ CONTÍNUA ALS NIVELLS A1, A2 I B2.1	15
3.6. CONTINGUTS DELS ENSENYAMENTS	17
3.7. CONCRECIÓ DELS CONTINGUTS	18
V. CONCRECCIÓ I DESENVOLUPAMENT	18
1. LÍNIA METODOLÒGICA	18
2. FUNCIONS DELS EQUIPS DE PROFESSORS	20
3. FORMACIÓ PERMANENT DEL PROFESSORAT	20
4. ÀMBIT ADMINISTRATIU	21

5. ÀMBIT HUMÀ I DE SERVEIS	21
6. ÀMBIT INSTITUCIONAL	22
6.1. OBJECTIUS RELATIUS A L'ORGANITZACIÓ I GOVERN INTERNS	22
6.2. OBJECTIUS RELATIUS A LA PROJECCIÓ EXTERNA DEL CENTRE	22
7. INDICADORS DE PROGRÉS.	22
7.1. INDICADORS OBJECTIU 1 – MILLORA O MANTENIMENT DELS RESULTATS ACADÈMICS	22
7.2. INDICADORS OBJECTIU ESPECÍFIC 2 – MILLORA O MANTENIMENT DEL GRAU DE LA SATISFACCIÓ DE LA COMUNITAT EDUCATIVA	23
7.3. INDICADORS OBJECTIU ESPECÍFIC 3 – MILLORA DE LA COHESIÓ SOCIAL	24
7.4. INDICADORS OBJECTIU ESPECÍFIC 4 – MILLORA L'EFICIÈNCIA ADMINISTRATIVA I DE GESTIÓ	24
VI. PROJECTE LINGÜÍSTIC	25
1. OBJECTIUS GENERALS	25
2. OBJECTIUS ESPECÍFICS	25
3. ESTRATÈGIES D'ACTUACIÓ	25
VII. MECÀNICA PER A LA DIFUSIÓ, AVALUACIÓ I MODIFICACIÓ DEL PEC	26
ANNEX I	I
ALEMANY	I
ALEMANY A1	I
ALEMANY A2	XXVI
ALEMANY B2.1	LIII
ALEMANY B2.2	LXXX
ANGLÈS	CVIII
ANGLÈS A1	CVIII
ANGLÈS A2	CXXIII
ANGLÈS B2.1	CXLVIII
ANGLÈS B2.2.	CLXXXII

II. DEFINICIÓ INSTITUCIONAL

L'Escola Oficial d'Idiomes Martorell és un centre públic no universitari de règim especial dedicat a l'ensenyament d'idiomes moderns. Depèn directament del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i està adscrit a la delegació territorial del Baix Llobregat.

L'Escola Oficial de Martorell es va crear per Decret de Govern 422/2004, de 2 de novembre de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 4253, 04.11.04). Va començar la seva activitat acadèmica el curs 2003-2004 amb una oferta de cursos ordinaris d'anglès i alemany.

Provisionalment, l'escola es va ubicar en tres aules a la segona planta d'un edifici de la Diputació cedit a l'Ajuntament de Martorell, *La Casa de La Cultura*, al casc antic de la vila. L'escola compartia l'edifici amb una sala de lectura municipal *Francesc Moragas* i una sala d'actes de l'Ajuntament. Degut a l'extrema mancança d'espai per poder oferir un servei adient al públic, a finals del curs 2007-2008 i començaments del curs 2008-2009 es va iniciar el procés de mudança a l'actual seu de L'Escola Oficial de Martorell, un edifici propietat de la Generalitat, ubicat a l'Avinguda Fèlix Duran i Canyameres, número 15 al barri de Buenos Aires de Martorell.

Com la resta d'Escoles Oficials de Catalunya, L'Escola Oficial de Martorell imparteix els ensenyaments especialitzats regulats per la LOE (Llei Orgànica de l'Educació, 2/2006 de 3 de maig).

Pel fet de tractar-se d'un centre públic, L'Escola Oficial de Martorell es regeix per una sèrie de principis generals, en el marc dels valors definits per la Constitució i per l'Estatut. Aquests principis són:

- a) el respecte dels drets i els deures que deriven de la constitució, l'estatut i la resta de legislació vigent
- b) la transmissió i la consolidació dels valors propis d'una societat democràtica: la llibertat personal, la responsabilitat, la solidaritat, el respecte i la igualtat
- c) la universalitat i l'equitat com a garantia d'igualtat d'oportunitats i la integració de tots els col·lectius, basada en la corresponsabilitat de tots els centres sostinguts amb fons públics
- d) el respecte de la llibertat d'ensenyament, la llibertat d'elecció entre centres públics, la llibertat de càtedra del professorat i la llibertat de consciència dels alumnes
- e) el pluralisme.
- f) la inclusió escolar i la cohesió social
- g) la qualitat de l'educació, que possibilita la consecució de l'excel·lència, en un context d'equitat

- h) el foment de la pau i el respecte dels drets humans
- i) la coeducació i el foment de la igualtat real i efectiva entre dones i homes
- j) l'afavoriment de l'educació més enllà de l'escola
- k) l'educació al llarg de la vida
- l) l'exclusió de qualsevol mena de proselitisme o adoctrinament

Tanmateix, el desplegament d'aquests principis comporta una sèrie de trets, comuns a la resta de centres públics: la gestió democràtica i transparent (apostant per la participació de tots els estaments), la qualitat pedagògica, la direcció responsable, la dedicació i professionalitat dels docents, la preservació de l'equitat, la cerca de l'excel·lència i el respecte a les idees i les creences dels alumnes. Aquests trets també es manifesten en un nivell important d'autonomia pedagògica i de funcionament, l'adopció de models pedagògics comprensius capaços d'atendre la diversitat, i la preocupació per oferir una formació que respongui a les necessitats socials.

Aquest Projecte Educatiu ha estat revisat pels representants dels diferents sectors de la comunitat educativa de l'Escola Oficial d'Idiomes de Martorell representats al seu òrgan col·legiat de participació, el Consell Escolar de Centre: l'equip directiu, el sector alumnat, el personal docent, el personal d'administració i serveis (PAS) i el representant de l'Ajuntament de Martorell.

III. TRETS D'IDENTITAT DEL CENTRE

1. Context escolar

3.1. Localització i àrea d'influència

L'Escola Oficial d'Idiomes Martorell té la seva seu definitiva a la següent adreça:

Avinguda Fèlix Duran i Canyameres, 15
08760 Martorell
Barcelona

Des del punt de vista de les instal·lacions, l'Escola Oficial de Martorell està ubicada en un edifici de 3 plantes, que està envoltat d'un recinte amb terreny. L'edifici era una antiga escola d'educació especial, en un estat deteriorat i amb necessitat de reformes. Des de la nostra arribada l'any 2008 s'ha fet diverses millores, amb fons propis generats pels cursos especials i d'estiu i amb l'ajut de l'Ajuntament de Martorell, a canvi de cedir espais per l'ús de serveis socials.

Aquestes reformes inclouen:

- col·locació de finestres de doble vidre i reemplaçament de les portes exteriors per portes d'emergència
- pintura interior de les aules i espais comuns
- actualització del cablejat elèctric
- reformes de tots els lavabos
- instal·lació d'una dutxa
- instal·lació de lavabos de discapacitats
- conversió de l'antic menjador escolar en una sala d'actes insonoritzada
- conversió de l'antiga cuina en una biblioteca escolar
- creació de zones de jardí per la comunitat educativa

L'Escola Oficial d' Idiomes Martorell està ubicada al costat de l'Hospital de Martorell, al barri de Buenos Aires. La zona està relativament ben comunicada: a uns 15 minuts caminant de l'estació de RENFE Martorell i dels FFCC. A més a més, 4 línees de bus urbà, i els autocars de línea de les rutes Igualada / Abrera / Olesa / Manresa – Barcelona paren al costat de l'escola. Tot i així, una quantitat important d'alumnes arriben a l'escola amb el seu vehicle particular, especialment els que acaben les classes a les 21.00h, a causa de la reducció en serveis al transport públic a la zona a aquesta hora.

El 20 de l'alumnat és de Martorell (població de 27.645 segons el Instituto Nacional de Estadística de 2016). No obstant, l'àrea d'influència de l'escola compren una gran part de la comarca del Baix Llobregat – hi ha alumnat de Sant Esteve Sesrovires, Molins de Rei, El Papiol, Castellbisbal, Pallegà, Sant Andreu de la Barca, Abrera, Collbató i Olesa de Montserrat. De la mateixa manera, part de l'alumnat prové de la comarca de l'Anoia, incloent Masquefa, Piera, Vallbona d'Anoia i Capellades. En el cas de l'alemany, aquesta àrea d'influència s'estén més enllà del límit comarcal fins a l'Anoia i al Prat de Llobregat, atès que les Escoles Oficials d'Idiomes en aquestes zones no ofereixen el nivell avançat d' aquesta llengua dins la seva oferta reglada.

3.2.Oferta educativa

L'Escola Oficial d'Idiomes Martorell té la següent oferta educativa:

Modalitat presencial

Amb la implantació del nou pla d'estudis de la Llei Orgànica d'Educació 2/2006 de 3 de maig, els ensenyaments d'idiomes a les EOI s'organitzen en els nivells següents:

- Nivell Bàsic (primer i segon curs), que se situa en la franja de l'A2 segons el MECR
- Nivell Intermedi (tercer curs), que se situa en la franja del B1 segons el MECR

- **Nivell Avançat** (quart i cinquè curs), que se situa en la franja del B2 segons el MECR

Posteriorment, la Resolució ENS/1365/2012 de 20 de juny, estableix l'organització dels cursos d'actualització i especialització equivalents al nivell C1 d'alemany, anglès i francès

- **Nivell C1** (sisè curs) se situa en la franja del C1 segons el MECR

Cada curs té una durada mínima de 130 hores.

A l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell s'imparteixen els següents idiomes en cursos ordinaris:

- alemany - del nivell bàsic fins al nivell avançat
- anglès - del nivell bàsic fins al nivell C1

Modalitat lliure

En aquesta modalitat l'alumne exclusivament es matricula per presentar-se a la prova de certificació amb la qual es poden obtenir les titulacions pròpies de les Escoles Oficials d'Idiomes. A l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell es realitzen exàmens lliures per als dos idiomes:

- Certificat de Nivell Intermedi
- Certificat de Nivell Avançat

Cursos especials

A més, normativament, A l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell està capacitada per desenvolupar la oferta de cursos especials que es presenta a continuació.

Cursos monogràfics

Són cursos de llengua d'especialitat (negocis, llenguatge jurídic, mèdic, etc.), d'aprofundiment en el coneixement de la realitat sociocultural dels països on es parla la llengua objecte d'estudi (literatura, història, civilització, costums, institucions, etc.), o bé de treball d'actualització lingüística o específic per destreses.

Aquests cursos han de tenir com a destinatari qualsevol persona que acrediti un nivell igual o superior al cinquè curs de les Escoles Oficials d'Idiomes o B2 d'acord amb el MECR, tret dels de llengua d'especialitat, que es podran adreçar, sempre que la proposta ho justifiqui, a persones que acreditin un nivell igual o superior al nivell intermedi de les Escoles Oficials d'Idiomes o B1 d'acord amb el MECR.

Aquests cursos es podran impartir al llarg de l'any o bé a l'estiu amb una durada mínima de 30 hores i màxima de 45 hores.

Cursos de llengua instrumental

Són cursos d'actualització i especialització que es poden oferir a l'estiu o bé durant l'any, amb una durada mínima de 30 hores i màxima de 90 hores. En el cas que la demanda social així ho requereixi es podran organitzar cursos d'un idioma no implantat de manera oficial en una determinada escola. Aquests cursos s'organitzaran sempre que la demanda no pugui ser assumida per una escola oficial d'idioma de la zona que imparteixi l'idioma de manera oficial.

3.3.Espais i serveis del centre

Espais del centre

El fet de tenir un edifici propi dota al centre d'una total autonomia de gestió. Implica una major llibertat per poder oferir cursos especials i monogràfics, ja que es disposa d'aules desocupades fins i tot durant el període lectiu. Ha permès crear una ampla biblioteca, una sala d'actes per celebrar activitats culturals i socials, i realitzar exàmens de certificats en unes condicions òptimes. Així mateix s'ha creat zones lúdiques exteriors per a la comunitat escolar. A continuació, es detalla una llista dels espais que té l'escola.

Planta baixa:

- cinc aules
- sala d'actes
- biblioteca
- sala menjador per al professorat
- arxiu general de la documentació de l'escola
- secretaria
- consergeria
- lavabos per a l'alumnat - d'homes i dones
- lavabo de discapacitats
- lavabo del professorat
- sala d'estris de la neteja amb dutxa

Hi ha un ascensor que comunica la planta baixa amb la primera planta.

Primera planta:

- departament d'alemany
- departament d'anglès
- despatx del/la secretari/ària i el cap d'estudis
- despatx de direcció
- lavabos per a l'alumnat - d'homes i dones
- lavabo de discapacitats
- quatre aules

Cal esmentar que a la primera planta hi ha uns espais addicionals actualment cedits per conveni a l'Ajuntament de Martorell per realitzar un servei social, com centre obert d'atenció a l'infància.

Aquests espais consten de:

- cinc aules
- despatx de direcció
- sala de monitors i personal de l'Ajuntament
- lavabos per l'alumnat i monitors.

L'espai cedit a l'Ajuntament amb aquest fi, té la seva pròpia entrada i sortida, al costat de l'hospital de Martorell; i gaudeixen de l'ús del recinte exterior com a pati per als seus usuaris.

També tenen dret a l'ús de l'ascensor si cal.

Soterrani

El soterrani és un espai que consta de quatre aules i una sala gran. Hi ha lavabos de dones i homes i la sala de la caldera de l'edifici. Actualment no està en condicions per ser utilitzat, ja que requereix reformes i manteniment. L'Ajuntament de Martorell ha parlat de fer un conveni per l'adequació i utilització d'aquest espai, proposant diferents projectes, però encara no s'hi ha fet cap actuació.

Zones exteriors:

- entrada principal enjardinada
- zona enjardinada posterior
- entrada secundària amb pavimentació i enjardinament
- zona de pati posterior

3.4. Serveis del centre

- pàgina web: <agora-eoi.xtec.cat/eoimartorell>
- facebook (<https://www.facebook.com/groups/eoimartorell/>) i twitter (@eoi_martorell)
- Biblioteca: servei de préstec de material i utilització d'ordinadors per a l'alumnat de l'escola
- servei WiFi
- activitats culturals relacionats amb l'aprenentatge dels idiomes impartits i per conèixer la cultura i societat d'aquestes llengües.

3.5. Perfil específic de l'alumnat de l'Escola Oficial d'Idiomes de Martorell

El nombre d'alumnes de l'Escola Oficial d'Idiomes de Martorell ha anat augmentat des de la seva inauguració. El primer any (curs escolar 2002-03), hi va haver 211 alumnes matriculats i només

s'impartien classes dels cursos 1r, 2n i 4t d'anglès i 1r d'alemany. Durant el curs 2016-2017, curs en què es confecciona l'actualització d'aquest document i quinze del centre, va haver-hi un total de 595 alumnes, 376 d'anglès i 219 d'alemany en els cursos ordinaris, i 88 alumnes en els cursos especials.

Tot i així, som un centre de dimensions relativament reduïdes pel que fa al nombre d'alumnes i de professors (8 durant el curs 2016-2017). Per aquest motiu, l'alumnat del nostre centre gaudeix d'un tracte més personalitzat que en altres escoles de majors dimensions.

El tipus d'alumnat de l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell és força heterogeni, tant des del punt de vista de l'edat com del nivell educatiu i del perfil professional. Malgrat això, es pot dir que l'alumnat és majoritàriament femení (61%) i adult en la franja dels 16-49 anys.

La presència de treballadors de la fàbrica SEAT als grups d'alemany és important. S'ha constatat que el percentatge d'alumnat de SEAT és d'un 25% de mitjana, però hi ha uns grups amb un 50%.

Tot i que un 20% de l'alumnat procedeix del mateix municipi, l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell recull un gran nombre d'alumnes procedents de les ciutats i poblacions dels voltants: Sant Andreu de La Barca (11%), Abrera (5%), Olesa (6%), Esparraguera (11%), Masquefa (4%), Sant Esteve Sesrovires (5%)

La gran majoria dels nostres alumnes estudien idiomes en primer lloc per ampliar el currículum professional; en segon lloc per necessitat laboral; i, en tercer lloc, per viatjar o per creixement personal.

3.6. Estructura organitzativa

Òrgans unipersonals de direcció

- Director/a
- Cap d'Estudis
- Secretari/ària

Òrgans unipersonals de coordinació

- Cap del departament d'alemany
- Cap del departament d'anglès
- Coordinació TIC
- Coordinació de prevenció de riscos laborals
- Coordinació lingüística.

Òrgans col·legiats

- Consell Escolar, integrat per: Director/a (que el presideix), Cap d'estudis, quatre professors/es elegits pel claustre, quatre representants de l'alumnat, un representant del PAS, un representant de l'ajuntament i la Secretària
- Claustre de professors, integrat per: Director/a (que el presideix), i la totalitat del professorat del centre.
- Departaments, integrats pels professors de cada idioma i presidits pel/la Cap de Departament corresponent.
- Junta Acadèmica, integrada pel/la Cap d'estudis (que la presideix), el/la Director/a, el/la Secretari/ària i els/les caps de departament.

Personal d'Administració i Serveis (PAS)

- Subaltern
- Auxiliar d'administració

2. Opcions educatives

El nostre centre defensa un model d'ensenyament basat en els valors següents:

- **Pluralisme ideològic i valors democràtics:** entenent la pluralitat de la nostra societat com un fet enriquidor, pretenem tenir un centre on es respectin, s'escoltin, es trobin en diàleg totes les procedències, ètnies, ideologies, opcions polítiques no totalitàries i es fomentin els valors democràtics i les formes d'actuar que se'n deriven. L'estudi de les llengües estrangeres és una eina de gran valor per conèixer altres cultures i potenciar, d'aquesta manera, la tolerància vers l'altre.
- **Coeducació:** l'escola s'inclou en el marc de la coeducació i treballa per tal de superar aquells hàbits, comportaments, actituds i tabús que signifiquin discriminació o desigualtat en els rols de l'home i la dona.
- **Aconfessionalitat:** l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell és un centre de titularitat pública i, com a tal, es manifesta aconfessional i respectuós amb totes les tendències religioses. Es seguirà una tendència d'educació no sexista en la qual es defensi la igualtat i la no discriminació, rebutjant tot tipus de dogmatisme, sense que tot això es pugui entendre com una voluntat d'adoctrinament.

IV. OBJECTIUS DEL CENTRE

1. Objectius generals

- conèixer les llengües objecte d'estudi a nivell oral i escrit de manera que puguin ser utilitzades apropiadament com a font d'informació i vehicle d'expressió
- desenvolupar la capacitat de comunicació a través dels mitjans d'expressió verbal i escrita
- conèixer els trets fonamentals dels països on es parlen les llengües objectes d'estudi- trets naturals, socials, culturals, tradicionals i històrics
- sensibilitzar en la conservació del patrimoni cultural i en el respecte per la diversitat lingüística i cultural dels pobles i de les persones
- fomentar tant el treball individual com el treball col·laboratiu en metodologies d'ensenyament i d'aprenentatge així com la utilització dels recursos que permeten continuar l'aprenentatge
- fomentat l'ús de la tecnologia de la informació
- formar l'alumnat per resoldre de forma creativa problemes diversos amb els coneixements adquirits i amb recursos adients
- desenvolupar la capacitat d'organitzar-se en grup i les seves possibilitats de relació
- millorar la cohesió social

- fomentar la participació amb capacitat d'expressar els propis punts de vista i descartar els dels altres, i la solidaritat tot i acceptant les seves diferències amb respecte i tolerància i qüestionant els errors i conductes poc socials
- vetllar pel respecte dels valors morals, socials i ètics propis i dels altres per exercitar-se en els principis bàsics d'una convivència harmònica

2. Objectius específics

- millorar o mantenir els resultats acadèmics
- millorar o mantenir la satisfacció de la comunitat educativa
- millorar la cohesió social
- millorar l'eficiència administrativa i de gestió
- desenvolupar la nostra tasca respectant al màxim el medi ambient

3. Àmbit pedagògic

Les nostres accions didàctiques estan inspirades en l'enfocament comunicatiu, d'acord amb les recomanacions del Consell d'Europa en el seu document "Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar" (MECR). No obstant això, trobem enriquidor que l'equip de professors no es limiti a un enfocament determinat i tingui una actitud oberta i integradora cap a diferents enfocaments, mètodes i tècniques, així com interès per les novetats en aquest camp.

3.1. Paper del professor

El professorat s'ha d'adaptar a les necessitats de l'alumnat i al moment de la seqüència educativa, per tant, ha d'assumir els papers de controlador, organitzador, presentador, assessor, facilitador, participant, font de recursos, tutor, investigador i avaluador. La tasca del professor, doncs, s'ha d'ajustar en tot moment a la situació o necessitat de l'alumnat i ha d'ésser flexible.

3.2. Atenció a la diversitat

El concepte tradicional d'ensenyament com a classe magistral en que el professorat explica i l'alumnat anota les explicacions ha canviat radicalment. El tractament de la diversitat no és actualment una opció sinó un dret de l'alumnat que es reflecteix de les següents maneres:

- El professorat ha d'emprar diferents tècniques de treball dins l'aula: treball en parelles i/o grups, debats i treball d'observació i/o recerca, entre d'altres.
- Els materials de suport s'han d'ajustar a la realitat de l'aula.

- L'acció tutorial es converteix en una de les eines de suport fonamentals pel tractament de la diversitat, ja que són els tutors o les tutores de cada grup, la coordinació de nivell i els departaments els que porten el pes de l'orientació acadèmica de l'alumnat.

3.3. Acció tutorial

L'acció tutorial és una tasca que implica l'atenció a l'alumnat en tots els seus aspectes. La coordinació de la mateixa és a càrrec del professor o la professora del curs, però implica tots els altres estaments de l'escola. L'acció tutorial ha de contemplar els aspectes següents:

- **L'orientació acadèmica.** el coneixement personal de l'alumnat (les seves habilitats, inclinacions i/o preferències) i els seus resultats acadèmics permeten orientar-los sobre estratègies a seguir per millorar el seu nivell en cadascuna de les habilitats que es treballen a cada llengua: comprensió i expressió escrita, comprensió i expressió oral i ús de la llengua.
- **La dinamització del grup - classe.** L'objectiu és que s'estableixin unes relacions fluïdes dins d'aquest, per tal d'afavorir les relacions d'intercanvi entre l'alumnat del grup, amb els altres grups i amb la resta d'estaments de l'escola.
- **Pla d'Acció Tutorial:**
 - realització d'un qüestionari previ a la tutoria, que permeti a l'alumnat identificar les àrees problemàtiques, donant-los informació de com estudiar i què s'espera d'ells, per augmentar l'eficàcia de les tutories individuals i l'estudi en general
 - realització d'una tutoria amb tot el grup classe a començament de curs, per orientar els alumnes en el seu procés d'aprenentatge.
 - dedicació d'una sessió com a mínim, després de l'examen de gener/febrer per a realitzar tutories individuals amb els alumnes.
 - en qualsevol moment del curs, es realitzaran tutories a aquells alumnes que calgui. En aquest cas, el professorat pot aprofitar el seu horari de visita, les pauses de les classes o concertar una cita amb l'alumne/a en qüestió.

Durant tot el curs, es portarà un control de les tutories pel que fa l'assistència dels alumnes. S'analitzarà l'eficàcia d'aquesta línia d'actuació i, si s'escau, es realitzaran les modificacions oportunes de cara al següent curs.

Aquesta pla d'acció tutorial s'ha de lliurar al Cap d'estudis abans de començar el curs acadèmic.

3.4. Llengua vehicular

Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per garantir-hi una major exposició directa al mateix, sempre que això sigui adient i tenint en compte la dificultat de l'idioma i el nivell del curs.

3.5. Avaluació

L'avaluació consisteix en la recollida sistemàtica de dades que permet prendre decisions referents als aspectes que es sotmeten a mesurament. Els objectius que es persegueixen determinaran el tipus d'avaluació que es duu a terme en cada moment (de classificació, de diagnòstic, de progrés, d'aprofitament o de certificació).

En qualsevol cas, però, tots els processos d'avaluació compartiran l'objectiu de constituir un instrument vàlid, homologable i útil per als alumnes, que els impulsi en el seu procés de desenvolupament personal i que faciliti la mobilitat i la igualtat d'oportunitats que intenta promoure el MECR.

Per això, s'intentarà que les proves compleixin els requisits de validesa, fiabilitat, equitat, viabilitat, transparència i homogeneïtat, i es procurarà establir la coordinació necessària entre centres i departaments, a fi d'actuar amb criteris i processos d'avaluació comuns.

3.5.1 Avaluació contínua als nivells A1, A2 i B2.1

Els requisits perquè els alumnes siguin avaluats a través del sistema d'avaluació contínua són els següents:

- Llegir les lectures obligatòries
- assistir al 70% de les classes (màxim de 18 absències).
- Lliurar un 60% de les redaccions

Els alumnes que no compleixin aquests requisits hauran de realitzar un examen final amb totes les destreses (cada destresa amb un pes del 20%) i la seva nota final serà la nota d'aquest examen.

Aquest sistema d'avaluació contínua es concreta en:

- un examen al mes de gener-febrer, que inclourà les tres destreses (comprensió oral, comprensió escrita, expressió i mediació oral). La comprensió oral i la comprensió escrita es considerarà que no estan aprovades si la nota és inferior a 10/20. Abans d'aquest examen es faran a l'aula una prova d'expressió escrita, que formarà part de la nota final. L'expressió oral i l'expressió escrita es considerarà que no estan aprovades si la nota és inferior a 13/20. També es farà una altra redacció obligatòria el dia de l'examen escrit com

a mediació escrita. La part de mediació (oral i escrita) es considerarà que no està aprovada si l'alumnat no assoleix un mínim de 5 sobre 10. L'examen només serà un indicador de caire informatiu per als alumnes perquè sàpiguen el seu progrés.

- un examen al mes de maig, que inclourà les tres destreses (comprensió oral, comprensió escrita, expressió i mediació oral). La comprensió oral i la comprensió escrita es considerarà que no estan aprovades si la nota és inferior a 10/20. Abans d'aquest examen es faran a l'aula dues proves d'expressió escrita, que formaran part de la nota final. L'expressió oral i l'expressió escrita es considerarà que no estan aprovades si la nota és inferior a 13/20. També es farà una altra redacció obligatòria el dia de l'examen escrit com a mediació escrita. La part de mediació (oral i escrita) es considerarà que no està aprovada si l'alumnat no assoleix un mínim de 5 sobre 10. L'examen tindrà un pes del 95% de la nota final.
- els alumnes hauran de llegir 2 lectures durant el curs acadèmic.

Examen de gener-febrer:

Serà un examen perquè l'alumnat comprovi el seu progrés. Comptarà amb les següents destreses:

1. Expressió oral (20% de la nota)
2. Mediació oral (10% de la nota)
3. Comprensió oral (20% de la nota)
4. Comprensió escrita (20% de la nota)
5. Mediació escrita (10% de la nota)

Examen de maig:

Serà un 95% de la nota final i constarà de les següents destreses:

1. Expressió oral (20% de la nota)
2. Mediació oral (10% de la nota)
3. Comprensió oral (20% de la nota)
4. Comprensió escrita (20% de la nota)
5. Mediació escrita (10% de la nota)
6. La part d'Expressió escrita es tindrà en compte per a l'examen del mes de maig. La mitjana de les tres redaccions fetes a classe en les dates indicades el primer dia de curs valdrà el 20% de la nota final.

La primera redacció valdrà el 20% de la nota final.

La segona redacció valdrà el 30% de la nota final.

La tercera redacció valdrà el 50% de la nota final.

El 5% restant de la nota per arribar al 100% sortirà de dues proves de gramàtica que es realitzaran el gener i a l'abril. Es donarà a l'alumnat 2,5 punts per cada prova de gramàtica que aprovin (65% nota mínima per aprovar).

3.6. Continguts dels ensenyaments

Marc normatiu:

La Llei orgànica d'educació (Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación) estructura els ensenyaments de les EOI en els nivells bàsic, intermedi, avançat.. Aquests ensenyaments s'adapten a les recomanacions del Consell d'Europa. El Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües (MERC) forma part del projecte general de política lingüística del Consell d'Europa i és el resultat d'un intent d'unificació de directrius per a l'aprenentatge i l'ensenyament de llengües dins la Unió Europea.

LEC (Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació)

Entre altres objectius, pretén esdevenir un referent per al reconeixement mutu de certificats d'idiomes.

Decret d'autonomia (102/2010, del 3 d'agost)

Decret de direccions (155/2010, del 2 de novembre)

Decret de provisió de llocs de treball docents (39/2014, del 25 de març).

El nostre centre ha de tenir en compte aquest document per assolir de la millor manera possible els objectius que es proposen en aquest projecte educatiu.

La Programació General Anual i les programacions didàctiques dels diferents departaments tendiran a aplicar els enfocaments i els criteris del MERC.

Els continguts curriculars concretats a les programacions al PGA dels nivells **B1** i **C1** corresponen totalment al Currículum de La Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, ja que aquests nivells s'imparteixen en **un únic curs escolar**.

Els continguts curriculars impartits als nivells A1 i A2, i als nivells B2.1 i B2.2 s'imparteixen en **dos cursos escolars**. Per aquest motiu, es detalla, a continuació els continguts en aquells nivells a l'EOI Martorell per idiomes.

3.7. Concreció dels continguts

Vegeu Annex I.

V. CONCRECCIÓ I DESENVOLUPAMENT

1. Línia metodològica

Entenem que l'enfocament metodològic per a l'ensenyament de llengües ha de ser comunicatiu en el màxim grau possible. Adquirir competència comunicativa en una llengua és desenvolupar la capacitat de fer-la servir amb eficàcia per comprendre i expressar-se en situacions comunicatives reals i diverses pel que fa al canal, al tema i a les característiques i circumstàncies del context.

Per tant, l'aprenentatge d'una llengua consisteix en el desenvolupament de les habilitats d'expressió i comprensió, orals i escrites. Tenint en compte que les habilitats depenen en part de l'adquisició de coneixements, però fonamentalment de la capacitat de desenvolupar procediments, cal que l'aprenentatge sigui basat en els processos de producció i recepció de textos i que alhora inclogui activitats destinades a l'adquisició de conceptes lingüístics.

Aquest enfocament implica la necessitat de determinades pràctiques:

- realitzar activitats que estimulin l'alumnat a desenvolupar estratègies lingüístiques per dur a terme tasques de la vida quotidiana
- basar l'activitat dins l'aula en la interacció lingüística entre l'alumnat
- proporcionar a l'alumnat l'entorn lingüístic més ric possible, amb textos orals i escrits abundants i variats i que en una bona proporció procedeixin de fonts reals
- atorgar igual importància a cadascuna de les habilitats lingüístiques: comprensió oral, comprensió escrita, expressió oral i expressió escrita
- atorgar igual importància a cadascuna de les propietats textuais: adequació, coherència, cohesió i correcció
- adaptar, en la mesura de les possibilitats, la metodologia a l'estil d'aprenentatge, les capacitats i els coneixements previs de l'alumnat, considerant tant el grup en conjunt com cada alumne individualment, per tal de facilitar que cadascú assoleixi la competència comunicativa més àmplia possible

- fomentar l'autonomia de l'alumnat en el seu procés d'aprenentatge, proporcionant-li recursos tant per a l'adquisició de coneixements com per desenvolupar les capacitats procedimentals d'expressió i de comprensió orals i escrites
- estimular l'ús fora de l'aula de la llengua objecte d'estudi, en les situacions comunicatives reals que l'entorn ofereixi o que el professorat propiciï, ja sigui a través de mitjans de comunicació orals o escrits, de llibres, de cinema, teatre o cançó, d'interacció oral o escrita amb persones natives
- aprofitar al màxim possible les oportunitats que les tecnologies de la informació i la comunicació ofereixen perquè l'alumnat realitzi aprenentatges autònoms
- aprofitar les possibilitats de realitzar activitats complementàries tant dins l'horari lectiu com fora, i tant dins el centre com fora

Encara hi ha un altre principi que condiciona l'enfocament metodològic, i és la realitat de la llengua com a fet social. Cada llengua representa una visió del món i uns coneixements particulars, i no podem deixar de banda aquesta dimensió de les llengües per ensenyar-les o aprendre-les, ja que sense competència pragmàtica no és possible la competència comunicativa, per més elevada que sigui la competència lingüística.

Per tot això és fonamental:

- proporcionar a l'alumnat coneixements suficients de la realitat social i cultural de la comunitat lingüística objecte d'estudi; i familiaritzar-lo amb la seva realitat actual, tant general com quotidiana i tant pública com privada
- evitar els prejudicis -positius o negatius- associats a la llengua estudiada, ja que en realitat són prejudicis sobre la comunitat lingüística i ens en distorsionen la imatge, com mostren des de fa temps estudis d'autors de nacionalitats diverses
- vincular l'ús lingüístic a la interacció social i cultural amb membres de la comunitat lingüística, tant en les situacions comunicatives reals com en les simulades

Finalment, pel que fa als mètodes i els criteris d'avaluació, diguem en primer lloc que l'avaluació de l'aprenentatge de l'alumnat oficial presencial és contínua, sistemàtica, globalitzada, integradora i personalitzada; i es realitza en tres fases: inicial, formativa i sumativa. D'aquesta manera, es poden conèixer, sobre cada grup i cada individu, el punt de partida, l'evolució del procés d'aprenentatge i el grau d'assoliment dels diferents objectius didàctics programats; i aquesta informació permet retroalimentar el procés tot intervenint sobre els elements que calgui: els objectius, els continguts, les activitats, la metodologia, els materials o els mateixos mètodes d'avaluació.

Els instruments que s'utilitzen per a les avaluacions inicial i formativa poden ser diversos: des de l'observació directa fins a la realització de proves objectives. Al llarg de tot el curs l'alumnat ha d'estar informat del seu progrés i -si més no una vegada a mig curs- aquesta informació li ha d'arribar en forma de qualificacions en cadascuna de les àrees que es qualificaran en l'avaluació sumativa de final de curs.

2. Funcions dels equips de professors

A més de la seva funció estrictament docent dins cada un dels grups que tenen al seu càrrec, l'equip de professors haurà d'intentar assolir objectius pedagògics que només es poden dur a terme en col·laboració amb els altres membres de la comunitat educativa. Aquests objectius es poden resumir en els punts següents:

- fomentar la coordinació entre els professors per elaborar les diferents proves d'avaluació, en especial entre els professors que comparteixen un mateix nivell
- informar periòdicament l'alumne sobre l'evolució en el seu procés d'aprenentatge i sobre el seu domini de les diferents competències lingüístiques
- utilitzar estratègies per compensar les diferències individuals entre els alumnes (aplicar tècniques d'ensenyament variades, potenciar l'ús de les tutories com a instrument fonamental per a l'atenció individualitzada)
- fomentar el treball en equip dels professors del departament per dissenyar activitats que complementin el currículum i les programacions didàctiques
- fomentar la participació dels alumnes en les activitats del departament
- recollir les impressions dels alumnes respecte a les activitats del departament, a fi de perfeccionar-les i adaptar-les a les seves necessitats
- adaptar les programacions i els diferents instruments d'avaluació als canvis que es produeixen en la legislació educativa
- fomentar el treball de les juntes acadèmiques com a receptores i canalitzadores de les diferents propostes curriculars i l'intercanvi d'experiències en els diferents àmbits lingüístics

3. Formació permanent del professorat

Com a professionals de l'ensenyament, assumim com a deure la nostra formació permanent, per tal de contribuir a la millora de la qualitat educativa del nostre centre. En aquest sentit, volem destacar que el nostre enfocament pedagògic no es deriva d'una concepció estàtica i immobilitista de l'ensenyament, sinó que emana d'un conjunt de principis dinàmics que canvien amb l'experiència i els coneixements adquirits al llarg de la pràctica docent.

Aquests objectius generals es concreten en els següents propòsits particulars:

- facilitar l'assistència del professorat a activitats de formació permanent
- detectar quines són les necessitats en la formació i gestionar, juntament amb el departament d'ensenyament, possibles solucions
- afavorir els processos que ajudin a adaptar la metodologia del professorat a les innovacions de caràcter didàctic que es produeixen en l'àmbit de l'ensenyament de llengües
- afavorir especialment els processos de formació que tendeixin a incorporar les TAC
- aprofundir en el coneixement del Marc Europeu Comú de Referència com a fonament principal de la reforma de l'ensenyament de llengües
- fomentar el coneixement de les tècniques i els procediments d'elaboració i implementació de les proves unificades de certificació de les EOI.

4. Àmbit administratiu

Els objectius en l'àmbit administratiu són els següents:

- potenciar el bon ús de les instal·lacions, dels mitjans i dels recursos del centre per part de tota la comunitat educativa
- executar una gestió econòmica clara i transparent, a l'abast de tots els òrgans competents i d'acord amb la normativa corresponent
- agilitzar els aspectes burocràtics de la tasca administrativa amb la intenció d'atendre les necessitats dels alumnes en el menor temps possible
- atendre al públic eficaçment a través de l'atenció individualitzada en persona, per telèfon o per escrit per correu electrònic o a través de la pàgina web de l'escola

5. Àmbit humà i de serveis

Els objectius en l'àmbit humà i serveis són els següents:

- mantenir els instruments tecnològics i material de les aules per contribuir a millorar la qualitat de l'ensenyament de llengües
- mantenir els espais comuns per contribuir a un ambient més agradable per l'aprenentatge.
- aconseguir un bon ambient i una comunicació fluïda entre tot el personal docent i no docent de l'escola, que faci possible la satisfacció en el treball i la col·laboració en tots els àmbits
- gestionar els espais comuns amb l'Ajuntament per afavorir el respecte mutu

6. Àmbit institucional

6.1. Objectius relatius a l'organització i govern interns

- perfeccionar els sistemes d'autoavaluació dels diferents òrgans de govern i gestió del centre
- estimular la participació en la gestió del centre de tots els estaments que formen part de la comunitat escolar
- fomentar la identificació de tots els membres de la comunitat educativa amb el projecte educatiu del centre

6.2. Objectius relatius a la projecció externa del centre

- potenciar l'intercanvi d'idees i la col·laboració en projectes tant d'àmbit local (ajuntaments i d'altres col·lectius), així com d'àmbit comarcal, a fi i efecte d'ampliar i millorar la nostra intervenció educativa
- actualitzar regularment la pàgina web, a fi que constitueixi una font fiable d'informació per als alumnes i una plataforma eficaç per a la promoció externa de l'escola
- sol·licitar el màxim d'ajuda en tots els àmbits (materials i humans) al Departament d'Ensenyament, dins un clima de relació constructiva i respectuosa.
- participar en les activitats de formació, debat o intercanvi d'experiències entre les EOI de Catalunya o la resta de l'estat que es puguin plantejar, ja sigui de manera periòdica o esporàdica
- fer pública l'oferta de cursos reglats i especials tant a entitats públiques com privades
- participar en fires educatives

7. Indicadors de progrés.

Per tal de fer un seguiment dels objectius específics d'aquest Projecte Educatiu de Centre, es marquen una sèrie d'indicadors de progrés. Aquests indicadors tenen en compte elements de context, recursos, processos i resultats. Tanmateix, són modificables periòdicament si les circumstàncies lo requereixen

7.1. Indicadors Objectiu 1 – Millora o manteniment dels resultats acadèmics

A final de curs es fa una valoració global de resultats, fent especial incidència en els exàmens de certificat (nivell intermedi i nivell avançat), per tal de reorganitzar o modificar les activitats d'ensenyament i/o aprenentatge quan es constata que els resultats d'una destresa estan per sota de la mitjana general.

Indicadors interns: valoren l'èxit acadèmic dels nostres alumnes en relació a les proves creades dins del nostre centre. Afecten els cursos d'avaluació contínua (primer, segon i quart) tant d'anglès com a alemany.

- percentatge global d'aprovat sobre presentats a l'examen dels cursos primer, segon i quart, tant d'anglès com a alemany
- percentatge d'aprovat per destreses dels cursos primer, segon i quart, tant d'anglès com a alemany

Indicadors externs: valoren l'èxit acadèmic dels nostres alumnes en relació a les proves de certificat proporcionades pel Departament d'Ensenyament (Certificat de Nivell Intermedi, Certificat de Nivell Avançat i C1)

- percentatge global d'aprovat sobre presentats a l'examen dels cursos tercer, cinquè tant d'anglès com a alemany, i de C1 d'anglès de l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell (per anys acadèmics)
- percentatge global d'aprovat de Catalunya comparats amb els de l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell
- percentatge global d'aprovat sobre presentats a l'examen per destreses dels cursos tercer, cinquè tant d'anglès com a alemany, i de C1 d'anglès de l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell (per anys acadèmics)
- percentatge d'aprovat per destreses de Catalunya comparats amb els de l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell

7.2. Indicadors Objectiu Específic 2 – Millora o manteniment del grau de la satisfacció de la comunitat educativa

Indicadors Interns:

- enquestes sobre el grau de satisfacció de l'alumnat: passat el primer terç de cada curs i envers el final de cada curs, tant als cursos oficials com especials, es demana a l'alumnat que faci una avaluació del seu grau de satisfacció amb l'ensenyament rebut. Després d'analitzar el resultat de manera individual es poden reorientar, si escau, les actuacions a l'aula i les sessions de tutoria.
- enquestes sobre el grau de satisfacció del professorat
- enquestes sobre el grau de satisfacció del personal administratiu i serveis

- nombre de matrícules d'antics alumnes: el bon funcionament de l'escola també es demostra amb el nombre d'alumnat que segueixen en els estudis i es pot veure pel nombre de matrícules d'antic alumnat que es fan a la escola cada juliol. Un bon indicador és, doncs, la demanda de places per part de la població.
- control d'absentisme

7.3. Indicadors Objectiu Específic 3 – Millora de la cohesió social

La cohesió social és un objectiu bàsic de tota escola. En el cas de les escoles oficials d'idiomes, una estratègia per aconseguir-la són les activitats extra curriculars, com ara viatges, activitats i sortides culturals. Aquestes activitats permeten a l'alumnat estar en contacte directe i practicar la llengua que està aprenent i, a més a més, conèixer i aprofundir la cultura del país o països on es parla la llengua meta. A més, donen la possibilitat d'un contacte entre els membres de la comunitat fora de l'aula, en un ambient més distès.

- enquestes sobre el grau de satisfacció de l'alumnat: després de cada activitat cultural que es fa a l'escola, es passa una enquesta de valoració sobre aquesta a l'alumnat per saber quin grau d'acceptació i utilitat ha tingut.

7.4. Indicadors Objectiu Específic 4 – Millora l'eficiència administrativa i de gestió

Per millorar l'eficiència administrativa és imprescindible que el Projecte Educatiu de Centre i les Normes d'Organització i Funcionament s'actualitzin amb regularitat segons la normativa vigent i la situació real de l'escola. Es més, és necessari que tota la comunitat educativa conegui el Projecte Educatiu de Centre i les Normes d'Organització i Funcionament del centre.

Per actualitzar i divulgar aquests documents es procedirà de la manera següent:

- actualització del Projecte Educatiu de Centre segons la normativa vigent
- presentació del Projecte Educatiu de Centre al claustre a la primera reunió del curs escolar
- presentació del Projecte Educatiu de Centre a qualsevol professor/a que arriba al centre (inclòs al Pla d'Acollida del Nou Professorat)
- enllaç a la pàgina web de l'escola a disposició de tota la comunitat educativa la versió actualitzada del Projecte Educatiu de Centre
- actualització de les Normes d'Organització i Funcionament de Centre.
- presentació de les Normes d'Organització i Funcionament de Centre al claustre a principis del curs escolar, abans de l'activitat lectiva

- presentació de les Normes d'Organització i Funcionament de Centre a qualsevol professor/a que arriba al centre (inclòs al Pla d'Acollida del Nou Professorat)
- enllaç a la pàgina web de l'escola a disposició de l'alumnat d'una versió actualitzada i resumida de les Normes d'Organització i Funcionament de Centre.
- exemplar de les Normes d'Organització i Funcionament de Centre al despatx de la Secretària a disposició de totes les persones membres de la comunitat educativa.

VI. PROJECTE LINGÜÍSTIC

1. Objectius generals

Aquest PEC estableix fer servir el català

- com a llengua vehicular del centre.
- en l'àmbit administratiu del centre. Quant a les comunicacions tant internes com externes, l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell utilitzarà el català. També és aquesta la llengua en què s'emeten els certificats acadèmics, trasllats d'expedient i d'altres certificacions, excepte quan l'interessat els demana en castellà o en alguna de les llengües estrangeres objecte d'estudi, o quan s'han de trametre a comunitats autònomes on el català no és llengua oficial.

2. Objectius específics

Aquest PEC estableix fer servir el català

- habitualment com a llengua de relació entre els diferents membres del centre (alumnat, personal docent i personal no docent)
- com a llengua de referència en el procés d'ensenyament i aprenentatge de les llengües estrangeres objecte d'estudi
- en l'àmbit administratiu del centre, tant a nivell oral com escrit, i en les comunicacions externes i internes

3. Estratègies d'actuació

Per tal d'aconseguir els objectius, es preveu com a estratègia d'actuació fer servir la llengua catalana

- per part del personal docent i no docent en relació amb l'alumnat, quan no s'usi la llengua objecte d'aprenentatge

- en els anuncis d'activitats de departament, complementàries i extraescolars per a l'alumnat, sempre que no s'utilitzi la llengua estrangera objecte d'estudi
- com a llengua de traducció en cas que la comprensió d'un concepte de la llengua d'estudi necessiti del suport d'una altra llengua
- en tota la documentació administrativa i en les comunicacions orals
- en les comunicacions externes del centre, sempre que vagin dirigides a comunitats autònomes de parla catalana
- en la pàgina web del centre

VII. MECÀNICA PER A LA DIFUSIÓ, AVALUACIÓ I MODIFICACIÓ DEL PEC

La direcció del centre s'encarregarà de donar difusió al PEC adoptant les mesures següents:

- S'exposarà el PEC de forma permanent a la pàgina web de l'Escola Oficial d'Idiomes Martorell.
- Al començament de cada curs escolar s'indicaran les modificacions pertinents, que també s'inclouran a la Programació General Anual si s'escau.
- Cada cinc anys es procedirà a la revisió del PEC, segons el que estableix el Reial Decret 120/2002, de 27 de setembre, amb la participació de tota la comunitat educativa.
- L'avaluació del grau de compliment dels objectius del PEC, així com el grau de compliment de les NOFC, es durà a terme anualment en l'àmbit del Consell Escolar del centre i els resultats d'aquesta avaluació s'inclouran en la memòria de final de curs.

Diligència

El Projecte Educatiu de Centre ha estat elaborat i actualitzat per l'Equip Directiu amb les propostes i les informacions que han aportat els membres del Claustre, la Junta Acadèmica i El Consell Escolar.

Es difon a través de les reunions de Claustre, Junta Acadèmica i del Consell Escolar. Es guarda una còpia a Secretaria per poder-lo consultar en qualsevol moment a petició d'un membre de la Comunitat Educativa i es publica a la pàgina web de l'escola.

Versió 4:

Elaborat per direcció i el claustre de professorat: 28/01/2022

Aprovat pel Consell Escolar: 28/09/2017

ANNEX I

Alemanya

ALEMANY A1

1. Definició de nivell i objectius

1.1 Definició de nivell

El Nivell Bàsic A1 té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per a l'ús de l'idioma de manera suficient en situacions quotidianes de necessitat immediata en els àmbits personal i públic, amb un mínim de flexibilitat, seguretat i correcció, receptivament i productivament, tant de forma parlada com escrita, presencialment o a través de mitjans tècnics per tal de mantenir relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües.

Per aconseguir aquesta finalitat, l'alumnat haurà d'adquirir les competències, estratègies i els coneixements que li permetin mediar entre textos i parlants d'una o més d'una llengua, així com interactuar, comprendre i produir textos orals i escrits breus en una varietat de llengua estàndard, en un registre informal, que tractin sobre temes bàsics, d'actualitat o d'interès personal, amb estructures habituals i un repertori lèxic comú d'ús freqüent.

1.2 Objectius generals del nivell A1

1. Utilitzar la llengua, de forma receptiva, productiva i interactiva, com a mitjà de comunicació i d'expressió personal per tal de satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana.
2. Utilitzar les experiències i coneixements previs, tant lingüístics com socioculturals, per construir els nous aprenentatges.
3. Aprofitar totes les ocasions possibles d'exposició i interacció amb la nova llengua, incloses les que proporcionen les tecnologies digitals, per ampliar i consolidar els coneixements de l'idioma, dins i fora de l'aula.
4. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin resoldre situacions de comunicació en els contextos més habituals.
5. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin autoavaluar i continuar el procés d'aprenentatge de l'idioma un cop superat el Nivell Bàsic.

6. Adoptar una actitud oberta davant d'elements o situacions no característiques de la llengua pròpia que apareguin en el discurs.
7. Reconèixer el valor afegit que aporten les tecnologies digitals als processos comunicatius i col·laboratius en l'aprenentatge de llengües.

1.3 Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre la informació essencial, les idees principals i la informació específica de textos orals i escrits de diversa tipologia, breus, clars i senzills, en llengua estàndard, contextualitzats i sobre temes habituals, familiars o coneguts, per tal de poder satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana, sempre que els textos orals emesos per mitjans audiovisuals o sense la presència de la persona emissora estiguin articulats amb claredat o certa lentitud, en bones condicions acústiques, i sempre que es pugui tornar a escoltar-ne alguns fragments, i en els textos escrits amb l'ajut del context i del suport visual i icònic.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits curts i senzills, sobre necessitats personals i situacions de la vida quotidiana, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics i independentment del suport. Pel que fa a la producció oral, en situacions de comunicació habituals i en converses curtes, o en anuncis i presentacions preparades prèviament, amb una facilitat raonable i de forma eficaç, amb la col·laboració d'una persona interlocutora. Pel que fa a la producció escrita, seguint les convencions i formats adequats a cada tipus de text, i utilitzant frases simples connectades amb elements de cohesió bàsics.

Interacció

Participar en interaccions socials bàsiques, i comunicar-se en tasques senzilles i rutinàries, amb un interlocutor, tant cara a cara com en línia, sobre tòpics i activitats familiars, intercanviant de forma senzilla, gestionant intercanvis socials molt curts, expressant necessitats, responent i agraint, tot i que normalment no pot comprendre prou i necessita un interlocutor de suport. Reconèixer quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i es poden utilitzar frases simples per buscar compromís i acord.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta utilitzant paraules senzilles en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals, sempre que pugui repetir o reformular el missatge de tant en tant. Reformular un text breu i senzill sobre temes quotidians, concrets, familiars o d'interès immediat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo en un llenguatge senzill.

2. Competències generals per a l'aprenentatge de la llengua i per a la comunicació

2.1 Actituds

En l'aprenentatge i l'adquisició de llengües es dona una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura que representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què es participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat haurà d'esmerçar temps i esforços per ajudar l'alumnat a reconèixer el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, a identificar les pròpies, i treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Reconeixement del fet que cada persona és protagonista del seu aprenentatge i n'ha d'assumir la gestió i la responsabilitat.
- Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.
- Valoració de la motivació, la curiositat i l'obertura cap a nous coneixements.
- Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar.
- Reconeixement dels diferents estils d'aprenentatge, i predisposició a aprendre i adoptar els que millor hi escaiguin.
- Interès per adquirir autonomia en el procés d'aprenentatge.
- Superació de l'ansietat davant les noves experiències.
- Interès per desenvolupar constància i mètode de treball.

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

- Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de desenvolupament personal.
- Valoració de la importància de conèixer una llengua estrangera per als estudis i per a la feina.
- Consciència del fet que l'aprenentatge d'una llengua requereix motivació i esforç.
- Definició de les necessitats i els interessos personals a l'hora d'aprendre una nova llengua.

- Establiment d'objectius assumibles i observables a curt termini.
- Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístics com no lingüístics, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.
- Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.
- Disposició a experimentar i a intentar activar els recursos i les estratègies de què es disposa.
- Reconeixement del fet que l'error és necessari per aprendre.
- Valoració de l'enriquiment personal que suposa la relació amb la resta de l'alumnat i el professorat.
- Reconeixement del fet que el treball en grup i cooperatiu dona l'oportunitat d'experimentar i de comunicar-se en la llengua que s'aprèn.
- Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles a altres aprenentatges.
- Interès per comunicar-se i expressar-se oralment i per escrit amb persones que parlen la llengua objecte d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la forma en la interacció per tal d'expressar-se amb correcció i precisió.
- Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què té lloc.
- Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la utilització de les tecnologies digitals com a mitjà d'aprenentatge i d'intercanvi lingüístic i cultural.
- Consciència de la importància d'aportar els coneixements lingüístics propis, com a persona medidora, en situacions en què persones de diferents llengües necessiten comunicar-se i no disposen d'una llengua comuna.

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

- Valoració positiva de les diferències culturals com a font d'enriquiment i creixement personal.
- Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures.
- Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.
- Superació dels prejudicis i estereotips sobre les cultures i els pobles.
- Acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.
- Valoració de l'enriquiment i creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.
- Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

2.2 Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumnat assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. El saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes d'elles poden formar part del bagatge conscient o inconscient de l'aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

2.2.1 Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació i la llengua. Raonament sobre el fet comunicatiu i els elements d'una situació comunicativa:

- Presa de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació i la llengua.
- Presa de consciència de com s'aprèn la llengua per afavorir el procés d'aprenentatge.

- Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció i/o ús de diferents elements o aspectes de la llengua. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.
- Deducció de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.
- Aplicació dels coneixements sobre la llengua pròpia o altres de conegudes per facilitar el nou aprenentatge.
- Reconeixement de les diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit, i entre els diferents registres.

2.2.2 Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés, l'aprenentatge:

- Apropiació de la terminologia necessària.
- Comprensió del paper de l'error.
- Utilització de tècniques d'estudi i eines de treball.
- Desenvolupament del propi estil d'aprenentatge.
- Desenvolupament de l'autonomia i control del propi procés d'aprenentatge.
- Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com element de millora del procés.

2.2.3 Estratègies socioafectives

Desenvolupament d'estratègies que permeten a l'aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge:

- Acceptació que la comprensió parcial o superficial d'una situació comunicativa no impedeix mobilitzar els recursos i tècniques disponibles per a sentir-se competent en el desenvolupament de tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Capacitat de formular objectius clars i possibles per reforçar la motivació.
- Presa de consciència de la importància dels companys i companyes com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.
- Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.
- Predisposició a rebre la retroalimentació del professor sobre el procés d'aprenentatge.

- Aprofitar totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte amb persones, lectures, audicions...).
- Capacitat d'assumir riscos per experimentar amb els nous aprenentatges.

2.3 Competència digital

Disposició a experimentar amb les tecnologies digitals:

- Valoració de la interacció mitjançant les tecnologies digitals.
- Consciència del fet que diferents cultures tenen pràctiques diferents de comunicació i interacció.
- Valoració de la comunicació multimodal, i del valor afegit que aporten els diferents recursos semiòtics emprats (text escrit, imatge, àudio, vídeo etc.).

3. Competència lingüística comunicativa

3.1 Competència i continguts nocional-funcionals

Qualsevol enunciat implica una o més d'una funció, que tenen a veure amb la intenció comunicativa del parlant, i l'expressió de nocions que s'hi relacionen a través de les quals l'usuari de la llengua es refereix a conceptes abstractes (existència, temps, quantitat, etc.) o concrets (feina, oci, aliments, etc.).

3.1.1 Funcions

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: Presentar/-se i respondre a una presentació; saludar i respondre a una salutació; acomiadar-se; repetir o sol·licitar repetició; demanar a algú que parli més a poc a poc; convidar; acceptar o declinar una invitació; concertar una cita; agrair i respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó; perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom; respondre a mostres d'interès; expressar condol.
- Intercanvi de coneixements i informació: Demanar o donar informació o aclariments sobre una paraula o expressió que no es coneix o que s'ha oblidat o sobre la comprensió d'un enunciat; parafrasejar; lletrejar o sol·licitar que es lletregi una paraula; afirmar; negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir; dissentir; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; demanar i dir a qui pertany quelcom; descriure les qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs,

situacions, activitats i canvis; donar i oferir informació; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte; identificar/-se; narrar un fet o esdeveniment present, passat o futur; recordar alguna cosa a algú, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar; fer avisos i advertiments; demanar i donar indicacions.

- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: Expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació.
- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: Expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi envers algú; expressar estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat.
- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió; expressar acord i desacord; queixar-se; formular hipòtesis; predir; valorar un fet com a probable o improbable.
- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: Demanar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; expressar decisions sobre accions futures.
- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofertaments: Demanar consell i aconsellar; recomanar; alertar; animar, proposar, suggerir; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.
- Expressió d'ordres, de prohibicions i de permisos: Demanar i donar instruccions; demanar i donar permís; donar ordres; prohibir; demanar que alguna persona faci alguna cosa com a favor, necessitat o obligació.

3.1.2 Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nacionals per expressar:

- Les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).

- El mode.

- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual...; la modalitat (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).

- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

3.2 Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística (discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

3.2.1 Adequació al context

3.2.2 Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text per tal d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició

3.2.2.2 Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques per tal de mantenir el referent:

Procediments lèxics: repeticions; sinònims toll- prima i antònims langhaarig-kurzhaarig; hipònims i hiperònims Kleidung: Rock, Hose, Hemd, Schlafanzug, Mütze...

Procediments sintàctics: el·lipsi (absència d'un element del discurs; malgrat l'absència, l'element és interpretable pel context) Ich möchte gern ein Glas Wasser. (trinken).

3.2.2.4 Relacions semàntiques entre les parts del text.

Els marcadors discursius i els connectors:

- Organització global del text: marcadors per iniciar zuerst dann danach, per ordenar erstens, zweitens, drittens..., per concloure also; per resumir o acabar zum Schluss.
- Posicionament de l'emissor: Ich meine, ich glaube, Ich finde...
- Tractament de la informació Buscar exemples: reformulació Ich meine..., exemplificació zum Beispiel, wie; introducció de temes auch, übrigen.
- Connectors per relacionar parts del text: sumatius auch, contrastius: aber, causatius denn, consecutius deshalb, temporals früher, später.

Marcadors propis del discurs oral: presa de contacte Entschuldigung, Hallo, Guten Tag; introducció del tema Also, weisst du, ...; tematització Also ich möchte sagen, ... ; demanda de confirmació Alles klar?, Ist das in Ordnung?; advertència Achtung!; acord Ich bin einverstanden; desacord Ich bin nicht einverstanden; tancament Das ist alles, Ich bin gleich fertig. etc.

3.3 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'alumnat o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles, configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia:

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes
- Activitats de lleure

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu
- Relacions entre generacions
- Relacions entre coneguts i desconeguts
- Relacions a la feina
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, administració, etc.)

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social)
- Habitatge
- Entorn (paisatge, clima, etc.)
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.)

Valors i creences

- Cultura, costums i tradicions
- Història i identitat nacional
- Canvis en l'estructura social
- Creences religioses
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants)
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques etc.)

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials
- Ús de la veu
- Contacte visual, físic i proxèmic

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia i tractament
- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals etc.)
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.)
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions
- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments etc.)
- Celebracions, festivitats, etc.

3.4 Competències i continguts per a activitats de llengua

Els usuaris de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius: planificació, execució, avaluació i reparació, a les diferents formes de les habilitats comunicatives: recepció, producció, interacció i mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de comprensió de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal,
- en un registre informal i semiformal,
- en llenguatge estàndard, breus, senzills i clarament estructurats,
- sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb les pròpies experiències i interessos,
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, instrucció, exposició),
- de diferents tipus (cartes, correus electrònics, postals, cançons, poemes, contes, missatges escrits o de veus, anuncis, notícies, fullets d'informació, programació de televisió, cartellera d'espectacles, horaris de transports, converses informals, xats, instruccions d'ús, llibre de text),
- emesos cara a cara, per televisió, per ràdio, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

3.4.1.2 Estratègies de recepció

Planificació

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context, a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (imatges, gènere textual, suport, font).
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació d'elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis.

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu,
- en un registre informal i semiformal,
- en llenguatge estàndard, breus i senzills,
- sobre temes generals, quotidians o relacionats amb les pròpies experiències i interessos,
- de diferents tipus (cartes, correus electrònics, postals, anècdotes, transaccions, missatges escrits o de veu, notes, anuncis, converses informals, xats, indicacions, instruccions, simulacions, cançons, poemes, textos literaris breus),
- emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia,
- produïts individualment o de forma col·laborativa.

3.4.2.2 Estratègies de producció

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs...).
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.
- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar deíctics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs après, coneguts per la persona usuària que li donen seguretat.
- Ús d'estratègies d'evitació: valorar les dificultats de la tasca i els recursos de què es disposa per ajustar el missatge.
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar noves expressions sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.
- Utilització de tècniques per compensar mancances lingüístiques que produeixen interrupcions o bloqueigs de la memòria (mots per guanyar temps, parafrasis, canvi de tema...).

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció...).

- En l'expressió oral i escrita, la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten als interlocutors contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre el parlant i els interlocutors, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.
- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, del sistema de comunicació i dels tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o invitar els altres a participar en la conversa o discussió.
- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita l'interlocutor amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

3.4.3 Mediació

Entenem per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a l'interlocutor i a la situació comunicativa,

etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.1.1. Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica, per exemple, transmetre el contingut de textos simples informatius o avisos i missatges clars.
- Explicació de dades, per exemple, interpretar i descriure infografies, mapes del temps o un diagrama de flux senzill.
- Selecció de paraules clau d'un text per reescriure'l de forma senzilla.
- Traducció oral aproximada de textos senzills com fulletons, correus electrònics o notícies, i traducció escrita de textos curts.
- Presa de notes senzilles en presentacions.
- Resposta personal a un input oral, escrit o multimodal, per exemple descriure les emocions d'un personatge d'una sèrie.

3.4.3.1.2. Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen, d'una banda, crear un context de treball col·laboratiu, i de l'altra, ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades:

- Lideratge, gestió de la discussió i col·laboració en un grup donant instruccions senzilles.
- Foment del desenvolupament d'idees preguntant per l'opinió.
- Facilitació de l'entesa en un espai pluricultural i/o en situacions delicades i desacords de forma senzilla i usant paraules simples.

3.4.3.2 Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant dels propis com dels de les persones entre les quals s'estableix la mediació.
- Identificació, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa (lingüístics, actitudinals..) per mediar entre parlants.
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).
- Anticipació. Advertiment de les possibilitats i les equivalències de les dues llengües entre les quals es fa la mediació.

Execució

- Explicació de nous conceptes enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació

- Comprovació de la congruència entre els dos textos.
- Comprovació de la coherència dels usos.

Reparació

- Matís amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

3.5 Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lèxico-semàntics

Repertoris lèxics referits a camps semàntics d'ús general i a les àrees temàtiques del nivell.

3.5.1.1. Famílies lèxiques. Sinònims, antònims i mots polisèmics d'ús freqüent. (groß, riesig, enorm ...; klein, winzig ...)

3.5.1.2. Formació de paraules

3.5.1.2.1. Paraules derivades amb prefixos i sufixos bàsics:

- Prefixos: un- unmöglich (per formar antònims).
- Suffixos: els més freqüents per als noms d'oficis (-er: Bäcker / -in: Bäckerin), botigues (-ei: Bäckerei).
- Formació de gentilicis (algunes regularitats: Berliner, Katalane, Engländerin).

3.5.1.2.2. Paraules compostes:

- Substantius: Badeanzug, Hausschuhe,...
- Adjectius: hellblau, dunkelhaarig,...

3.5.1.2.3. Abreviacions: sigles, acrònims, símbols i abreviatures més freqüents: LKW, PKW, LG, mfG, ca., kg, km, m...

3.5.1.3. Mots transparents o pròxims Master, Techniker. Falsos amics endlich- zum Schluss.

3.5.1.4. Préstecs i mots d'origen estranger: Computer, Designer...

3.5.1.5. Frases fetes, dites, refranys d'ús molt freqüent: Keine Ahnung! , So ein Quatsch!

3.5.2 Morfosintàctics

Elements constituents de l'oració

3.5.2.1. El substantiu

3.5.2.1.1. Tipus de substantius

- Noms comuns / propis: Stadt / Dortmund
- Concrets / abstractes: Strand / Schönheit,...
- Comptables / incomptables: Birnen / Essen,...

- Noms col·lectius: Familie, Gemüse, Kleider...

3.5.2.1.2. Morfologia del substantiu (gènere i nombre)

- Algunes regularitats en els gèneres.
- Plurals regulars, plurals irregulars i mots invariables: algunes regularitats.
- Declinació (datiu pl.): mit den Händen
- Gentilicis: Kölner / Kölnerin
- Composició (models de composició d'ús més freqüent: Fügen s).
- Derivació (diminutius: -chen, -lein).
- Concordança verbal d'alguns noms col·lectius freqüents (+ vb en sing. o pl.): die Leute sind, das Gemüse schmeckt,...

3.5.2.1.3. La complementació bàsica del substantiu

- El complement preposicional: Die Reise nach Deutschland war schön.

3.5.2.2. Els determinants (morfologia i posició)

3.5.2.2.1. Articles definits, indefinits i negatiu. Declinació i ús.

3.5.2.2.2. Demonstratiu. Declinació i ús.

3.5.2.2.3. Possessiu. Declinació i ús.

3.5.2.2.4. Quantificadors

- Quantitatiu: viel, sehr.
- Partitiu: ein paar, etwas.

- Numerals (cardinals i ordinals): eins, zwei, drei; erstens, zweitens; drittens,...

3.5.2.3. El pronom (morfologia i posició)

3.5.2.3.1. Els pronoms personals en nominatiu, acusatiu i datiu: Ich lade dich ein, Ich wünsche mir.

3.5.2.3.2. Els pronoms interrogatius: warum, wann, woher, wohin, wo, wie, wer, was.

3.5.2.3.3. El pronom impersonal man (en nominatiu).

3.5.2.4. L'adjectiu

3.5.2.4.1. Morfologia de l'adjectiu.

- Comparatius irregulars bàsics: gut, besser, am besten...

3.5.2.4.2. Els complements més freqüents dels adjectius.

- Zu, wirklich, extrem, sehr...: Das Wetter extrem heiß.

3.5.2.4.3. Funció predicativa de l'adjectiu (Das Buch ist interessant).

3.5.2.5. El verb

3.5.2.5.1. Tipus de verbs

- Verbs regulars i irregulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents.

- Verbs auxiliars (haben, sein, werden). Significat i ús.

- Verbs modals. Significats bàsics i ús.

- Verbs separables i no separables. Prefixos d'ús freqüent. (be-: beantworten, bekommen, aus-: aussehen, ausgehen)

- Verbs d'estat (posició: liegen, stehen, sitzen, hängen)

- Verbs transitius i intransitius. (kaufen-einkaufen)

- La complementació bàsica del verb (complement directe i complement indirecte)

- Posició dels complements del verb.

3.5.2.5.2. Formes personals i no personals (infinitiu i participi) de verbs regulars i irregulars.

3.5.2.5.3. Temps i aspecte

- Formes de present, passat i futur (formes simples i perfectives): Präsens, Perfekt, Präteritum (dels verbs auxiliars, modals i d'ús més freqüent).

3.5.2.5.4. Modalitat

- Verbs modals.

- Mode imperatiu. Consolidació. Funcions i àmbits d'ús. Combinació amb partícules modals (denn, doch, mal).

- Partícules modals més freqüents: denn, doch, mal.

3.5.2.5.5 Veu activa

3.5.2.6. Les preposicions

3.5.2.6.1. Formes simples i locucions preposicionals bàsiques (bis zum, von...bis)

- Recció: Wechselpräpositionen, preposicions d'acusatiu i preposicions de datiu.

- Contraccions (preposició + article determinat: im, ins, am, ans, zum, zur)..

3.5.2.6.2. Funcions

- de lloc/posició: bei, in,...

- de temps: an, um, gegen, in, vor,...

- de direcció: in, an, zu, nach,...

- altres: aus, ohne...

3.5.2.7. Els adverbis

3.5.2.7.1 Formes simples i locucions adverbials bàsiques.

- Adverbis de freqüència: immer, meistens, häufig, oft, manchmal, selten, nie,...

- Adverbis de lloc: links - rechts, oben - unten, hier/da - dort, vorne - hinten.

- Adverbis de temps: present: heute, jetzt, gerade /passat: (vor)gestern, früher, damals / futur: (über)morgen, bald, später.

- Adverbis de manera: gern, sehr, fast,...

- Adverbis interrogatius: wann, wo, wie, wohin, woher, warum, wie viel.

3.5.2.7.2 Morfologia d'alguns adverbis

- Formes comparatives d'alguns adverbis: viel, mehr, am meisten; gern, lieber, am liebsten.

3.5.2.7.3 Locucions adverbials: ab und zu, mehr oder weniger, von...bis...

3.5.2.7.4. Posició dels adverbis (temporals o de freqüència, causals, modals, locals) a l'oració.

3.5.2.8. El pronom es no elidible:

- Sense valor funcional: amb "sein" (es ist wichtig,...); amb verbs impersonals (es regnet) o amb verbs utilitzats com a impersonals (es gibt..., wie geht es dir?).

3.5.2.9. Conjuncions bàsiques

3.5.2.9.1. Coordinades: und, aber, oder, denn, sondern.

3.5.2.10. L'oració simple

3.5.2.10.1. Estructura de l'oració

- Enunciativa: afirmativa i negativa.

- Interrogatives: Directa W-Frage o Ja-Nein-Frage.

- Exclamativa.

- Imperativa.

3.5.2.10.2. Modificacions de l'estructura bàsica de l'oració

- Inversions

3.5.2.11 L'oració composta

3.5.2.11 La coordinació

- Oracions juxtaposades: Er ist zu spät gekommen, hat mit mir gesprochen und ist dann gleich gegangen.

- Oracions conjuntives: Du kommst mit uns und wir feiern deinen Geburtstag.

- Oracions disjuntives: Ich spreche mit meiner Schwester oder ich rufe Sabine an.
- Oracions adversatives: Sie ist eine nette Person, aber sie spricht zu viel.

3.5.3. Fonètico-fonològics

3.5.3.1. Sons i fonemes vocàlics: repàs i aprofundiment del sistema vocàlic alemany (diferències fonamentals i contrastos amb la L1).

- Umlaute: A-Umlaut, O-Umlaut i U-Umlaut.
- Diftongs: -ei-, -eu-, -au-, -äu-, -ie-
- Sensibilització per la llargada de les vocals

3.5.3.2. Sons i fonemes consonàntics: repàs i aprofundiment del sistema consonàntic alemany (diferències fonamentals i contrastos amb la L1).

- Vocalització de la -r final de paraula.
- Auslautverhärtung dels consonants b, d, g, s, v: Kind [t] - Kinder [d], Tag [k] - Tage [g], ...
- Repàs de la pronúncia de: z / ch / j / b / v / w / pf / sch / sp / st / ...

3.5.3.3. Accent, ritme i entonació

3.5.3.3.1. Patrons tonals d'elements lèxics aïllats. (Wortakzent). Accentuació de:

- Paraules simples: Bild- Bilder
- Paraules estrangeres: Biologin
- Paraules derivades: Bäckerei
- Paraules compostes: Arbeitnehmer, Arbeitgeber
- Verbs amb prefixos separables i no separables: anziehen, aussehen, vergessen, entscheiden

3.5.3.3.2. Patrons tonals de l'oració (Satzakzent)

- Aspectes molt bàsics del ritme i l'entonació: Diferència entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques). Paraules funcionals (determinants, preposicions, conjuncions, verbs auxiliars); paraules amb contingut semàntic (substantius, adjectius, verbs i adverbis).

- Principals models d'entonació de l'alemany:

descendent (die fallende Endmelodie): frases enunciatives, imperatives, interrogatives (W-Fragen), ascendent (die steigende Endmelodie): frases interrogatives (Ja-Nein-Fragen), condicionals.

- Consciència de l'alemany com a akzentzählende Sprache vs. lessilbenzählende Sprachen (català, castellà). Estratègia contrastiva.

3.5.3.4. Pronunciació de les abreviatures d'ús molt freqüent.: usw., z.B.,

3.5.4. Ortotipogràfics

3.5.4.1. L'alfabet alemany.

3.5.4.2. Ús de les majúscules en alemany.

- En els substantius i verbs substantivats
- En la forma de cortesia: Sie , Ihr (possessius)

3.5.4.3. Ortografia del plural. Algunes regularitats.

3.5.4.4. Ortografia de les formes verbals en participi (-t, -iert, -en).

3.5.4.5. Ortografia de les abreviatures i sigles d'ús freqüent.

3.5.4.6. Estructura sil·làbica. Divisió de paraules a final de línia.

3.5.4.8. Ús principal dels signes de puntuació (punt, coma, dos punts, guionet, signes interrogació, signe d'exclamació, parèntesi, punts suspensius...).

3.5.4.9. Ortografia de les abreviatures d'ús molt freqüent (ordinals, dates...).

3.5.4.10. Convenció de puntuació en textos de caràcter informal (cartes, e-mails,...).

4. Criteris d'avaluació

1. Comprensió i expressió escrita i oral

Comprèn i produeix textos orals i escrits breus, clars i senzills, en llengua estàndard, en situacions senzilles i quotidianes, en registre informal o semiformal. Pot cometre errors bàsics de forma sistemàtica. Les pauses i les reformulacions són evidents.

2. Mediació

En situacions on cal mediació identifica i transmet de forma senzilla, oralment o per escrit, la informació clau de textos breus, clars i ben estructurats expressats en un llenguatge senzill sobre temes quotidians, sempre que pugui comprovar el significat d'algunes expressions i malgrat les limitacions lèxiques. Col·labora en la interacció si l'interlocutor parla lent i l'anima a participar. Copsa les dificultats i indica amb llenguatge simple quin és el problema. Té una actitud de mediació oberta, tot i que pot recórrer a estereotips culturals.

3. Interacció

Interactua oralment i per escrit, de manera bàsica i no sempre autònoma, en intercanvis cara a cara i en línia, clarament estructurats, en tasques senzilles i habituals que exigeixin un intercanvi simple i directe d'informació. No sempre dirigeix ell mateix la conversa, i col·labora a la creació de significat, per exemple, demanant per l'opinió dels interlocutors.

4. Interacció en línia

Interactua de forma bàsica a través de les tecnologies digitals. Coneix la utilitat d'algunes eines digitals i adapta la informació d'acord amb l'eina escollida. Participa de forma asíncrona en intercanvis de tipus social simples, fent i responent a preguntes, fent comentaris, i intercanviant idees sobre temes personals.

5. Estratègies de comprensió

Utilitza estratègies bàsiques adequades per a la comprensió de les idees principals, i de la informació específica del text oral o escrit. Per exemple, adapta la velocitat de lectura i/o infereix del context (lingüístic i paralingüístic) el significat de paraules o expressions que desconeix. Generalment ho fa correctament, però amb cert esforç.

6. Estratègies de producció

Utilitza de manera adequada estratègies bàsiques per a la producció de textos orals i escrits segons les macrofuncions, els gèneres i tipus de text. Per exemple, en la interacció i producció escrita, fa esquemes simples o copia models. En la interacció i producció oral, fa preguntes simples, fa comparacions senzilles, repeteix, reformula o pren notes per traslladar la informació que necessita el destinatari, fa pauses per donar-se temps per pensar o demana ajuda a l'interlocutor per mantenir la interacció.

7. Aspectes socioculturals i sociolingüístics

Demuestra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement bàsic dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de les cultures on es parla l'idioma, relatius a la vida quotidiana (costums, actituds i valors). Té un domini bàsic de les normes de cortesia.

8. Intencions, funcions comunicatives i registres

Identifica les intencions comunicatives bàsiques i adapta la producció i interacció oral i escrita de forma senzilla. Utilitza, generalment de forma correcta, els patrons discursius més freqüents i els exponents corresponents a les funcions comunicatives bàsiques, en els registres informal i semiformal.

9. Macrofuncions, gènere i tipus de text

Organitza el text oral i escrit de manera simple i clara, amb un propòsit comunicatiu i una adequació bàsica a la macrofunció textual (narració, descripció, exposició, instrucció i argumentació), al gènere (conversacional, informatiu, instructiu, etc.) i al tipus de text (correu electrònic, blog, carta, missatge de veu, etc.).

10. Coherència i cohesió

Utilitza, en general adequadament, els recursos més comuns de cohesió textual, enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills, per crear una seqüència cohesionada i lineal, amb l'ús d'un repertori bàsic de connectors i marcadors discursius, de la juxtaposició, la dixi (personal, espacial i temporal) i/o l'entonació.

11. Repertori lèxic

Reconeix i utilitza oralment i per escrit el lèxic d'ús més freqüent de temes coneguts, generals, quotidians o d'àmbit personal, en situacions habituals o quotidianes.

12. Fluïdesa

Es comunica amb una fluïdesa limitada utilitzant estructures formades per oracions bàsiques i/o expressions i fórmules automatitzades.

13. Riquesa i correcció gramatical

Utilitza algunes estructures lingüístiques senzilles correctament, però encara comet sistemàticament errors bàsics.

14. Pronunciació

Pronuncia i entona generalment de manera clara i intel·ligible, encara que resulta evident l'accent estranger. Comet errors de pronúncia que poden interrompre la comunicació, i els interlocutors poden haver de sol·licitar repeticions.

15. Patrons ortotipogràfics

Utilitza de manera adequada els signes de puntuació elementals i les regles ortogràfiques bàsiques, així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en suport paper com digital.

ALEMANY A2

1. Definició de nivell i objectius

1.1 Definició de nivell

El Nivell Bàsic A2 té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per a l'ús de l'idioma de manera suficient en situacions quotidianes de necessitat immediata en els àmbits personal i públic, amb un mínim de flexibilitat, seguretat i correcció, receptivament i productivament, tant de forma parlada com escrita, presencialment o a través de mitjans tècnics per tal de mantenir relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües.

Per aconseguir aquesta finalitat, l'alumnat haurà d'adquirir les competències, estratègies i els continguts que li permetin mediar entre textos i parlants d'una o més d'una llengua, així com interactuar, comprendre i produir textos orals i escrits breus en una varietat de llengua estàndard, en un registre informal, que tractin sobre temes bàsics, d'actualitat o d'interès personal, amb estructures habituals i un repertori lèxic comú d'ús freqüent.

1.2 Objectius generals de nivell

1. Utilitzar la llengua, de forma receptiva, productiva i interactiva, com a mitjà de comunicació i d'expressió personal per tal de satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana.
2. Utilitzar les experiències i coneixements previs, tant lingüístics com socioculturals, per construir els nous aprenentatges.
3. Aprofitar totes les ocasions possibles d'exposició i interacció amb la nova llengua, incloses les que proporcionen les tecnologies digitals, per ampliar i consolidar els coneixements de l'idioma, dins i fora de l'aula.
4. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin resoldre situacions de comunicació en els contextos més habituals.
5. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin avaluar i continuar l'aprenentatge de l'idioma un cop superat el Nivell Bàsic.
6. Adoptar una actitud oberta davant d'elements o situacions no característiques de la llengua pròpia que apareguin en el discurs.

7. Reconèixer el valor afegit que aporten les tecnologies digitals als processos comunicatius i col·laboratius en l'aprenentatge de llengües.

1.3 Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre la informació essencial, les idees principals i la informació específica de textos orals i escrits de diversa tipologia, breus, clars i senzills, en llengua estàndard, contextualitzats i sobre temes habituals, familiars o coneguts, per tal de poder satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana, sempre que els textos orals emesos per mitjans audiovisuals o sense la presència de la persona emissora estiguin articulats amb claredat o certa lentitud, en bones condicions acústiques, i sempre que es pugui tornar a escoltar-ne alguns fragments, i en els textos escrits amb l'ajut del context i del suport visual i icònic.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits curts i senzills, sobre necessitats personals i situacions de la vida quotidiana, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics i independentment del suport. Pel que fa a la producció oral, en situacions de comunicació habituals i en converses curtes, o en anuncis i presentacions preparades prèviament, amb una facilitat raonable i de forma eficaç, amb la col·laboració d'una persona interlocutora. Pel que fa a la producció escrita, seguint les convencions i formats adequats a cada tipus de text, i utilitzant frases simples connectades amb elements de cohesió bàsics.

Interacció

Participar en interaccions socials bàsiques, i comunicar-se en tasques senzilles i rutinàries, amb un interlocutor, tant cara a cara com en línia, sobre tòpics i activitats familiars, intercanviant de forma senzilla, gestionant intercanvis socials molt curts, expressant necessitats, responent i agraint, tot i que normalment no pot comprendre prou i necessita un interlocutor de suport. Reconèixer quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i es poden utilitzar frases simples per buscar compromís i acord.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta utilitzant paraules senzilles en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals, sempre que pugui repetir o reformular el missatge de tant en tant. Reformular un text breu i senzill sobre temes quotidians, concrets, familiars o d'interès immediat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo en un llenguatge senzill.

2. Competències generals per a l'aprenentatge de la llengua i per a la comunicació

2.1 Actituds

En l'aprenentatge i l'adquisició de llengües es dona una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura que representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què es participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat haurà d'esmerçar temps i esforços per ajudar l'alumnat a reconèixer el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, a identificar les pròpies, i treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Reconeixement del fet que cada persona és protagonista del seu aprenentatge i n'ha d'assumir la gestió i la responsabilitat.
- Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.
- Valoració de la motivació, la curiositat i l'obertura cap a nous coneixements.
- Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar.
- Reconeixement dels diferents estils d'aprenentatge, i predisposició a aprendre i adoptar els que millor hi escaiguin.
- Interès per adquirir autonomia en el procés d'aprenentatge.
- Superació de l'ansietat davant les noves experiències.
- Interès per desenvolupar constància i mètode de treball.

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

- Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de desenvolupament personal.
- Valoració de la importància de conèixer una llengua estrangera per als estudis i per a la feina.
- Consciència del fet que l'aprenentatge d'una llengua requereix motivació i esforç.

- Definició de les necessitats i els interessos personals a l'hora d'aprendre una nova llengua.
- Establiment d'objectius assumibles i observables a curt termini.
- Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístics com no lingüístics, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.
- Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.
- Disposició a experimentar i a intentar activar els recursos i les estratègies de què es disposa.
- Reconeixement del fet que l'error és necessari per aprendre.
- Valoració de l'enriquiment personal que suposa la relació amb la resta de l'alumnat i el professorat.
- Reconeixement del fet que el treball en grup i cooperatiu dona l'oportunitat d'experimentar i de comunicar-se en la llengua que s'aprèn.
- Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles a altres aprenentatges.
- Interès per comunicar-se i expressar-se oralment i per escrit amb persones que parlen la llengua objecte d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la forma en la interacció per tal d'expressar-se amb correcció i precisió.
- Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què té lloc.
- Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la utilització de les tecnologies digitals com a mitjà d'aprenentatge i d'intercanvi lingüístic i cultural.
- Consciència de la importància d'aportar els coneixements lingüístics propis, com a persona mediatra, en situacions en què persones de diferents llengües necessiten comunicar-se i no disposen d'una llengua comuna.

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

- Valoració positiva de les diferències culturals com a font d'enriquiment i creixement personal.
- Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures.
- Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.
- Superació dels prejudicis i estereotips sobre les cultures i els pobles.
- Acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.

- Valoració de l'enriquiment i creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.
- Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

2.2 Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumnat assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. El saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes d'elles poden formar part del bagatge conscient o inconscient de l'aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

2.2.1 Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació i la llengua. Raonament sobre el fet comunicatiu i els elements d'una situació comunicativa:

- Presa de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació i la llengua.
- Presa de consciència de com s'aprèn la llengua per afavorir el procés d'aprenentatge.
- Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció i/o ús de diferents elements o aspectes de la llengua. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.
- Deducció de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.
- Aplicació dels coneixements sobre la llengua pròpia o altres de conegudes per facilitar el nou aprenentatge.
- Reconeixement de les diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit, i entre els diferents registres.

2.2.2 Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés, l'aprenentatge:

- Apropiació de la terminologia necessària.
- Comprensió del paper de l'error.
- Utilització de tècniques d'estudi i eines de treball.
- Desenvolupament del propi estil d'aprenentatge.
- Desenvolupament de l'autonomia i control del propi procés d'aprenentatge.
- Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com element de millora del procés.

2.2.3 Estratègies socioafectives

Desenvolupament d'estratègies que permeten a l'aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge:

- Acceptació que la comprensió parcial o superficial d'una situació comunicativa no impedeix mobilitzar els recursos i tècniques disponibles per a sentir-se competent en el desenvolupament de tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Capacitat de formular objectius clars i possibles per reforçar la motivació.
- Presa de consciència de la importància dels companys i companyes com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.
- Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.
- Predisposició a rebre la retroalimentació del professor sobre el procés d'aprenentatge.
- Aprofitar totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte amb persones, lectures, audicions...).
- Capacitat d'assumir riscos per experimentar amb els nous aprenentatges.

2.3 Competència digital

Disposició a experimentar amb les tecnologies digitals:

- Valoració de la interacció mitjançant les tecnologies digitals.
- Consciència del fet que diferents cultures tenen pràctiques diferents de comunicació i interacció.
- Valoració de la comunicació multimodal, i del valor afegit que aporten els diferents recursos semiòtics emprats (text escrit, imatge, àudio, vídeo etc.).

3. Competència lingüística comunicativa

3.1 Competència i continguts nocional-funcionals

3.1.1 Funcions

- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: Expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació.
- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: Expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi envers algú; expressar estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat.
- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió; expressar acord i desacord; queixar-se; formular hipòtesis; predir; valorar un fet com a probable o improbable.
- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: Demanar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; expressar decisions sobre accions futures.
- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofers: Demanar consell i aconsellar; recomanar; alertar; animar, proposar, suggerir; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.

3.1.2 Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nacionals per expressar:

- Les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual...; la modalitat (capacitat, necessitat,

possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).

- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

3.2 Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística (discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

3.2.1 Adequació al context

3.2.2 Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text per tal d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

3.2.2.1. Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició

3.2.2.2. Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual

3.2.2.3. Relacions sintàctiques i semàntiques per tal de mantenir el referent:

Procediments lèxics: repeticions; sinònims *toll- prima* i antònims *langhaarig-kurzhaarig*; hipònims i hiperònims *Kleidung: Rock, Hose, Hemd, Schlafanzug, Mütze...*; metàfores *Die Welt durch die rosarote Brille sehen* i metonímies *Ich habe heute Goethe gelesen.*; proformes lèxiques *Peter, dich möchte ich etwas fragen*; referències semàntiques basades en el coneixement del món.

Procediments sintàctics: anàfora (referència a elements esmentats en el discurs o presents en el context) *Urlaub hat sie noch nicht gemacht*; catàfora (referència anticipada a un element o una part del discurs) *Sie singt Popsongs. Das ist Lena Meyer-Landruht*; el·lipsi (absència d'un element del discurs; malgrat l'absència, l'element és interpretable pel context) *Ich möchte gern ein Glas Wasser. (trinken)*.

3.2.2.4. Relacions semàntiques entre les parts del text.

Els marcadors discursius i els connectors:

- Organització global del text: marcadors per iniciar *zuerst dann danach*, per ordenar *erstens, zweitens, drittens...*, per concloure *also*; per resumir o acabar *zum Schluss*.
- Posicionament de l'emissor: *Ich meine, ich glaube, Ich finde...*
- Tractament de la informació: Buscar exemples: reformulació *Ich meine...*, exemplificació *zum Beispiel, wie*; introducció de temes *auch, übrigens*.
- Connectors per relacionar parts del text: sumatius *auch, außerdem*, contrastius *aber, trotzdem*, causatius *weil, da, denn*, consecutius *deshalb*, condicionals *wenn...dann*, finals *um...zu, damit, zum+ Inf.*, temporals *früher, später, als, wenn*.

Marcadors propis del discurs oral: presa de contacte *Entschuldigung, Hallo, Guten Tag*; introducció del tema *Also, weißt du, ...*; tematització *Also ich möchte sagen, dass...*; demanda de confirmació *Alles klar?, Ist das in Ordnung?*; advertència *Achtung!*; acord *Ich bin einverstanden*; desacord *Ich bin nicht einverstanden*; tancament *Das ist alles, Ich bin gleich fertig*. etc.

3.3 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'alumnat o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles, configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia:

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes
- Activitats de lleure

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu
- Relacions entre generacions
- Relacions entre coneguts i desconeguts
- Relacions a la feina
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, administració, etc.)

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social)
- Habitatge
- Entorn (paisatge, clima, etc.)
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.)

Valors i creences

- Cultura, costums i tradicions
- Història i identitat nacional
- Canvis en l'estructura social
- Creences religioses
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants)
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques etc.)

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials
- Ús de la veu
- Contacte visual, físic i proxèmic

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia i tractament
- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals etc.)
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.)
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions
- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments etc.)
- Celebracions, festivitats, etc.

3.4 Competències i continguts per a activitats de llengua

Els usuaris de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius: planificació, execució, avaluació i reparació, a les diferents formes de les habilitats comunicatives: recepció, producció, interacció i mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de comprensió de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu,
 - en un registre informal i semiformal,
 - en llenguatge estàndard, breus, senzills i clarament estructurats,
 - sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb les pròpies experiències i interessos,
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, instrucció, exposició),
- de diferents tipus (cartes, correus electrònics, postals, cançons, poemes, contes, missatges escrits o de veus, anuncis, notícies, fullets d'informació, programació de televisió, cartellera d'espectacles, horaris de transports, converses informals, xats, instruccions d'ús, llibre de text),
- emesos cara a cara, per televisió, per ràdio, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

3.4.1.2 Estratègies de recepció

Planificació

- Moblització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context, a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (imatges, gènere textual, suport, font).
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació d'elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis.

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu,
- en un registre informal i semiformal,
- en llenguatge estàndard, breus i senzills,
- sobre temes generals, quotidians o relacionats amb les pròpies experiències i interessos,
- de diferents tipus (cartes, correus electrònics, postals, anècdotes, transaccions, missatges escrits o de veu, notes, anuncis, converses informals, xats, indicacions, instruccions, simulacions, cançons, poemes, textos literaris breus),
- emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia,
- produïts individualment o de forma col·laborativa.

3.4.2.2 Estratègies de producció Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.
- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

-Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs...).

- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.
- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar deíctics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs après, coneguts per la persona usuària que li donen seguretat.
- Ús d'estratègies d'evitació: valorar les dificultats de la tasca i els recursos de què es disposa per ajustar el missatge.
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar noves expressions sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.
- Utilització de tècniques per compensar mancances lingüístiques que produeixen interrupcions o bloqueigs de la memòria (mots per guanyar temps, paràfrasis, canvi de tema...).

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció...).
- En l'expressió oral i escrita, la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten als interlocutors contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre el parlant i els interlocutors, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.
- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, del sistema de comunicació i dels tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o invitar els altres a participar en la conversa o discussió.
- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita l'interlocutor amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

3.4.3. Mediació

Entenem per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a l'interlocutor i a la situació comunicativa, etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.1.1. Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica, per exemple, transmetre el contingut de textos simples informatius o avisos i missatges clars.
- Explicació de dades, per exemple, interpretar i descriure infografies, mapes del temps o un diagrama de flux senzill.
- Selecció de paraules clau d'un text per reescriure'l de forma senzilla. Traducció oral aproximada de textos senzills com fulletons, correus electrònics o notícies, itraducció escrita de textos curts.
- Presa de notes senzilles en presentacions.
- Resposta personal a un input oral, escrit o multimodal, per exemple descriure les emocions d'un personatge d'una sèrie.

3.4.3.1.2. Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen, d'una banda, crear un context de treball col·laboratiu, i de l'altra, ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades:

3.4.3.2 Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant dels propis com dels de les persones entre les quals s'estableix la mediació.
- Identificació, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa (lingüístics, actitudinals..) per mediar entre parlants.
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).
- Anticipació. Advertiment de les possibilitats i les equivalències de les dues llengües entre les quals es fa la mediació.

Execució

- Explicació de nous conceptes enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació

- Comprovació de la congruència entre els dos textos.
- Comprovació de la coherència dels usos.

Reparació

- Matís amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

3.5 Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lèxico-semàntics

Repertoris lèxics referits a camps semàntics d'ús general i a les àrees temàtiques del nivell.

- 3.5.1.1. Famílies lèxiques. Sinònims, antònims i mots polisèmics d'ús freqüent.

(*groß, riesig, enorm ...; klein, winzig ...*)

3.5.1.2. Formació de paraules

3.5.1.2.1. Paraules derivades amb prefixos i sufixos bàsics:

- Prefixos: *un- unmöglich* (per formar antònims).
- Suffixos: els més freqüents per als noms d'oficis (-er: *Bäcker* / -in: *Bäckerin*), botigues (-ei: *Bäckerei*).
- Formació de gentilicis (algunes regularitats: *Berliner, Katalane, Engländerin*).

3.5.1.2.2. Paraules compostes:

- Substantius: *Badeanzug, Hausschuhe, ...*
- Adjectius: *hellblau, dunkelhaarig, ...*

3.5.1.2.3. Abreviacions: sigles, acrònims, símbols i abreviatures més freqüents: LKW, PKW, LG, mfG, ca., kg, km, m...

3.5.1.3. Mots transparents o pròxims *Master, Techniker*. Falsos amics *endlich- zum Schluss*.

3.5.1.4. Préstecs i mots d'origen estranger: *Computer, Designer...*

3.5.1.5. Frases fetes, dites, refranys d'ús molt freqüent: *Keine Ahnung!* , *So ein Quatsch!*

3.5.2 Morfosintàctics

Elements constituents de l'oració

3.5.2.1. El substantiu

3.5.2.1.1. Tipus de substantius

- Noms comuns / propis: *Stadt / Dortmund*
- Concrets / abstractes: *Strand / Schönheit,...*
- Comptables / incomptables: *Birnen / Essen,...*
- Noms col·lectius: *Familie, Gemüse, Kleider...*

3.5.2.1.2. Morfologia del substantiu (gènere i nombre)

- Algunes regularitats en els gèneres.
- Plurals regulars, plurals irregulars i mots invariables: algunes regularitats.
- Declinació (datiu pl.): *mit den Händen*
- Gentilicis: *Kölner / Kölnerin*
- Composició (models de composició d'ús més freqüent: *Fugen-s*).
- Derivació (diminutius: *-chen, -lein*).
- Concordança verbal d'alguns noms col·lectius freqüents (+ vb en sing. o pl.): *die Leute sind, das Gemüse schmeckt,...*

3.5.2.1.3. La complementació bàsica del substantiu

- L'adjectiu: *der neue Computer, ein schönes Haus,...*
- El nom propi: *Evas Mutter,...*
- El complement preposicional: *Die Reise nach Deutschland war schön.*

3.5.2.2. Els determinants (morfologia i posició)

3.5.2.2.1. Articles definits, indefinits i negatius. Declinació i ús.

3.5.2.2.2. Demostratius. Declinació i ús.

3.5.2.2.3. Possessius. Declinació i ús.

3.5.2.2.4. Quantificadors

- Quantitatius: *viel, sehr.*
- Partitius: *ein paar, etwas.*
- Indefinits: *jeder, alle.*
- Numerals (cardinals i ordinals): *eins, zwei, drei; erstens, zweitens; drittens,...*

3.5.2.3. El pronom (morfologia i posició)

3.5.2.3.1. Els pronoms personals i reflexius en nominatiu, acusatiu i datiu: *Ich interessiere mich. Ich wünsche mir.*

3.5.2.3.2. Els pronoms relatius en nominatiu, acusatiu i datiu.

3.5.2.3.3. Els pronoms interrogatius: *warum, wann, woher, wohin, wo, wie, wer, was, welcher, was für ein-*

3.5.2.3.4. Els determinants com a pronoms (possessius, demostratius, indefinits). *Meiner ist besser. Diese gefällt mir nicht. Jeder weiß das.*

3.5.2.3.5. El pronom impersonal *man* (en nominatiu).

3.5.2.4. L'adjectiu

3.5.2.4.1. Morfologia de l'adjectiu.

- Declinació en nominatiu, acusatiu i datiu.
- Declinació amb articles determinats i indeterminats; article negatiu, *Nullartikel.*
- Grau: expressió de la comparació (superioritat, igualtat/desigualtat, inferioritat): *klein, kleiner, am kleinsten; so klein wie, kleiner als, genauso klein wie.*
- Comparatius irregulars bàsics: *gut, besser, am besten...*

3.5.2.4.2. Posició bàsica de l'adjectiu dins el sintagma: l'adjectiu davant del nom.

- L'ordre dels adjectius dins d'un mateix sintagma.

3.5.2.4.3. Els complements més freqüents dels adjectius.

- *Zu, wirklich, extrem, sehr...: Das Wetter extrem heiß.*
- Preposicions que acompanyen alguns adjectius molt freqüents: *Ich bin gut in Mathe. Er ist mit der Arbeit fertig ...*

3.5.2.4.4. Funció predicativa i funció atributiva de l'adjectiu (*Das Buch ist interessant / das interessante Buch*).

3.5.2.5. El verb

3.5.2.5.1. Tipus de verbs

- Verbs regulars i irregulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents.
- Verbs auxiliars (*haben, sein, werden*). Significat i ús.
- Verbs modals. Significats bàsics i ús.
- Verb *lassen/brauchen*. Significat bàsic i ús.
- Verbs amb complements preposicionals d'ús més freqüent (*sich interessieren für, sich kümmern um, fragen nach*).
- Verbs separables i no separables. Prefixos d'ús freqüent. (*be-: beantworten, bekommen, aus-: aussehen, ausgehen*)
- Verbs d'estat i factitius. (*liegen-legen, stehen-stellen, sitzen – setzen, hängen-hängen*)
- Verbs transitius i intransitius. (*kaufen-einkaufen*)
- La complementació bàsica del verb (complement directe i complement indirecte)
- Posició dels complements del verb.

3.5.2.5.2. Formes personals i no personals (infinitiu i participi) de verbs regulars i irregulars.

3.5.2.5.3. Temps i aspecte

- Formes de present, passat i futur (formes simples i perfectives): *Präsens, Perfekt, Präteritum* (dels verbs auxiliars, modals i d'ús més freqüent).

3.5.2.5.4. Modalitat

- Verbs modals. Consolidació.
- Mode imperatiu. Consolidació. Funcions i àmbits d'ús. Combinació amb partícules modals (*denn, doch, mal*).
- Mode *Konjunktiv II*: Forma simple dels verbs auxiliars (*wäre, hätte, würde*) i modals (*könnte, müsste, dürfte, wollte, sollte*) i la forma perifràstica amb *würden* dels verbs lèxics. Funcions i àmbits d'ús.
- Partícules modals més freqüents: *denn, doch, mal*.

3.5.2.5.5 Veu (activa i passiva)

- Formes bàsiques de la veu passiva (present, perfet i *Präteritum*)
- Primera aproximació a les diferències d'àmbits d'ús de la veu passiva en alemany i en les llengües romàniques. Estratègia contrastiva.
- La forma impersonal *man* com a alternativa a la veu passiva.

3.5.2.6. Les preposicions

3.5.2.6.1. Formes simples i locucions preposicionals bàsiques (*bis zum, von...bis*)

- Recció: *Wechselpräpositionen*, preposicions d'acusatiu i preposicions de datiu. Consolidació.
- Contraccions (preposició + article determinat: *im, ins, am, ans, zum, zur*). Consolidació.
- Complementos preposicionals del verb, del nom, del adjectiu (formes fixes) d'ús més freqüents. (*denken an, Angst vor, zufrieden mit*)

3.5.2.6.2. Funcions

- de lloc/posició: *bei, in,...*
- de temps: *an, um, gegen, in, vor,...*
- de direcció: *in, an, zu, nach,...*
- altres: *aus, ohne...*

3.5.2.7. Els adverbis

3.5.2.7.1 Formes simples i locucions adverbials bàsiques.

- Adverbis de freqüència: *immer, meistens, häufig, oft, manchmal, selten, nie,...*
- Adverbis de lloc: *links - rechts, oben - unten, hier/da – dort, vorne – hinten*.
- Adverbis de temps: present: *heute, jetzt, gerade* / passat: (*vor*)*gestern, früher, damals* /

futur: (*über*)*morgen, bald, später*.

- Adverbis de manera: *gern, sehr, fast,...*
- Adverbis conjuncionals (*Konjunktionaladverbien*): *deshalb, trotzdem*.
- Adverbis interrogatius: *wann, wo, wie, wohin, woher, warum, wie viel*.

3.5.2.7.2 Morfologia d'alguns adverbis

- Formes comparatives d'alguns adverbis: *viel, mehr, am meisten; gern, lieber, am liebsten*.

3.5.2.7.3 Locucions adverbials: *ab und zu, mehr oder weniger, von...bis...*

3.5.2.7.4. Posició dels adverbis (temporals o de freqüència, causals, modals, locals) a l'oració.

3.5.2.8. El pronom es no elidible:

- Amb valor funcional: *Es ist verboten,...*
- Sense valor funcional: amb “*sein*” (*es ist wichtig,...*); amb verbs impersonals (*es regnet*) o amb verbs utilitzats com a impersonals (*es gibt..., wie geht es dir?*).

3.5.2.9. Conjuncions bàsiques

3.5.2.9.1. Coordinades: *und, aber, oder, denn, sondern...*

3.5.2.9.2. Subordinades: *weil, da, dass, wenn, obwohl,...*

3.5.2.9.3. Correlatives: *entweder...oder, weder...noch.*

3.5.2.10. L'oració simple

3.5.2.10.1. Estructura de l'oració

- Enunciativa: afirmativa i negativa.
- Interrogatives: Directa *W-Frage* o *Ja-Nein-Frage*; Indirecta: *Ich frage, ob /wie/was...*
- Exclamativa.
- Imperativa.

3.5.2.10.2. Modificacions de l'estructura bàsica de l'oració

- Inversions. Consolidació.
- Posició final del verb amb conjuncions subordinades.

3.5.2.11. L'oració composta

3.5.2.11.1. La coordinació

- Oracions juxtaposades: *Er ist zu spät gekommen, hat mit mir gesprochen und ist dann gleich gegangen.*
- Oracions conjuntives: *Du kommst mit uns und wir feiern deinen Geburtstag.*
- Oracions disjuntives: *Ich spreche entweder mit meiner Schwester oder ich rufe Sabine an.*
- Oracions adversatives: *Sie ist eine nette Person, aber sie spricht zu viel.*

3.5.2.11.2. La subordinació:

- Oracions subordinades substantives: *Ich weiß nicht, ob er kommt.*
- Oracions subordinades de relatiu: *Hast du den Mann gesehen, mit dem ich gesprochen habe?*
- Oracions subordinades adverbials (amb els connectors més freqüents):
Temporals: *Wenn ich nach München fliege, besuche ich meine Freunde.*
Causals: *Ich kann morgen nicht kommen, weil ich länger arbeiten muss.*
Finals: *Ich treibe jeden Tag Sport, um gesund zu bleiben.*

Condicionals: *Wenn du Lust hast, dann können wir ins Kino gehen.*

3.5.3. Fonètico-fonològics

3.5.3.1. Sons i fonemes vocàlics: repàs i aprofundiment del sistema vocàlic alemany (diferències fonamentals i contrastos amb la L1).

- Umlaute: *A-Umlaut, O-Umlaut i U-Umlaut.*
- Diftongs: *-ei-, -eu-, -au-, -äu-*
- Sensibilització per la llargada de les vocals

3.5.3.2. Sons i fonemes consonàntics: repàs i aprofundiment del sistema consonàntic alemany (diferències fonamentals i contrastos amb la L1).

- Vocalització de la *-r* final de paraula.
- Auslautverhärtung dels consonants *b, d, g, s, v*: Kind [t] – Kinder [d], Tag [k] – Tage [g],
...
- Repàs de la pronúncia de: *z / ch / j / b / v / w / pf / sch / sp / st / ...*

3.5.3.3. Accent, ritme i entonació

3.5.3.3.1. Patrons tonals d'elements lèxics aïllats. (Wortakzent). Accentuació de:

- Paraules simples: *Bild- Bilder*
- Paraules estrangeres: *Biologin*
- Paraules derivades: *Bäckerei*
- Paraules compostes: *Arbeitnehmer, Arbeitgeber*
- Verbs amb prefixos separables i no separables: *ánziehen, áussehen, vergéssen, entschéiden*

3.5.3.3.2. Patrons tonals de l'oració (Satzakzent)

- Aspectes molt bàsics del ritme i l'entonació: Diferència entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques). Paraules funcionals (determinants, preposicions, conjuncions, verbs auxiliars); paraules amb contingut semàntic (substantius, adjectius, verbs i adverbis).
- Principals models d'entonació de l'alemany:
descendent (die fallende Endmelodie): frases enunciatives, imperatives, interrogatives (W-Fragen), ascendent (die steigende Endmelodie): frases interrogatives (Ja-Nein-Fragen), condicionals.
- Consciència de l'alemany com a *akzentzählende Sprache* vs. les *silbenzählende Sprachen* (català, castellà). Estratègia contrastiva.

3.5.3.4. Pronunciació de les abreviatures d'ús molt freqüent.: *usw., z.B.,*

3.5.4. Ortotipogràfics

3.5.4.1. L'alfabet alemany. Consolidació.

3.5.4.2. Ús de les majúscules en alemany. Consolidació.

- En els substantius i verbs substantivats
- En la forma de cortesia: *Sie, Ihr* (possessius)

3.5.4.3. Ortografia del plural. Algunes regularitats. Aprofundiment.

3.5.4.4. Ortografia de les formes verbals en participi (-t, -iert, -en). Ampliació.

3.5.4.5. Ortografia de les abreviatures i sigles d'ús freqüent.

3.5.4.6. Estructura sil·làbica. Divisió de paraules a final de línia.

3.5.4.7. Ús dels signes ortogràfics bàsics (apòstrof *Klaus' Bruder*, guionet *Haus- und Schularbeiten* ...). Aprofundiment.

3.5.4.8. Ús principal dels signes de puntuació (punt, coma, dos punts, guionet, signes interrogació, signe d'exclamació, parèntesi, punts suspensius...). Aprofundiment.

3.5.4.9. Ortografia de les abreviatures d'ús molt freqüent (ordinals, dates...).

3.5.4.10. Convenció de puntuació en textos de caràcter informal (cartes, e-mails,...).

4. Criteris d'avaluació

1. Comprensió i expressió escrita i oral

Comprèn i produeix textos orals i escrits breus, clars i senzills, en llengua estàndard, en situacions senzilles i quotidianes, en registre informal o semiformal. Pot cometre errors bàsics de forma sistemàtica. Les pauses i les reformulacions són evidents.

2. Mediació

En situacions on cal mediació identifica i transmet de forma senzilla, oralment o per escrit, la informació clau de textos breus, clars i ben estructurats expressats en un llenguatge senzill sobre temes quotidians, sempre que pugui comprovar el significat d'algunes expressions i malgrat les limitacions lèxiques. Col·labora en la interacció si l'interlocutor parla lent i l'anima a participar. Copsa les dificultats i indica amb llenguatge simple quin és el problema. Té una actitud de mediació oberta, tot i que pot recórrer a estereotips culturals.

3. Interacció

Interactua oralment i per escrit, de manera bàsica i no sempre autònoma, en intercanvis cara a cara i en línia, clarament estructurats, en tasques senzilles i habituals que exigeixin un intercanvi simple i directe d'informació. No sempre dirigeix ell mateix la conversa, i col·labora a la creació de significat, per exemple, demanant per l'opinió dels interlocutors.

4. Interacció en línia

Interactua de forma bàsica a través de les tecnologies digitals. Coneix la utilitat d'algunes eines digitals i adapta la informació d'acord amb l'eina escollida. Participa de forma asíncrona en intercanvis de tipus social simples, fent i responent a preguntes, fent comentaris, i intercanviant idees sobre temes personals.

5. Estratègies de comprensió

Utilitza estratègies bàsiques adequades per a la comprensió de les idees principals, i de la informació específica del text oral o escrit. Per exemple, adapta la velocitat de lectura i/o infereix del context (lingüístic i paralingüístic) el significat de paraules o expressions que desconeix. Generalment ho fa correctament, però amb cert esforç.

6. Estratègies de producció

7. Aspectes socioculturals i sociolingüístics
8. Intencions, funcions comunicatives i registres
9. Macrofuncions, gènere i tipus de text
10. Coherència i cohesió
11. Repertori lèxic

Reconeix i utilitza oralment i per escrit el lèxic d'ús més freqüent de temes coneguts, generals, quotidians o d'àmbit personal, en situacions habituals o quotidianes.

12. Fluïdesa

Es comunica amb una fluïdesa limitada utilitzant estructures formades per oracions bàsiques i/o expressions i fórmules automatitzades.

13. Riquesa i correcció gramatical

Utilitza algunes estructures lingüístiques senzilles correctament, però encara comet sistemàticament errors bàsics.

14. Pronunciació

Pronuncia i entona generalment de manera clara i intel·ligible, encara que resulta evident l'accent estranger. Comet errors de pronúncia que poden interrompre la comunicació, i els interlocutors poden haver de sol·licitar repeticions.

15. Patrons ortotipogràfics

Utilitza de manera adequada els signes de puntuació elementals i les regles ortogràfiques bàsiques, així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en suport paper com digital.

ALEMANY B2.1

1. Definició de nivell i objectius

1.1. Definició de nivell

El Nivell Intermedi B2 té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per a l'ús de l'idioma en situacions habituals i també algunes de més específiques o complexes en els àmbit personal, públic, professional i educatiu, receptivament i productivament, tant de forma parlada com escrita, presencialment o a través de mitjans tècnics, amb la suficient fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es faci gairebé sense esforç amb usuaris d'altres llengües.

Per aconseguir aquesta finalitat, l'alumnat haurà d'adquirir les competències, estratègies i els continguts que li permetin mediar entre textos i parlants d'una o és d'una llengua, així com interactuar, comprendre i produir textos orals i escrits complexos conceptualment i lingüísticament en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques d'ús comú que permeti percebre i expressar matisos de significat, sobre temes generals, actuals, del propi interès o del camp d'especialització del parlant.

1.2 Objectius generals de nivell

1. Utilitzar l'idioma amb eficàcia, de forma fluida i amb un grau elevat de precisió, en un ventall ampli de situacions de la vida quotidiana, d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, mostrant cert domini dels seus aspectes formals i discursius, un grau elevat d'adequació del discurs a la situació comunicativa i una certa riquesa lèxica.

2. Optimitzar el coneixement dels valors d'altres cultures, havent-los contrastat amb els valors propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.

3. Utilitzar les estratègies lingüístiques i d'aprenentatge desenvolupades, per reflexionar i corregir els propis errors i mancances en l'expressió i en la comprensió, tant orals com escrites.

4. Mostrar un cert domini dels usos i convencions socials de la llengua i dels diferents registres. Reconèixer i entendre diferents varietats de la llengua.

5. Continuar l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi de forma autònoma un cop acabats els estudis d'aquest nivell.

6. Integrar i combinar el conjunt de les competències, habilitats, estratègies i actituds que formen part del bagatge personal previ o adquirit al llarg del procés d'aprenentatge d'un o més idiomes, per desenvolupar una competència plurilingüe i pluricultural.

7. Reconèixer el potencial de les tecnologies digitals com a mitjà per a l'expressió, interacció, col·laboració i creació de continguts i coneixement.

1.3 Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites de textos orals i escrits, textos llargs i de certa complexitat, conceptualment i estructuralment complexos, que tractin sobre temes diversos de caràcter general, personal o dins del camp d'interès o especialització propi, sempre que els parlants dels textos orals articulin a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones i sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils i que l'autor escrigui en alguna varietat estàndard de la llengua i usi expressions idiomàtiques d'ús comú.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits d'una certa extensió, clars, ben organitzats, prou detallats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre una àmplia sèrie de temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estil estàndard i independentment del suport i del canal, amb una correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa. Pel que fa a la producció oral, amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un cert grau d'espontaneïtat i de fluïdesa tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que, essent-ne conscient, pot corregir.

Interacció

Participar de forma activa en converses i discussions, orals o escrites, i comunicar-se espontàniament amb parlants de la llengua estrangera, tant cara a cara com en línia, en una àmplia gamma de temes generals, professionals, educatius o de lleure, amb un bon control gramatical i sense gaire senyal d'haver de restringir el que vol dir, adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies. Interactuar amb una certa fluïdesa, precisió, eficàcia i espontaneïtat.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, animant a participar en la conversa i a crear una cultura comunicativa comuna. Reformular amb

detall un text complex però ben estructurat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo amb diferents finalitats: superar una barrera lingüística, cultural, semàntica o tècnica.

2. Competències generals per a l'aprenentatge de la llengua i per a la comunicació

2.1 Actituds

En l'aprenentatge i l'adquisició de llengües es dona una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura que aquella representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat haurà d'esmerçar temps i esforços per ajudar l'alumnat a reconèixer el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, a identificar les pròpies, i treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Reconeixement del fet que cadascú és el protagonista del seu aprenentatge i n'ha d'assumir la gestió i la responsabilitat.
- Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.
- Valoració de la motivació, la curiositat i l'obertura cap a nous coneixements.
- Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar.
- Reconeixement dels diferents estils d'aprenentatge, i predisposició a aprendre i adoptar els que millor hi escaiguin.
- Interès per adquirir autonomia en el procés d'aprenentatge.
- Superació de l'ansietat davant les noves experiències.
- Interès per desenvolupar constància i mètode de treball.

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

- Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de desenvolupament

personal.

- Valoració de la importància de conèixer una llengua estrangera per als estudis i la feina.
- Consciència del fet que l'aprenentatge d'una llengua requereix motivació i esforç.
- Definició de les necessitats i els interessos personals a l'hora d'aprendre una nova llengua.
- Establiment d'objectius assumibles i observables a curt termini.
- Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístiques com no lingüístiques, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.
- Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.
- Disposició a experimentar i a intentar activar els recursos i les estratègies de què es disposa.
- Reconeixement del fet que l'error és necessari per aprendre.
- Valoració de l'enriquiment personal que suposa la relació amb els altres estudiants i els professors.
- Reconeixement del fet que el treball en grup i cooperatiu dona l'oportunitat d'experimentar i de comunicar-se en la llengua que s'aprèn.
- Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles a altres aprenentatges.
- Interès per comunicar-se i expressar-se oralment i per escrit amb persones que parlen la llengua objecte d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la forma en la interacció, per tal d'expressar-se amb correcció i precisió.
- Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què es produeix.
- Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la utilització de les noves tecnologies com a mitjà d'aprenentatge i d'intercanvi lingüístic i cultural.
- Consciència de la importància d'aportar els coneixements lingüístics propis, com a mediador, en situacions en què persones de diferents llengües necessiten comunicar-se i no disposen d'una llengua comuna.

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

- Valoració positiva de les diferències culturals com a font d'enriquiment i creixement personal.
- Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures.
- Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.
- Superació dels prejudicis i estereotips sobre les cultures i els pobles.
- Acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.

- Valoració de l'enriquiment i creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.
- Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

2.2 Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumne assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. El saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes poden formar part del bagatge conscient o inconscient de l'aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

2.2.1 Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació i la llengua. Raonament sobre el fet comunicatiu i els elements d'una situació comunicativa.

- Presa de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació i la llengua.
- Presa de consciència de com s'aprèn la llengua per afavorir el procés d'aprenentatge.
- Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció i/o ús de diferents elements o aspectes de la llengua. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.
- Deducció de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.
- Aplicació dels coneixements sobre la llengua pròpia o altres de conegudes per facilitar el nou aprenentatge.
- Reconeixement de les diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit i entre els diferents registres.

2.2.2 Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés, l'aprenentatge:

- Apropiació de la terminologia necessària.
- Comprensió del paper de l'error.
- Utilització de tècniques d'estudi i eines de treball.
- Desenvolupament del propi estil d'aprenentatge.
- Desenvolupament de l'autonomia i control del propi procés d'aprenentatge.
- Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com element de millora del procés.

2.2.3 Estratègies socioafectives

Desenvolupament d'estratègies que permeten a l'aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge:

- Acceptació que la comprensió parcial o superficial d'una situació comunicativa no impedeix mobilitzar els recursos i tècniques disponibles per a sentir-se competent en el desenvolupament de tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Capacitat de formular objectius clars i possibles per reforçar la motivació.
- Presa de consciència de la importància dels companys com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.
- Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.
- Predisposició a rebre la retroalimentació del professor sobre el procés d'aprenentatge.
- Aprofitament de totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte amb persones, lectures, audicions...).
- Capacitat d'assumir riscos per experimentar amb els nous aprenentatges.

2.3 Competència digital

Disposició a experimentar amb les tecnologies digitals:

- Valoració de la interacció mitjançant les tecnologies digitals per facilitar la construcció de continguts i coneixement. Identificació dels punts forts i febles dels diferents mitjans. Identificació de la seva utilitat segons el context.
- Valoració de la col·laboració mitjançant les tecnologies digitals. Consciència del fet que els processos col·laboratius faciliten la construcció de continguts i coneixements. Coneixement de les dinàmiques del treball col·laboratiu.
- Consciència del fet que diferents cultures tenen pràctiques diferents de comunicació i interacció. Flexibilitat per adaptar-se als diferents entorns de comunicació digital.

- Valoració de la comunicació multimodal, i del valor afegit que aporten els diferents recursos semiòtics emprats (text escrit, imatge, àudio, vídeo, etc.). Flexibilitat per adaptar la informació que es vol transmetre segons el mitjà escollit.

3. Competència lingüística comunicativa

3.1 Competència i continguts nocional-funcionals

Qualsevol enunciat implica una o més d'una funció, que tenen a veure amb la intenció comunicativa del parlant i l'expressió de nocions que s'hi relacionen a través de les quals l'usuari de la llengua es refereix a conceptes abstractes (existència, temps, quantitat, qualitat, etc.) o concrets (feina, oci, aliments, etc.).

3.1.1 Funcions

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: Presentar-se i respondre a una presentació; saludar i respondre a una salutació; demanar transmetre una salutació; acomiadar-se; convidar; acceptar o declinar una invitació; agrair i respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó; perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom; respondre a mostres d'interès; fer compliments; lamentar un fet; compadir-se; expressar condol.

- Intercanvi de coneixements i d'informació: Afirmar; negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir; dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; confirmar i demanar confirmació; postil·lar; corroborar; desmentir; expressar curiositat; descriure les qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, productes, llocs, situacions, activitats, esdeveniments, procediments, processos i canvis; donar, oferir i demanar informació; demanar i donar indicacions; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte i certesa; identificar/-se; narrar fets o esdeveniments passats puntuals i habituals; descriure estats i situacions presents; expressar esdeveniments futurs i prediccions a curt, mitjà i llarg termini; recordar alguna cosa a algú, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar; fer avisos i advertiments; acusar; defensar; exculpar.

- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: Expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació; elogiar; menysprear; recriminar, retreure, renyar.

- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: Expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi, confiança, desconfiança envers algú; expressar l'estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat, resignació, vergonya.
- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió o creença amb diferents graus de fermesa; expressar acord i desacord; objectar; queixar-se; reclamar; replicar; rectificar; rebatre; expressar certesa, dubte, escepticisme, incredulitat; formular conjectures, condicions i hipòtesis sobre esdeveniments presents, passats i futurs; predir; suposar; valorar un fet com a probable o improbable, a causa o conseqüència d'un altre, com a contingent o com a versemblant.
- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: Demanar alguna cosa; sol·licitar, suplicar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; admetre; consentir; convidar; prometre, jurar; retractar-se; expressar intencions i decisions sobre accions futures.
- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofers: Demanar consell, aconsellar i desaconsellar; recomanar; avisar; advertir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'una persona; animar i desanimar, proposar, suggerir; expressar el desig que algú faci alguna cosa; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir, acceptar o refusar ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.
- Expressió d'ordres, de prohibicions i de permisos: Demanar i donar instruccions; donar ordres; persuadir, dissuadir; prohibir; exigir; demanar que es faci alguna cosa; demanar un favor, necessitat o obligació; demanar, donar i denegar permís; restringir; censurar; amenaçar; intimidar; demanar autorització, autoritzar i denegar autorització.

3.1.2 Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nacionals per expressar:

- Les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).

- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual...; la modalitat (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).
- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

3.2 Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística (discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

3.2.1 Adequació al context

Relació del text amb el context:

- Elements que formen part del context: participants (característiques, relacions entre ells, intenció comunicativa), situació (canal, lloc, temps).
- Elements contextuais que condicionen el discurs oral i escrit: tipus de text; format i estructura; varietat i registre (llengua oral/llengua escrita; registre formal/informal; varietat estàndard/no estàndard); tema (enfocament i contingut); selecció d'elements sintàctics i lèxics; elements fonètico-fonològics o ortotipogràfics.

3.2.2 Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text per tal d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició.

3.2.2.2 Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual.

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques per tal de mantenir el referent:

Procediments lèxics: repeticions; sinònims *jedoch-allerdings* i antònims *gelingen-misslingen*; hipònims *Naturkatastrophen: Vulkanausbruch, Erdbeben, Überschwemmung* i hiperònims *Gefühle: Wut, Geduld, Hass, Ärger...*; metàfores *Jemandem das Herz brechen* i metonímies *Lasst uns ein Glas trinken gehen*; proformes lèxiques *Frau Meyer, Ihnen möchte ich mal etwas sagen*; referències semàntiques basades en el coneixement del món.

Procediments sintàctics: anàfora (referència a elements esmentats en el discurs o presents en el context) *Aufgestanden ist sie heute um 6 Uhr.*; catàfora (referència anticipada a un element o una part del discurs) *Sie schreibt erfolgreiche Romane, die in mehrere Sprachen übersetzt werden. Wir sprechen von Juli Zeh*; el·lipsi (absència d'un element del discurs; malgrat l'absència, l'element és interpretable pel context) *Ich will nach Berlin. (fahren).*

3.2.2.4 Relacions semàntiques entre les parts del text.

Els marcadors discursius i els connectors:

- Organització global del text: marcadors per iniciar *Meine Damen und Herren, Liebe Kolleginnen und Kollegen, Ich würde gerne, etwas dazu sagen...*, per ordenar *einerseits... andererseits, zum einen... zum anderen, an erster Stelle, in erster Linie, als nächstes*, per concloure *als Schlußfolgerung lässt sich sagen* o resumir *zusammenfassend*, per acabar *abschließend, alles in allem*.

- Posicionament de l'emissor: *Ich bin der Ansicht, wenn Sie mich fragen*.

- Tractament de la informació: reformulació *was ich eigentlich sagen wolle*, exemplificació *ähnlich wie, beispielsweise*, introducció de temes *darüber hinaus, weiterhin, ferner*.

- Connectors per relacionar parts del text: sumatius *zusätzlich, noch dazu*, contrastius *allerdings, dagegen, trotz*, causatius *aus diesem Grund, aus verschiedenen Gründen*, consecutius *daher*, condicionals *wenn auch, falls*, temporals *solange, sobald*, modal *indem, dadurch.. dass, ohne...dass*, alternatiu *anstatt ... dass*

- Marcadors propis del discurs oral: presa de contacte *Meine Damen und Herren, Liebe Kolleginnen und Kollegen*, introducció del tema *Im Grunde geht es hier um die Frage; also, es geht um Folgendes; so viel ich weiss; was mich angeht* demanda de confirmació *Was meinst du genau?; Ist es wirklich wahr, dass* o acord *Ich stimme dir zu, Ich bin auch dieser Ansicht*, desacord *Damit bin ich nicht einverstanden; Da bin ich anderer Meinung*, tancament *Vielen Dank für Ihre Aufmerksamkeit; Damit kommen wir zum Schluß*, etc.

3.3 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'estudiant o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia.

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes
- Activitats de lleure

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu
- Relacions entre generacions
- Relacions entre coneguts i desconeguts
- Relacions a la feina
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, partits polítics, administració, etc.)

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social)

- Habitatge
- Prestacions socials (educació, sanitat, pensions, etc.)
- Entorn (paisatge, clima, etc.)
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.)

Valors i creences

- Cultura, costums i tradicions
- Història i identitat nacional
- Canvis en l'estructura social
- Creences religioses
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants)
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques, etc.)
- Estereotips i tabús.
- Sentit de l'humor.

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials
- Ús de la veu
- Contacte visual, físic i proxèmic

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia, tractament i ús dels registres
- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals, etc.)
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.)
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions
- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments, etc.)
- Celebracions, festivitats, etc.

3.4 Competències i continguts per a activitats de llengua

Els usuaris de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la

recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius (planificació, execució, avaluació i reparació) a les diferents formes de les habilitats comunicatives: la recepció, la producció, la interacció i la mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de comprensió de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, neutre semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals, concrets i abstractes, relacionats amb la vida quotidiana, l'aprenentatge, l'actualitat, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus de textos: anuncis, declaracions, converses informals i formals, debats, tertúlies, xerrades, correus electrònics, cartes, piulades, missatges escrits o de veu, notes, informes, notícies, presentacions, reportatges, entrevistes, articles, contes, novel·les, cançons, poemes, assajos, instruccions d'ús, catàlegs, prospectes, llibres de text, diccionaris bilingües i monolingües, obres de referència i consulta, pel·lícules, espectacles, publicitat, tires còmiques, acudits...);
- cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

3.4.1.2 Estratègies de recepció

Planificació

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva, interpretativa) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Deducció, inferència i formulació d'hipòtesis a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: imatges, disposició del text, llenguatge no verbal, suport, font, etc.
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació dels elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis.

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, neutre semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb l'aprenentatge, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus: històries, anècdotes, presentacions preparades, informes, converses informals, formals i transaccionals, debats, tertúlies, sol·licituds, entrevistes, enquestes, notes, apunts, formularis, CV, cartes informals i formals, cançons, poemes, contes, textos literaris, anuncis, missatges, correus electrònics, xats, fòrums, blogs, simulacions...
- emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia;
- produïts individualment o de forma col·laborativa.

3.4.2.2 Estratègies de producció

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.
- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs).
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.
- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p.e. modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), para-lingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítctics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Composició i articulació del discurs, integrant elements verbals i no verbals al missatge.
- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs coneguts per l'usuari i que li donen seguretat (locucions, expressions, modismes, etc.).
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar expressions noves sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que es rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció...).
- En l'expressió oral i escrita, aprofitament de la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten als interlocutors contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre el parlant i els interlocutors, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.
- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, el sistema de comunicació i els tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o invitar els altres a participar en la conversa o discussió.
- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita la persona interlocutora amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

3.4.3 Mediació

S'entén per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a l'interlocutor i a la situació comunicativa, etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.1.1 Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica. Per exemple, escriure un informe amb les decisions preses en una reunió.
- Explicació de dades. Per exemple, interpretar i descriure de manera fiable informació detallada a diagrames o gràfics complexos sobre temes del seu interès.

- Resum, comparació i explicació de la informació principal d'un text.
- Traducció oral de textos complexos sobre temes del seu interès i traduccions escrites clarament estructurades en llenguatge d'ús corrent.
- Presa acurada de notes en conferències i reunions.
- Resposta personal a un input oral, escrit o multimodal. Per exemple, descriure les seves emocions respecte a una obra o fotografia i descriure què ha evocat aquestes emocions.
- Anàlisi i crítica de textos creatius. Per exemple, comparar dues obres tenint en compte els temes, els personatges i les escenes, buscant similituds i contrastos.

3.4.3.1.2 Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen d'una banda crear un context de treball col·laboratiu i de l'altra ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades.

- Lideratge, gestió de la discussió i col·laboració en un grup de forma eficient i no intrusiva, reconduint el tema, discutint, sintetitzant el punt de vista del grup, focalitzant l'atenció i proposant acords.
- Foment del desenvolupament d'idees animant a trobar una solució, a justificar les seves idees o a relacionar-les amb el tema.
- Facilitació de l'entesa en un espai pluricultural i/o en situacions delicades i desacords apreciats perspectives, aclarint malentesos, discutint punts de vista i adaptant la seva actuació.

3.4.3.2 Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant els propis coneixements previs com els de les persones entre les quals s'estableix la mediació.
- Localització, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).
- Anticipació. Presa de consciència de les possibilitats i les equivalències de les llengües entre les quals es fa la mediació.

Execució

- Explicació de nous conceptes enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text dens amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació i reparació

- Comprovació de la congruència entre els textos.
- Comprovació de la coherència i l'adequació del text en funció de la situació comunicativa.
- Matisació amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

3.5 Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lèxico-semàntics

3.5.1.1 Repertoris lèxics: reconeixement i utilització adequada (producció i comprensió) en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per a aquest nivell.

3.5.1.2. Famílies lèxiques:

- Mots polisèmics: *Zug: tren, calada de cigarret, corrent d'aire...*
- Antònims: *tot / lebendig, ablehnen / genehmigen...*
- Sinònims: *geringfügig / minimal, schauen / glotzen / starren, aufhören / beenden...*
- Homònims: *die Bank (Geldinstitut / Sitzgelegenheit), kosten (schmecken Wert sein...).*
- Hiperònims: *Medikamente: Hustensaft, Tablette, Pille, Kapsel...*

3.5.1.3. Formació de paraules. Principals mecanismes de derivació i composició.

Paraules derivades ((*Wortbildung*):

- Sufixos més productius per adjectivar: *-sam, -haft, -bar, ...* i anàlisi de les seves diferències semàntiques. Paraules compostes derivades amb *-lustig, -bereit, -reich, -bedürftig, -bewusst, -treu, ...*
- Sufixos més productius dels adverbis: *-weise, -s, -halber*
- Prefixos i sufixos per formar antònims: *in-; -arm/-reich.*

Mots compostos (*Zusammensetzung*):

- Substantius: pronom+substantiu *Alleskleber, Ich-Erzähler*, numeral+substantiu *Dreirad*.
- Adjectius: adjectiu+adjectiu *gutbezahlt*.
- Verbs amb prefixos: diferències semàntiques *nehmen: vornehmen, benehmen, aufnehmen, vernehmen, entnehmen, annehmen*.

3.5.1.4. Abreviacions i sigles freqüents. Consolidació. *bzw., d.h., u.a*

3.5.1.5. Onomatopeies. *Lautmalende Verben: seufzen, quietschen, gähnen...*

3.5.1.6. Verbs que descriuen accions de parla: *erwidern, behaupten, erläutern, bestätigen...*

3.5.1.7. Mots transparents o pròxims.

3.5.1.8. Préstecs i mots d'origen estranger (*Anglizismen: downloaden, relaxen,...* *Scheinanglizismen: Handy, Showmaster,...*).

3.5.1.9. Frases fetes, dites, refranys freqüents: *kurz und gut, von A bis Z, jmdn. aus den Augen verlieren, eine große Rolle spielen, total k.o. sein...*

3.5.2 Morfosintàctics

Elements constituents de l'oració

3.5.2.1 El substantiu

Tipus de substantius:

- Concrets/abstractes: *Krieg, Frieden, Wut, Geist...*
- Mots acrònims: *AG, GmbH, mfG...*

Morfologia del substantiu.

- Gènere i nombre. Consolidació i ampliació.
- Algunes regularitats en els gèneres i en la formació de plural de mots d'origen estranger (*-mus, -ent, -(t)ion, -ät, -ur, -ment...*).
- Mots sense plural: *Milch, Obst, Menschheit, Hunger, Schnee...*

- Adjectius substantivats: *der Fremde, ein Unbekannter...*
- Participis substantivats: *das Gesprochene...*

La complementació del nom:

- Substantius amb complements preposicionals: *Mangel an, Streit um, Ahnung von...*
- L'adjectiu: *der gesprächige Mitarbeiter,*
- Participi I: *die laut singende Nachbarin...*
- Participi II: *das gesungene Lied...*

La nominalització:

- Etwas zu einem Nomen machen: *Verstehen - das Verständnis / leicht - die Leichtigkeit*
- Estil nominal (*Nominalstil*): Introducció i presa de consciència de la importància estilística de l'estil nominal en el registre formal en alemany, en contraposició a l'estil verbal propi del registre col·loquial i més freqüent a les llengües romàniques (articles periodístics, notícies, textos de divulgació científica, etc.). *Bei Regen - Wenn es regnet.*

3.5.2.2 Els determinants

Articles:

- Consolidació en l'ús dels articles: definit, indefinit, negatiu, possessiu, demostratiu.
- Ús i omisió de l'article. Treball sistemàtic del *Nullartikel*: *bei Wind und Regen, mit Hilfe...*

Quantitatius:

- Numerals (cardinals i ordinals), grans quantitats: *einige tausend Demonstranten...*
- Altres expressions de quantitat (partitius, indefinits...): *eine Menge/ ein Haufen Lügen, ein Löffel Salz, ein Rudel Katzen...*

3.5.2.3 Els pronoms

Els pronoms relatius: *welcher, wer/was, wo...*

Els pronoms interrogatius: *wo(r)+preposició...*

Els determinants com a pronoms:

- Pronoms demostratius: *derselbe, der eine...der andere, jener, solcher.*
- Pronoms quantitatius: *einige, manche, viele, die meisten, alle.*
- Pronoms indefinits: *jeder, jemand, niemand.*

El pronom *es*

- Platzhalter: *Heute wird gearbeitet. Es wird gearbeitet.*
- Ús catafòric i anafòric: *Es hat mich gefreut, sie kennenzulernen., Biologen finden Insekten nützlich. Einige sind es wirklich.*

Pronominaladverbien: *Ich bestehe darauf, dass sie mitkommt.*

3.5.2.4 L'adjectiu. Revisió de la declinació de l'adjectiu

3.5.2.4.1 Morfologia de l'adjectiu.

Derivació d'adjectius:

- Vorsilben: *überglücklich*
- Nachsilben: *ungenießbar*
- abstrakteQualitäten: *-mäßig, -artig, -haft*
- negativeBedeutungen: *-arm, -frei, -leer*
- Zusammensetzungen: *die schneebedeckten Berge*

Composició d'adjectius: *der gutaussiehende Nachbar, ein blaukarriertes Hemd...*

Aprofundiment en els adjectius substantivats: *der Fremde, ein Obdachloser, der Selbständige...*

3.5.2.4.2 Posició dels adjectius dins el sintagma.

Aposicions: *Mit einem Strauß roter Rosen kam er zu der Tür herein.*

3.5.2.5 El verb

Tipus de verbs

- Verbs amb prefixos separables i inseparables (*durch-, über-, unter-, wider-wieder...*) Significats dels prefixos més freqüents: *ver- verlernen / verbessern; ent- entkorken / entdecken; übersetzen - über/setzen.*
- Verbs amb complements preposicionals: *sich befassen mit, sich erholen von, hindern an.*
- Funktionsverbgefüge: *zur Verfügung stehen / stellen, in Frage kommen, Verantwortung übernehmen.*

Construccions equivalents al nostre gerundi: *beim Essen; Singend kam er zu mir; dabei sein etwas zu machen; Du kannst deine Gesundheit stärken, indem du dich gesund ernährst; Ich lese gerade ein Buch; Sprich weiter!; Es regnet immer noch!; Mein Vater wird langsam älter; In Barcelona angekommen, rief er sofort seine Eltern an.*

Temps i aspecte.

- Ús i concordança del temps verbal: Contrast *Präsens/Perfekt, Perfekt/Präteritum, Präteritum o Perfekt/Plusquamperfekt, Präsens/Futur*.
- Mode Konjunktiv II: forma perifràstica.

Modalitat

- Aprofundiment en els partícules modals: *bloß, eigentlich, einfach, eben, ruhig, wohl*.
- Modalitat objectiva dels verbs modals.

Veu (activa i passiva): formes complexes.

- Formes concurrents de la passiva: *man*; adjectius amb els sufixos *-lich, -bar*; construccions amb *lässt sich*; construccions amb *sein+zu+infinitiu; Funktionsverbgefüge*.
- Aprofundiment en *Vorgangs- und Zustandspassiv*.
- Ús de la passiva amb funció persuasiva: *Jetzt wird aber geschlafen*.

3.5.2.6 Les preposicions

Formes

- Col·locació: posposició (*seiner Mutter zuliebe*).

Funcions

- Consolidació de les preposicions de lloc, temps i direcció.
- Causals: *wegen, aufgrund, aus, vor...*
- Concessivess: *trotz...*

Preposicions amb genitiu (*trotz, dank,...*)

La nominalització. (*obwohl es regnet /trotz des Regens*)

3.5.2.7 Els adverbis

Formes simples i locucions adverbials:

- De freqüència: *ständig, zeitweise, ab und zu...*
- De lloc: *drinnen, draußen, irgendwo, überall, mittendrin, kreuz und quer...*
- De temps: *tagsüber, stets, Tag ein Tag aus, hin und wieder*
- De mode: *anders, irgendwie, umsonst, im Großen und Ganzen...*
- De grau: *beinahe, einigmaßen, halbwegs, cirka...*

L'oració

3.5.2.8 L'oració simple

Estructura de l'oració.

- Consolidació del Satzbau (Vorfeld, Nachfeld, Satzklammer, Ergänzungen und Angaben)
- Imperativa: algunes construccions alternatives (*Gibst du mir bitte mal die Zeitung?, Das Salz bitte...*).

Modificacions de l'estructura per emfasitzar, per indicar diferent tematització dels elements de la frase:

- Inversions.
- Aposicions.
- El·lipsi.

3.5.2.9 L'oració composta

3.5.2.9.1 La coordinació.

Oracions juxtaposades: *Es existieren so viele verschiedene alternative Heilmethoden, ich habe einfach den Überblick verloren.*

Oracions conjuntives: *Ioga ist nicht nur für den Körper gut, sondern auch für die Seele.*

Oracions disjuntives: *Weder Reflexologie noch Akupunktur haben mir geholfen.*

Oracions adversatives: *Anstatt Tabletten zu nehmen, geht sie lieber zum Heilpraktiker.*

3.5.2.9.2 La subordinació.

Oracions subordinades substantives: *Es wundert mich wirklich, dass du ohne etwas zu sagen einfach gegangen bist.*

Oracions subordinades de relatiu (*wo, wohin, woher, was, wer, wo(r)-*): *Das ist das Beste, was mir je passiert ist.*

Oracions subordinades adverbials:

- Temporals: *Sobald sie gepackt hatten, riefen sie den Taxi an.*
- Causals: Consolidació
- Consecutives: *Sie verdiente soviel, dass sie sich ein Haus leisten konnte.*
- Concessives: *Auch wenn du nicht mitkommen kannst, gehe ich am Samstag zum Freiluftkino.*
- Conditionals: *Ich fliege im September nach Dubai, sofern mein Chef den Urlaub genehmigt.*
- Adversatives: *Während die eine Schwester ganz aufgeschlossen ist, ist die andere eher introvertiert.*

- Modals: *Sie lernt neue Wörter, dadurch dass sie ein konkretes Bild mit dem Wort verbindet.*
- Comparatives irrealis: *Sie tat, als ob sie nichts gesehen hätte.*
- Finals: Consolidació

3.5.3 Fonètico-fonològics

3.5.3.1 Sons i fonemes vocàlics: Consolidació i conscienciació a partir de l'error.

3.5.3.2 Sons i fonemes consonàntics: Consolidació i conscienciació a partir de l'error.

3.5.3.3 Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, palatalització, nasalització, alternança vocàlica, emmudiments...). Consolidació i conscienciació a partir de l'error.

3.5.3.4 Accent, ritme i entonació

Patrons tonals d'elements lèxics aïllats (*Wortakzent*):

- Diferent accentuació de les paraules compostes segons el tipus d'enllaç (*bestimmte oder aneinanderreihende Zusammensetzung*).
- Verbs amb prefix tònic o àton: canvi semàntic i de valència.

Patrons tonals de l'oració (*Satzakzent*):

- Consciència de l'alemany com a *akzentzählende Sprache* vs. Les *silbenzählende Sprachen* (català, castellà). Estratègia contrastiva.
- Contrast entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques). Aprofundiment.
- Accentuació de l'última paraula en els sintagmes.
- Accentuació dels complements en el sintagma verbal.
- Models d'entonació. Emfasització de l'entonació mitjançant partícules modals:
 - Descendent (fallende Endmelodie): Aussage- und Ausrufesätze, Aufforderungs- und Wunschsätze, *W-Fragen*.
 - Ascendent (steigende Endmelodie): Ja-Nein-Fragen, frases amb valor emotiu (sorpresa, protesta...).
 - Vacil·lant (schwebende Endmelodie) (propi del discurs oral espontani): introducció de nous canvis de significat i nous començaments en la frase; expressió d'inseguretat, cerca de recursos lingüístics.

3.5.3.5 Conscienciació de l'existència de variants dialectals de l'alemany, a nivell receptiu, en contrast amb la varietat estàndard.

3.5.4 Ortotipogràfics

3.5.4.1 Consolidació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació.

Les cometes (oben/untent)

Àpostrof.

Guionet.

Guionet en paraules compostes: *Lebens- und Arbeitsbedingungen*

3.5.4.2 Consolidació dels usos dels signes de puntuació.

3.5.4.3 Consolidació de les convencions de puntuació en textos de caràcter formal (cartes...).

3.5.4.4 Consolidació de l'ortografia de les abreviatures i sigles. (*EU, GmbH...*).

4. Criteris d'avaluació

1. Expressió escrita

Produeix textos escrits de certa longitud, detallats i ben estructurats, articulats de manera clara i coherent, en contextos d'ús comú i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització, mostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils. Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que no afecten a la comunicació.

2. Expressió oral

Produeix textos orals monològics i dialògics, de diferents tipus i de certa longitud, procedents de contextos d'ús comú i més específics dins del seu camp d'interès, articulant el seu discurs de manera clara i coherent, mostrant confiança en l'ús de diferents registres. Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que pot corregir retrospectivament i expressar-se sense fer gaire evident que està buscant les paraules que necessita.

3. Comprensió escrita

Comprèn amb prou detall textos escrits d'una certa longitud sobre temes comuns i també específics dins del seu propi camps d'interès i escrits en diferents registres.

4. Comprensió oral

Comprèn el llenguatge oral estàndard, cara a cara o no, tant si es tracta de converses com de discursos sobre temes familiars i no familiars relacionats amb tots els àmbits de la vida. Només un

soroll molt fort de fons, una estructura inadequada del discurs o la utilització d'expressions idiomàtiques poden influir en la seva capacitat de comprendre.

5. Mediació

En situacions on cal mediació identifica i transmet amb claredat, eficàcia i certa naturalitat, oralment i per escrit, tant el to i les intencions dels parlants o autors com el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, clarament senyalitzades, sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals. Adapta els textos al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació. Col·labora en la creació de significat comparant, contrastant, resumint, organitzant i detallant apropiadament la informació, suggerint sortides de compromís, un cop analitzats els avantatges i els inconvenients.

6. Interacció

Interactua oralment i per escrit, en intercanvis cara a cara i en línia, amb flexibilitat, eficàcia i de manera col·laborativa, iniciant, mantenint, finalitzant el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, gestionant el discurs amb intervencions adequades, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, invitant a altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació, repetint o reformulant el que s'ha dit, fent preguntes per aprofundir en alguns aspectes que considera importants, i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.

7. Interacció en línia

Interactua i facilita la interacció entre les parts a través de les tecnologies digitals amb el comportament adequat segons el mitjà i el destinatari. Coneix la utilitat i els avantatges de diverses eines digitals i adapta la informació i l'estil de comunicació d'acord amb l'eina escollida i la situació comunicativa. Col·labora en projectes en línia tant com a membre d'un grup com assumint un paper de líder, i sap donar i rebre feedback per tal d'organitzar el treball col·laboratiu.

8. Estratègies de comprensió

Utilitza un ventall prou ampli d'estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants o autors, clarament senyalitzades en el text oral o escrit, fent les inferències necessàries.

9. Estratègies de producció

Utilitza eficaçment, amb certa naturalitat i amb flexibilitat les estratègies més adequades per a la producció de textos orals i escrits segons les macrofuncions, els gèneres i tipus de text. Per exemple, en la interacció i producció escrita, desenvolupa a partir d'un esquema previ els punts principals, bé donant exemples o afegint comentaris i detalls rellevants, i integra de manera apropiada informació rellevant procedent de diferents fonts. En la interacció i producció oral,

planifica el discurs segons la situació comunicativa (propòsit, interlocutors i canal) i en fa un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es realitzi sense esforç per part seva o dels interlocutors.

10. Aspectes socioculturals i sociolingüístics

Demostra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement prou profund dels aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics de les cultures on es parla l'idioma (incloent-hi usos i creences), que ha integrat a la seva competència intercultural. Supera les diferències pel que fa als estereotips. S'expressa apropiadament en situacions diverses i evita errors importants de formulació.

11. Intencions, funcions comunicatives i registres

Distingeix les intencions comunicatives tant principals com secundàries dels textos orals i escrits, i reconeix les diferències d'intenció i de significat dels diferents exponents corresponents a les funcions comunicatives segons el context i el gènere i tipus de text. Selecciona d'entre un repertori més ampli les estructures lingüístiques adequades al propòsit comunicatiu en els registres informal, neutre, semiformal i formal.

12. Macrofuncions, gènere i tipus de text

Organitza el text oral i escrit de manera clara i coherent, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per adequar-lo correctament a la macrofunció textual (narració, descripció, exposició, instrucció i argumentació), al gènere (conversacional, informatiu, instructiu, etc.) i al tipus de text (correu electrònic, blog, carta, missatge de veu, etc.).

13. Coherència i cohesió

Utilitza adequadament sense errors que causin malentesos els mecanismes comuns d'organització i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic, enllaçant una sèrie d'elements més complexos, per crear una seqüència cohesionada i lineal, amb l'ús d'un repertori ampli de connectors i marcadors discursius i conversacionals, de la juxtaposició, la repetició lèxica, l'el·lipsi, la dixi (personal, espacial i temporal) i/o l'entonació.

14. Repertori lèxic

Reconeix i utilitza adequadament, oralment i per escrit, un ampli repertori lèxic, comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en àmbits personal, públic, professional i educatiu, així com estructures, expressions i modismes d'ús comú amb connotacions i matisos. Pot tenir alguna dificultat amb expressions poc freqüents i reformula amb flexibilitat per evitar repeticions o quan no troba una expressió més precisa.

15. Fluïdesa

Es comunica amb fluïdesa i claredat, espontaneïtat suficients i un ritme bastant uniforme, sense manifestar ostensiblement que ha de limitar el que vol dir.

16. Riquesa i correcció gramatical

Mostra un control gramatical relativament elevat d'un repertori d'estructures lingüístiques prou ampli. No comet errors que provoquin la incomprensió i corregeix pràcticament tots els errors que comet.

17. Pronunciació

Pronuncia i entona de manera clara i natural.

18. Patrons ortotipogràfics

Utilitza amb correcció els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p.e. parèntesis, guions, abreviatures. etc.), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital, tot i que pugui manifestar influència de la seva llengua primera.

ALEMANY B2.2

Definició de nivell i objectius

1. Definició de nivell

El Nivell Intermedi B2 té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per a l'ús de l'idioma en situacions habituals i també algunes de més específiques o complexes en els àmbits personal, públic, professional i educatiu, receptivament i productivament, tant de forma parlada com escrita, presencialment o a través de mitjans tècnics, amb la suficient fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es faci gairebé sense esforç amb usuaris d'altres llengües.

Per aconseguir aquesta finalitat, l'alumnat haurà d'adquirir les competències, estratègies i els continguts que li permetin mediar entre textos i parlants d'una o més d'una llengua, així com interactuar, comprendre i produir textos orals i escrits complexos conceptualment i lingüísticament en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques d'ús comú que permeti percebre i expressar matisos de significat, sobre temes generals, actuals, del propi interès o del camp d'especialització del parlant.

2. Objectius generals de nivell

1. Utilitzar l'idioma amb eficàcia, de forma fluida i amb un grau elevat de precisió, en un ventall ampli de situacions de la vida quotidiana, d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, mostrant cert domini dels seus aspectes formals i discursius, un grau elevat d'adequació del discurs a la situació comunicativa i una certa riquesa lèxica.
2. Optimitzar el coneixement dels valors d'altres cultures, havent-los contrastat amb els valors propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.
3. Utilitzar les estratègies lingüístiques i d'aprenentatge desenvolupades, per reflexionar i corregir els propis errors i mancances en l'expressió i en la comprensió, tant orals com escrites.
4. Mostrar un cert domini dels usos i convencions socials de la llengua i dels diferents registres. Reconèixer i entendre diferents varietats de la llengua.
5. Continuar l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi de forma autònoma un cop acabats els estudis d'aquest nivell.
6. Integrar i combinar el conjunt de les competències, habilitats, estratègies i actituds que formen part del bagatge personal previ o adquirit al llarg del procés d'aprenentatge d'un o més idiomes, per desenvolupar una competència plurilingüe i pluricultural.
7. Reconèixer el potencial de les tecnologies digitals com a mitjà per a l'expressió, interacció, col·laboració i creació de continguts i coneixement.

3. Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites de textos orals i escrits, textos llargs i de certa complexitat, conceptualment i estructuralment complexos, que tractin sobre temes diversos de caràcter general, personal o dins del camp d'interès o especialització propi, sempre que els parlants dels textos orals articulin a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones i sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils i que l'autor escrigui en alguna varietat estàndard de la llengua i usi expressions idiomàtiques d'ús comú.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits d'una certa extensió, clars, ben organitzats, prou detallats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre una àmplia sèrie de temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estil estàndard i independentment del suport i del canal, amb una

correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa. Pel que fa a la producció oral, amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un cert grau d'espontaneïtat i de fluïdesa tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que, essent-ne conscient, pot corregir.

Interacció

Participar de forma activa en converses i discussions, orals o escrites, i comunicar-se espontàniament amb parlants de la llengua estrangera, tant cara a cara com en línia, en una àmplia gamma de temes generals, acadèmics, professionals o de lleure, amb un bon control gramatical i sense gaire senyal d'haver de restringir el que vol dir, adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies. Interactuar amb una certa fluïdesa, precisió, eficàcia i espontaneïtat.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, animant a participar en la conversa i a crear una cultura comunicativa comuna. Reformular amb detall un text complex però ben estructurat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo amb diferents finalitats: superar una barrera lingüística, cultural, semàntica o tècnica.

Competències generals per a l'aprenentatge de la llengua i per a la comunicació

1.1. Actituds

En l'aprenentatge i l'adquisició de llengües es dona una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura que aquella representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat haurà d'esmerçar temps i esforços per ajudar l'alumnat a reconèixer el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, a identificar les pròpies, i treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

1.2. Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Reconeixement del fet que cadascú és el protagonista del seu aprenentatge i n'ha d'assumir la gestió i la responsabilitat.
- Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.
- Valoració de la motivació, la curiositat i l'obertura cap a nous coneixements.
- Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar.
- Reconeixement dels diferents estils d'aprenentatge, i predisposició a aprendre i adoptar els que millor hi escaiguin.
- Interès per adquirir autonomia en el procés d'aprenentatge.
- Superació de l'ansietat davant les noves experiències.
- Interès per desenvolupar constància i mètode de treball.

1.3. Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

- Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de desenvolupament personal.
- Valoració de la importància de conèixer una llengua estrangera per als estudis i la feina.
- Consciència del fet que l'aprenentatge d'una llengua requereix motivació i esforç.
- Definició de les necessitats i els interessos personals a l'hora d'aprendre una nova llengua.
- Establiment d'objectius assumibles i observables a curt termini.
- Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístiques com no lingüístiques, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.
- Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.
- Disposició a experimentar i a intentar activar els recursos i les estratègies de què es disposa.
- Reconeixement del fet que l'error és necessari per aprendre.
- Valoració de l'enriquiment personal que suposa la relació amb els altres estudiants i els professors.
- Reconeixement del fet que el treball en grup i cooperatiu dona l'oportunitat d'experimentar i de comunicar-se en la llengua que s'aprèn.
- Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles a altres aprenentatges.

- Interès per comunicar-se i expressar-se oralment i per escrit amb persones que parlen la llengua objecte d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la forma en la interacció, per tal d'expressar-se amb correcció i precisió.
- Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què es produeix.
- Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la utilització de les noves tecnologies com a mitjà d'aprenentatge i d'intercanvi lingüístic i cultural.
- Consciència de la importància d'aportar els coneixements lingüístics propis, com a mediador, en situacions en què persones de diferents llengües necessiten comunicar-se i no disposen d'una llengua comuna.

1.4. Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

- Valoració positiva de les diferències culturals com a font d'enriquiment i creixement personal.
- Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures.
- Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.
- Superació dels prejudicis i estereotips sobre les cultures i els pobles.
- Acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.
- Valoració de l'enriquiment i creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.
- Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

1.5. Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumne assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. El saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes poden formar part del bagatge conscient o inconscient de l'aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

1.5.1. Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació i la llengua. Raonament sobre el fet comunicatiu i els elements d'una situació comunicativa.

- Presa de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació i la llengua.
- Presa de consciència de com s'aprèn la llengua per afavorir el procés d'aprenentatge.
- Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció i/o ús de diferents elements o aspectes de la llengua. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.
- Deducció de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.
- Aplicació dels coneixements sobre la llengua pròpia o altres de conegudes per facilitar el nou aprenentatge.
- Reconeixement de les diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit i entre els diferents registres.

1.5.2. Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés, l'aprenentatge:

- Apropiació de la terminologia necessària.
- Comprensió del paper de l'error.
- Utilització de tècniques d'estudi i eines de treball.
- Desenvolupament del propi estil d'aprenentatge.

- Desenvolupament de l'autonomia i control del propi procés d'aprenentatge.
- Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com element de millora del procés.

1.5.3. Estratègies socioafectives

Desenvolupament d'estratègies que permeten a l'aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge:

- Acceptació que la comprensió parcial o superficial d'una situació comunicativa no impedeix mobilitzar els recursos i tècniques disponibles per a sentir-se competent en el desenvolupament de tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Capacitat de formular objectius clars i possibles per reforçar la motivació.
- Presa de consciència de la importància dels companys com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.
- Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.
- Predisposició a rebre la retroalimentació del professor sobre el procés d'aprenentatge.
- Aprofitament de totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte amb persones, lectures, audicions...).
- Capacitat d'assumir riscos per experimentar amb els nous aprenentatges.

1.5.4. Competència digital

Disposició a experimentar amb les tecnologies digitals:

- Valoració de la interacció mitjançant les tecnologies digitals per facilitar la construcció de continguts i coneixement. Identificació dels punts forts i febles dels diferents mitjans.
- Identificació de la seva utilitat segons el context.
- Valoració de la col·laboració mitjançant les tecnologies digitals. Consciència del fet que els processos col·laboratius faciliten la construcció de continguts i coneixements.
- Coneixement de les dinàmiques del treball col·laboratiu.
- Consciència del fet que diferents cultures tenen pràctiques diferents de comunicació i interacció. Flexibilitat per adaptar-se als diferents entorns de comunicació digital.

- Valoració de la comunicació multimodal, i del valor afegit que aporten els diferents recursos semiòtics emprats (text escrit, imatge, àudio, vídeo, etc.). Flexibilitat per adaptar la informació que es vol transmetre segons el mitjà escollit.

2. Competència lingüística comunicativa

2.1. Competència i continguts nocional-funcionals

Qualsevol enunciat implica una o més d'una funció, que tenen a veure amb la intenció comunicativa del parlant i l'expressió de nocions que s'hi relacionen a través de les quals l'usuari de la llengua es refereix a conceptes abstractes (existència, temps, quantitat, qualitat, etc.) o concrets (feina, oci, aliments, etc.).

2.1.1. Funcions

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: Presentar-se i respondre a una presentació; saludar i respondre a una salutació; demanar transmetre una salutació; acomiadar-se; convidar; acceptar o declinar una invitació; agrair i respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó; perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom; respondre a mostres d'interès; fer compliments; lamentar un fet; compadir-se; expressar condol.
- Intercanvi de coneixements i d'informació: Afirmar; negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir; dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; confirmar i demanar confirmació; postil·lar; corroborar; desmentir; expressar curiositat; descriure les qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, productes, llocs, situacions, activitats, esdeveniments, procediments, processos i canvis; donar, oferir i demanar informació; demanar i donar indicacions; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte i certesa; identificar/-se; narrar fets o esdeveniments passats puntuals i habituals; descriure estats i situacions presents; expressar esdeveniments futurs i prediccions a curt, mitjà i llarg termini; recordar alguna cosa a algú, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar; fer avisos i advertiments; acusar; defensar; exculpar.
- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: Expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació; elogiar; menysprear; recriminar, retreure, renyar.
- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: Expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi, confiança,

desconfiança envers algú; expressar l'estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat, resignació, vergonya.

- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió o creença amb diferents graus de fermesa; expressar acord i desacord; objectar; queixar-se; reclamar; replicar; rectificar; rebatre; expressar certesa, dubte, escepticisme, incredulitat; formular conjectures, condicions i hipòtesis sobre esdeveniments presents, passats i futurs; predir; suposar; valorar un fet com a probable o improbable, a causa o conseqüència d'un altre, com a contingent o com a versemblant.
- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: Demanar alguna cosa; sol·licitar, suplicar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; admetre; consentir; convidar; prometre, jurar; retractar-se; expressar intencions i decisions sobre accions futures.
- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofertaments: Demanar consell, aconsellar i desaconsellar; recomanar; avisar; advertir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'una persona; animar i desanimar, proposar, suggerir; expressar el desig que algú faci alguna cosa; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir, acceptar o refusar ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.
- Expressió d'ordres, de prohibicions i de permisos: Demanar i donar instruccions; donar ordres; persuadir, dissuadir; prohibir; exigir; demanar que es faci alguna cosa; demanar un favor, necessitat o obligació; demanar, donar i denegar permís; restringir; censurar; amenaçar; intimidar; demanar autorització, autoritzar i denegar autorització.

2.1.2. Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nacionals per expressar:

- Expressió de les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual...; la modalitat (capacitat, necessitat,

possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).

- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

2.2. Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística (discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

2.2.1. Adequació al context

Relació del text amb el context:

- Elements que formen part del context: participants (característiques, relacions entre ells, intenció comunicativa), situació (canal, lloc, temps).
- Elements contextuais que condicionen el discurs oral i escrit: tipus de text; format i estructura; varietat i registre (llengua oral/llengua escrita; registre formal/informal; neutre; varietat estàndard/no estàndard); tema (enfocament i contingut); selecció d'elements sintàctics i lèxics; elements fonètico-fonològics o ortotipogràfics.

2.2.2. Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text per tal d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

2.2.2.1. Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició.

2.2.2.2. Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual.

2.2.2.3. Relacions sintàctiques i semàntiques per tal de mantenir el referent:

Procediments lèxics: repeticions; sinònims *jedoch-allerdings* i antònims *gelingen- misslingen*; hipònims *Naturkatastrophen: Vulkanausbruch, Erdbeben, Überschwemmung* i hiperònims *Gefühle: Wut, Geduld, Hass, Ärger...*; metàfores *Jemandem das Herz brechen* i metonímies

Lasst uns ein Glas trinken gehen; proformes lèxiques *Frau Meyer, Ihnen möchte ich mal etwas sagen*; referències semàntiques basades en el coneixement del món.

Procediments sintàctics: anàfora (referència a elements esmentats en el discurs o presents en el context) *Aufgestanden ist sie heute um 6 Uhr.*; catàfora (referència anticipada a un element o una part del discurs) *Sie schreibt erfolgreiche Romane, die in mehrere Sprachen übersetzt werden. Wir sprechen von Juli Zeh*; el·lipsi (absència d'un element del discurs; malgrat l'absència, l'element és interpretable pel context) *Ich will nach Berlin. (fahren).*

2.2.2.4. Relacions semàntiques entre les parts del text.

Els marcadors discursius i els connectors:

- Organització global del text: marcadors per iniciar *Meine Damen und Herren, Liebe Kolleginnen und Kollegen, Ich würde gerne, etwas dazu sagen..*, per ordenar *einerseits... andererseits, zum einen... zum anderen, an erster Stelle, in erser Linie, als nächstes*, per concloure *als Schlußfolgerung lässt sich sagen* o resumir *zusammenfassend*, per acabar *abschließend, alles in allem*.
- Posicionament de l'emissor: *Ich bin der Ansicht, wenn Sie mich fragen*.
- Tractament de la informació: reformulació *was ich eigentlich sagen wolle*, exemplificació *ähnlich wie, beispielsweise*, introducció de temes *darüber hinaus, weiterhin, ferner*.
- Connectors per relacionar parts del text: sumatius *zusätzlich, noch dazu*, contrastius *allerdings, dagegen, trotz*, causatius *aus diesem Grund, aus verschiedenen Gründen*, consecutius *daher*, condicionals *wenn auch, falls*, temporals *solange, sobald*, modal *indem, dadurch.. dass, ohne...dass*, alternativ *anstatt ... dass*
- Marcadors propis del discurs oral: presa de contacte *Meine Damen und Herren, Liebe Kolleginnen und Kollegen*, introducció del tema *Im Grunde geht es hier um die Frage; also, es geht um Folgendes; so viel ich weiss; was mich angeht* demanda de confirmació *Was meinst du genau?; Ist es wirklich wahr, dass* o acord *Ich stimme dir zu, Ich bin auch dieser Ansicht*, desacord *Damit bin ich nicht einverstanden; Da bin ich anderer Meinung*, tancament *Vielen Dank für Ihre Aufmerksamkeit; Damit kommen wir zum Schluß*, etc.

2.3. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en

el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'estudiant o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia.

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes
- Activitats de lleure

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu
- Relacions entre generacions
- Relacions entre homes i dones
- Relacions entre coneguts i desconeguts
- Relacions a la feina
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, partits polítics, administració, etc.)

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social)
- Habitatge
- Prestacions socials (educació, sanitat, pensions, etc.)
- Entorn (paisatge, clima, etc.)
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.)

Valors i creences

- Cultura, costums i tradicions
- Història i identitat nacional
- Canvis en l'estructura social
- Creences religioses

- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants)
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques, etc.)
- Estereotips i tabús.
- Sentit de l'humor.

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials
- Ús de la veu
- Contacte visual, físic i proxèmic

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia, tractament i ús dels registres
- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals, etc.)
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.)
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions
- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments, etc.)
- Celebracions, festivals, etc.

2.4. Competències i continguts per a activitats de llengua

Els usuaris de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius (planificació, execució, avaluació i reparació) a les

diferents formes de les habilitats comunicatives: la recepció, la producció, la interacció i la mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

2.4.1. Comprensió oral i escrita

2.4.1.1. Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals, concrets i abstractes, relacionats amb la vida quotidiana, l'aprenentatge, l'actualitat, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus de textos: anuncis, declaracions, converses informals i formals, debats, tertúlies, xerrades, correus electrònics, cartes, piulades, missatges escrits o de veu, notes, informes, notícies, presentacions, reportatges, entrevistes, articles, contes, novel·les, cançons, poemes, assajos, instruccions d'ús, catàlegs, prospectes, llibres de text, diccionaris bilingües i monolingües, obres de referència i consulta, pel·lícules, espectacles, publicitat, tires còmiques, acudits...);
- cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

2.4.1.2. Estratègies de recepció

Planificació

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva, interpretativa) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Deducció, inferència i formulació d'hipòtesis a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: imatges, disposició del text, llenguatge no verbal, suport, font, etc.
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació dels elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis.

2.4.2. Expressió i interacció oral i escrita

2.4.2.1. Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb l'aprenentatge, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus: històries, anècdotes, presentacions preparades, informes, converses informals, formals i transaccionals, debats, tertúlies, sol·licituds, entrevistes, enquestes, notes, apunts, formularis, CV, cartes informals i formals, cançons, poemes, contes, textos literaris, anuncis, missatges, correus electrònics, xats, fòrums, blogs, simulacions...
- emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia;
- produïts individualment o de forma col·laborativa.

2.4.2.2. Estratègies de producció

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.
- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

- Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs).
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.
- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p.e. modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), para- lingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Composició i articulació del discurs, integrant elements verbals i no verbals al missatge.
- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs coneguts per l'usuari i que li donen seguretat (locucions, expressions, modismes, etc.).
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar expressions noves sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que es rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció...).
- En l'expressió oral i escrita, aprofitament de la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

2.4.2.3. Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten als interlocutors contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre el parlant i els interlocutors, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.
- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, el sistema de comunicació i els tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o invitar els altres a participar en la conversa o discussió.
- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita la persona interlocutora amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

2.4.3. Mediació

S'entén per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a l'interlocutor i a la situació comunicativa, etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

2.4.3.1. Activitats de mediació

3.4.3.1.1 Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica. Per exemple, escriure un informe amb les decisions preses en una reunió.
- Explicació de dades. Per exemple, interpretar i descriure de manera fiable informació detallada a diagrames o gràfics complexos sobre temes del seu interès.
- Resum, comparació i explicació de la informació principal d'un text.
- Traducció oral de textos complexos sobre temes del seu interès i traduccions escrites clarament estructurades en llenguatge d'ús corrent.
- Presa acurada de notes en conferències i reunions.
- Resposta personal a un input oral, escrit o multimodal. Per exemple, descriure les seves emocions respecte a una obra o fotografia i descriure què ha evocat aquestes emocions.
- Anàlisi i crítica de textos creatius. Per exemple, comparar dues obres tenint en compte els temes, els personatges i les escenes, buscant similituds i contrastos.

3.4.3.1.2 Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen d'una banda crear un context de treball col·laboratiu i de l'altra ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades.

- Lideratge, gestió de la discussió i col·laboració en un grup de forma eficient i no intrusiva, reconduint el tema, discutint, sintetitzant el punt de vista del grup, focalitzant l'atenció i proposant acords.
- Foment del desenvolupament d'idees animant a trobar una solució, a justificar les seves idees o a relacionar-les amb el tema.
- Facilitació de l'entesa en un espai pluricultural i/o en situacions delicades i desacords apreciament perspectives, aclarint malentesos, discutint punts de vista i adaptant la seva actuació.

2.4.3.2. Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant els propis coneixements previs com els de les persones entre les quals s'estableix la mediació.
- Localització, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

- Anticipació. Presa de consciència de les possibilitats i les equivalències de les llengües entre les quals es fa la mediació.

Execució

- Explicació de nous conceptes enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text dens amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació i reparació

- Comprovació de la congruència entre els textos.
- Comprovació de la coherència i l'adequació del text en funció de la situació comunicativa.
- Matisació amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

2.5. Competència i continguts lingüístics

2.5.1. Lèxico-semàntics

2.5.1.1. Repertoris lèxics: reconeixement i utilització adequada (producció i comprensió) en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per a aquest nivell.

2.5.1.2. Famílies lèxiques:

- Mots polisèmics: *Zug: tren, calada de cigarret, corrent d'aire...*
- Antònims: *tot / lebendig, ablehnen / genehmigen...*
- Sinònims: *geringfügig / minimal, schauen / glotzen / starren, aufhören / beenden...*
- Homònims: *die Bank (Geldinstitut / Sitzgelegenheit), kosten (schmecken / Wert sein...).*
- Hiperònims: *Medikamente: Hustensaft, Tablette, Pille, Kapsel...*

2.5.1.3. Formació de paraules. Principals mecanismes de derivació i composició.

Paraules derivades ((*Wortbildung*):

- Sufixos més productius per adjectivar: *-sam, -haft, -bar, ...* i anàlisi de les seves diferències semàntiques. Paraules compostes derivades amb *-lustig, -bereit, -reich, -bedürftig, -bewusst, -treu, ...*
- Sufixos més productius dels adverbis: *-weise, -s, -halber*
- Prefixos i sufixos per formar antònims: *in-; -arm/-reich*.

Mots compostos (*Zusammensetzung*):

- Substantius: pronom+substantiu *Alleskleber, Ich-Erzähler*, numeral+substantiu *Dreirad*.
- Adjectius: adjectiu+adjectiu *gutbezahlt*.
- Verbs amb prefixos: diferències semàntiques *nehmen: vornehmen, benehmen, aufnehmen, vernehmen, entnehmen, annehmen*.

2.5.1.4. Abreviacions i sigles freqüents. Consolidació. bzw., d.h., u.a....

2.5.1.5. Onomatopeies. Lautmalende Verben: seufzen, quietschen, gähnen...

2.5.1.6. Verbs que descriuen accions de parla: erwidern, behaupten, erläutern, bestätigen...

2.5.1.7. Mots transparents o pròxims.

2.5.1.8. Préstecs i mots d'origen estranger (Anglizismen: downloaden, relaxen,... Scheinanglizismen: Handy, Showmaster,...).

2.5.1.9. Frases fetes, dites, refranys freqüents: kurz und gut, von A bis Z, jmdn. aus den Augen verlieren, eine große Rolle spielen, total k.o. sein...

2.5.2. Morfosintàctics

Elements constituents de l'oració

2.5.2.1. El substantiu

Tipus de substantius:

- Concrets/abstractes: *Krieg, Frieden, Wut, Geist...*
- Mots acrònims: *AG, GmbH, mFG...*

Morfologia del substantiu.

- Gènere i nombre. Consolidació i ampliació.
- Algunes regularitats en els gèneres i en la formació de plural de mots d'origen estranger

(-mus, -ent, -(t)ion, -ät, -ur, -ment...).

- Mots sense plural: *Milch, Obst, Menschheit, Hunger, Schnee...*
- Adjectius substantivats: *der Fremde, ein Unbekannter...*
- Participis substantivats: *das Gesprochene...*

La complementació del nom:

- Substantius amb complements preposicionals: *Mangel an, Streit um, Ahnung von...*
- L'adjectiu: *der gesprächige Mitarbeiter,*
- Participi I: *die laut singende Nachbarin...*
- Participi II: *das gesungene Lied...*
- Introducció als *Erweiterte Partizipien*: *die im Unterricht behandelten Themen*

La nominalització:

- Etwas zu einem Nomen machen: *Verstehen - das Verständnis / leicht - die Leichtigkeit*
- Estil nominal (*Nominalstil*): Introducció i presa de consciència de la importància estilística de l'estil nominal en el registre formal en alemany, en contraposició a l'estil verbal propi del registre col·loquial i més freqüent a les llengües romàniques (articles periodístics, notícies, textos de divulgació científica, etc.). *Bei Regen- Wenn es regnet.*

2.5.2.2. Els determinants

Articles:

- Consolidació en l'ús dels articles: definit, indefinit, negatiu, possessiu, demostratiu.
- Ús i ommissió de l'article. Treball sistemàtic del *Nullartikel*: *bei Wind und Regen, mit Hilfe...*

Quantitatius:

- Numerals (cardinals i ordinals), grans quantitats: *einige tausend Demonstranten...*
- Altres expressions de quantitat (partitius, indefinits...): *eine Menge/ ein Haufen Lügen, ein Löffel Salz, ein Rudel Katzen...*

2.5.2.3. Els pronoms

Els pronoms relatius: *welcher, wer/was, wo...*

Els pronoms interrogatius: *wo(r)+preposició...* Els

determinants com a pronoms:

- Pronoms demostratius: *derselbe, der eine...der andere, jener, solcher.*
- Pronoms quantitatius: *einige, manche, viele, die meisten, alle.*
- Pronoms indefinits: *jeder, jemand, niemand.*

El pronom *es*

- Platzhalter: *Heute wird gearbeitet. **Es** wird gearbeitet.*
- Ús catafòric i anafòric: ***Es** hat mich gefreut, sie kennenzulernen., Biologen finden Insekten nützlich. Einige sind **es** wirklich.*

Pronominaladverbien: *Ich bestehe darauf, dass sie mitkommt.*

2.5.2.4. L'adjectiu. Revisió de la declinació de l'adjectiu

2.5.2.4.1. Morfologia de l'adjectiu.

Derivació d'adjectius:

- Vorsilben: *übergücklich*
- Nachsilben: *ungenießbar*
- abstrakte Qualitäten: *-mäßig, -artig, -haft*
- negative Bedeutungen: *-arm, -frei, -leer*
- Zusammensetzungen: *die schneebedeckten Berge*

Composició d'adjectius: *der gutaussehende Nachbar, ein blaukarriertes Hemd...*

Aprofundiment en els adjectius substantivats: *der Fremde, ein Obdachloser, der Selbständige...*

2.5.2.4.2. Posició dels adjectius dins el sintagma.

Aposicions: *Mit einem Strauß roter Rosen kam er zu der Tür herein.*

2.5.2.4.3. Els complements dels adjectius.

Complements preposicionals: *dankbar sein für, nötig sein für, überzeugt sein von...*

2.5.2.5. El verb

Tipus de verbs

- Verbs amb prefixos separables i inseparables (*durch-, über-, unter-, wider-wieder...*) Significats dels prefixos més freqüents: *ver- verlernen / verbessern; ent- entkorken / entdecken; übersetzen - über/setzen.*
- Verbs amb complements preposicionals: *sich befassen mit, sich erholen von, hindern an.*
- *Funktionsverbgefüge*: *zur Verfügung stehen / stellen, in Frage kommen, Verantwortung übernehmen.*

Construccions equivalents al nostre gerundi: *beim Essen; Singend kam er zu mir; dabei sein etwas zu machen; Du kannst deine Gesundheit stärken, indem du dich gesund ernährst; Ich lese gerade ein Buch; Sprich weiter!; Es regnet immer noch!; Mein Vater wird langsam älter; In Barcelona angekommen, rief er sofort seine Eltern an.*

Temps i aspecte.

- Ús i concordança del temps verbal: Contrast *Präsens/Perfekt, Perfekt/Präteritum, Präteritum o Perfekt/Plusquamperfekt, Präsens/Futur.*
- Mode *Kunjunktiv I*: l'estil indirecte. Implicacions estilístiques (distanciament respecte a l'interlocutor i al missatge)
- Mode *Kunjunktiv II*: forma perifràstica.

Modalitat

- Aprofundiment en els partícules modals: *bloß, eigentlich, einfach, eben, ruhig, wohl.*
- Modalitat objectiva i subjectiva dels verbs modals: *Das dürfte seine Schwester sein.*
- Algunes construccions alternatives als modals: *Er hat vor, die Wohnung zu verkaufen. Er ist nicht in der Lage, die Miete zu bezahlen.*
- Modalitat de les construccions de futur (*Futur I, Futur II*): *Sie wird wohl verreist sein., Sie wird wohl den Vertrag unterschrieben haben.*

Veu (activa i passiva): formes complexes.

- Formes concurrents de la passiva: *man*; adjectius amb els sufixos – *lich, -bar*, construccions amb *lässt sich*; construccions amb *sein+zu+infinitiu; Funktionsverbgefüge.*
- Aprofundiment en *Vorgangs- und Zustandspassiv.*
- Ús de la passiva amb funció persuasiva: *Jetzt wird aber geschlafen.*

2.5.2.6. Les preposicions

Formes

- Col·locació: posposició (*seiner Mutter zuliebe*).

- Aprofundiment en complements preposicionals del verb, del nom i de l'adjectiu. (*sich interessieren für / Interesse an / interessiert sein an*)

Funcions

- Consolidació de les preposicions de lloc, temps i direcció.
- Causals: *wegen, aufgrund, aus, vor...*
- Concessives: *trotz...*
- Modals: *durch, aus, mittels, dank, indem ...*

Preposicions amb genitiu (*trotz, dank,...*)

La nominalització. (*obwohl es regnet /trotz des Regens*)

2.5.2.7. Els adverbis

Formes simples i locucions adverbials:

- De freqüència: *ständig, zeitweise, ab und zu...*
- De lloc: *drinnen, draußen, irgendwo, überall, mittendrin, kreuz und quer...*
- De temps: *tagsüber, stets, Tag ein Tag aus, hin und wieder....*
- De mode: *anders, irgendwie, umsonst, im Großen und Ganzen...*
- De grau: *beinahe, einigermaßen, halbwegs, cirka...*

2.5.2.8. L'oració simple

Estructura de l'oració.

- Consolidació del Satzbau (Vorfeld, Nachfeld, Satzklammer, Ergänzungen und Angaben)
- Imperativa: algunes construccions alternatives (*Gibst du mir bitte mal die Zeitung?, Das Salz bitte...*).

Modificacions de l'estructura per emfasitzar, per indicar diferent tematització dels elements de la frase:

- Inversions.
- Aposicions.
- El·lipsi.

2.5.2.9. L'oració composta

2.5.2.9.1. La coordinació.

Oracions juxtaposades: *Es existieren so viele verschiedene alternative Heilmethoden, ich habe einfach den Überblick verloren.*

Oracions conjuntives: *loga ist nicht nur für den Körper gut, sondern auch für die Seele.*

Oracions disjuntives: *Weder Reflexologie noch Akupunktur haben mir geholfen.*

Oracions adversatives: *Anstatt Tabletten zu nehmen, geht sie lieber zum Heilpraktiker.*

2.5.2.9.2. La subordinació.

Oracions subordinades substantives: *Es wundert mich wirklich, dass du ohne etwas zu sagen einfach gegangen bist.*

Oracions subordinades de relatiu (wo, wohin, woher, was, wer, wo(r)-): *Das ist das Beste, was mir je passiert ist.*

Oracions subordinades adverbials:

- Temporals: *Sobald sie gepackt hatten, riefen sie das Taxi an.*
- Causals: Consolidació
- Consecutives: *Sie verdiente so viel, dass sie sich ein Haus leisten konnte.*
- Concessives: *Auch wenn du nicht mitkommen kannst, gehe ich am Samstag zum Freiluftkino.*
- Conditionals: *Ich fliege im September nach Dubai, sofern mein Chef den Urlaub genehmigt.*
- Adversatives: *Während die eine Schwester ganz aufgeschlossen ist, ist die andere eher introvertiert.*
- Modals: *Sie lernt neue Wörter, dadurch dass sie ein konkretes Bild mit dem Wort verbindet.*
- Comparatives irrealis: *Sie tat, als ob sie nichts gesehen hätte.*
- Finals: Consolidació

2.5.3. Fonètico-fonològics

2.5.3.1. Sons i fonemes vocàlics: Consolidació i conscienciació a partir de l'error.

2.5.3.2. Sons i fonemes consonàntics: Consolidació i conscienciació a partir de l'error.

2.5.3.3. Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, palatalització, nasalització, alternança vocàlica, emmudiments...). Consolidació i conscienciació a partir de l'error.

2.5.3.4. Accent, ritme i entonació

Patrons tonals d'elements lèxics aïllats (*Wortakzent*):

- Diferent accentuació de les paraules compostes segons el tipus d'enllaç (*bestimmte oder aneinanderreihende Zusammensetzung*).
- Verbs amb prefix tònic o àton: canvi semàntic i de valència.

Patrons tonals de l'oració (*Satzakzent*):

- Consciència de l'alemany com a *akzentzählende Sprache* vs. les *silbenzählende Sprachen* (català, castellà). Estratègia contrastiva.
- Contrast entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques). Aprofundiment.
- Accentuació de l'última paraula en els sintagmes.
- Accentuació dels complements en el sintagma verbal.
- Models d'entonació. Emfasització de l'entonació mitjançant partícules modals:
 - Descendent (*fallende Endmelodie*): Aussage- und Ausrufesätze, Aufforderungs- und Wunschsätze, *W-Fragen*.
 - Ascendent (*steigende Endmelodie*): Ja-Nein-Fragen, frases amb valor emotiu (sorpresa, protesta...).
 - Vacil·lant (*schwebende Endmelodie*) (propri del discurs oral espontani): introducció de nous canvis de significat i nous començaments en la frase; expressió d'inseguretat, cerca de recursos lingüístics.

2.5.3.5. Conscienciació de l'existència de variants dialectals de l'alemany, a nivell receptiu, en contrast amb la varietat estàndard.

2.5.4. Ortotipogràfics

2.5.4.1. Consolidació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació.

Les cometes (oben/unten)

Àpostrof.

Guionet.

Guionet en paraules compostes: *Lebens- und Arbeitsbedingungen*

2.5.4.2. Consolidació dels usos dels signes de puntuació.

2.5.4.3. Consolidació de les convencions de puntuació en textos de caràcter formal (cartes...).

2.5.4.4. Consolidació de l'ortografia de les abreviatures i sigles. (*EU, GmbH...*).

3. Criteris d'avaluació

1. Comprèn i produeix textos escrits de certa longitud, detallats i ben estructurats, articulats de manera clara i coherent, en contextos d'ús comú, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització, mostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils. Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que no afecten a la comunicació.
2. Comprèn i produeix textos orals monològics i dialògics, de diferents tipus i de certa longitud, articulant el seu discurs de manera clara i coherent, mostrant confiança en l'ús de diferents registres (formal, neutre o informal). Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que pot corregir retrospectivament i sense fer gaire evident que està buscant les paraules que necessita.
3. Mostra un alt grau d'independència en la lectura adaptant l'estil i la velocitat als diferents textos i finalitats. Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfics, ortogràfics i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.
4. En l'escolta de textos orals, discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives. Aprecia les diferències de registre, d'estils i d'accents estàndard.
5. Demostra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement prou profund dels aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics de les cultures on es parla l'idioma, relatius a costums, usos, actituds, valors i creences, que ha integrat a la seva competència intercultural. Supera les diferències pel que fa a les llengües i cultures pròpies i els estereotips.
6. Utilitza estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants i dels autors, clarament senyalitzades en el text oral o escrit, fent les inferències necessàries.
7. Utilitza eficaçment, amb certa naturalitat i amb flexibilitat les estratègies més adequades per a la producció de textos orals i escrits. En la interacció i producció escrita, desenvolupa a partir d'un esquema previ els punts principals, bé donant exemples o afegint comentaris i detalls rellevants, i integra de manera apropiada informació rellevant procedent de diferents fonts. En la interacció i producció oral, planifica el discurs segons la situació comunicativa (propòsit,

interlocutors i canal) i en fa un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es realitzi sense esforç per part seva o dels interlocutors.

8. Distingeix les intencions comunicatives tant principals com secundàries del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat dels diferents exponents de les funcions comunicatives segons el context, el gènere i el tipus de text. En la producció i interacció oral i escrita escull d'entre un repertori més ampli les estructures lingüístiques adequades al propòsit comunicatiu.
9. Organitza el text oral o escrit de manera clara i coherent, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu (macrofunció, gènere i tipus de text).
10. Utilitza adequadament sense errors que causin malentesos els patrons comuns d'organització i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic, adaptant-se al gènere i al tipus de text. Produeix descripcions i narracions clares i detallades, argumenta eficaçment, expressa i matisa els seus punts de vista, indica el que considera important, i desenvolupa les idees amb exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants, utilitzant algunes estructures complexes.
11. Reconeix i utilitza adequadament, oralment i per escrit, un ampli repertori lèxic, comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, educatiu i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, connotacions i matisos. Pot tenir alguna dificultat amb expressions poc freqüents i reformula amb flexibilitat per evitar repeticions o quan no troba una expressió més precisa.
12. Es comunica amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, sense manifestar ostensiblement que ha de limitar el que vol dir. Pronuncia i entona de manera clara i natural.
13. Pronuncia i entona de manera clara i natural.
14. Tot i que pugui manifestar influència de la seva llengua primera, utilitza amb certa correcció els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures, etc.), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.
15. En situacions on cal mediació identifica i transmet amb claredat, eficàcia i certa naturalitat, oralment i per escrit, tant el to i les intencions dels parlants o autors com el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, clarament senyalitzades, sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals. Adapta els textos al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació,
16. Demuestra conèixer amb profunditat i aplica adequadament a l'activitat de mediació, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els

estereotips, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

17. Interactua i media oralment i per escrit, en intercanvis cara a cara i en línia, amb flexibilitat, eficàcia i de manera col·laborativa, iniciant, mantenint i finalitzant el discurs adequadament. Gestiona la interacció, fent un ús eficaç dels torns de paraula, monitoritzant el discurs amb intervencions adequades, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, invitant a altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació, repetint o reformulant el que s'ha dit, fent preguntes per aprofundir en alguns aspectes que considera importants, i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió. A més col·labora en la creació de significat comparant, contrastant, resumint, organitzant i detallant apropiadament la informació, suggerint sortides de compromís, un cop analitzats els avantatges i els inconvenients.
18. Coneix i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades per transmetre el missatge amb claredat i eficàcia com ara fer inferències; fer un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (p.e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació, ampliació o condensació de la informació); matisar els seus punts de vista, emfatitzant el que considera important i ampliant amb exemples, comentaris i detalls rellevants; variar la formulació amb flexibilitat per evitar repeticions freqüents o quan no troba una expressió més precisa; o seleccionar recursos lingüístics amb flexibilitat segons la intenció comunicativa en el context específic.
19. Interactua i facilita la interacció entre les parts a través de les tecnologies digitals amb el comportament adequat segons el mitjà i el destinatari. Adapta la informació d'acord amb l'eina digital escollida, col·labora a distància i sap donar i rebre feedback per construir continguts de forma col·laborativa.

Anglès

Anglès A1

OBJECTIUS

1 Objectius generals

Segons el Reial decret 1629/2006 de 29 de desembre, es defineix el Nivell Bàsic com aquell que presenta les característiques del nivell de competència A2, d'acord amb el que estableix per a aquest nivell el Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües. Tenint en compte que el nivell bàsic està format per dos cursos, quan els alumnes acaben els dos cursos seran capaços de:

Comprendre frases i expressions utilitzades habitualment i relacionades amb temes d'importància immediata (per exemple, informacions personals bàsiques, informacions familiars, compres, geografia local, ocupació). Comunicar-se en situacions senzilles i habituals que exigeixin un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes familiars i habituals. Descriure, de manera senzilla, aspectes de la seva experiència o bagatge personal, aspectes de l'entorn immediat i assumptes relacionats amb necessitats immediates.

Per tant, els estudiants han d'adquirir l'habilitat o capacitat de:

1. Utilitzar les habilitats lingüístiques bàsiques, tant productives com receptives, per fer ús de la llengua com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, per tal de satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana.
2. Utilitzar les experiències i coneixements previs, tant lingüístics com socioculturals, per construir els nous aprenentatges.
3. Aprofitar totes les ocasions possibles d'exposició i interacció amb la nova llengua, incloses les que proporcionen les tecnologies de la informació i la comunicació.
4. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin resoldre situacions de comunicació en els contextos més habituals.
5. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin avaluar i continuar l'aprenentatge de l'idioma un cop superat el Nivell bàsic.
6. Adoptar una actitud oberta davant d'elements o situacions no característiques de la llengua pròpia que apareguin en el discurs.

El primer curs d'anglès és el primer curs del Nivell Bàsic.

2.1.1 Objectius generals per destreses

Comprensió oral

- Comprendre l'essencial de missatges breus, clars i senzills, articulats amb claredat i certa lentitud en llengua estàndard, contextualitzats i sobre temes coneguts, per satisfer necessitats bàsiques.
- Extreure els punts principals i la informació detallada de textos orals emesos per mitjans audiovisuals o sense la presència de la persona emissora, en bones condicions acústiques i sempre que es pugui tornar a escoltar-ne alguns fragments.

Expressió i interacció oral

- Fer anuncis i presentacions breus, preparades prèviament, sobre temes i activitats de la vida quotidiana.
- Participar amb una facilitat raonable i de forma eficaç en situacions de comunicació habituals i en converses curtes, amb la col·laboració d'una persona interlocutora.
- Reaccionar de forma adequada en intercanvis i transaccions breus i senzilles en situacions de la vida quotidiana.

Comprensió escrita

- Comprendre les idees principals de textos curts, sobre temes habituals o familiars, amb l'ajut del context i del suport visual i icònic. Localitzar informació específica en textos de diversa tipologia, per satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana.

Expressió i interacció escrita

- Escriure textos curts i senzills sobre necessitats personals i situacions de la vida quotidiana, seguint les convencions i formats adequats a cada tipus de text, i utilitzant frases simples connectades amb elements de cohesió bàsics.

CONTINGUTS

1. Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

1. Coneixements i informació

Afirmar, negar; identificar/se; anunciar (que es dona alguna cosa a algú, un fet quan es produeix, un fet imminent); comparar (coses, persones, fets, llocs, èpoques...); demanar i donar informació (sobre coses, llocs, persones, activitats, accions habituals, esdeveniments passats o futurs, el que ha dit algú, causes o conseqüències); descriure (característiques de coses, persones o llocs; estats de persones, objectes o llocs; canvis, percepcions, sentiments); demanar i dir a qui pertany quelcom; definir requisits; expressar coneixement o desconeixement, expressar el grau de seguretat d'un fet; demanar i expressar si es recorda una cosa o algú, evocar; demanar confirmació i confirmar, desmentir.

2. Opinions, creences; hipòtesis

Expressar i demanar opinió; expressar acord i desacord, assentir i dissentir; formular hipòtesis (sobre persones, coses, sobre fets presents i futurs); predir, valorar un fet (com a fàcil o difícil,

possible o impossible, necessari o innecessari, probable o improbable, obligatori o no obligatori, prohibit o permès).

3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat.

Expressar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; oferir alguna cosa/ajuda, oferir-se a fer alguna cosa, respondre a un oferiment.

4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa)

Animar algú a fer una cosa, demanar consell, aconsellar, recomanar; alertar; concertar una cita; demanar i donar instruccions; demanar i donar permís, prohibir o denegar permís; demanar ajuda; demanar descripció; demanar alguna cosa, demanar que algú faci alguna cosa com a favor; demanar sobre el propòsit, la intenció o la voluntat de fer una cosa; ordenar; proposar; queixar-se.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar diversió, avorriment; alegria o felicitat, il·lusió, tristesa, pena; afecte o simpatia, antipatia; aprovació, desaprovació, interès, desinterès; gust, disgust, fàstic; preferència; indiferència; dubte, ignorància, seguretat, inseguretat; esperança; sorpresa; ràbia; satisfacció, insatisfacció; estats físics, de salut o d'ànim (ansietat, dolor, alleujament...); sensacions físiques o psíquiques.

6. Relació social; actituds envers les altres persones

Saludar, respondre a una salutació; donar la benvinguda; presentar/-se, respondre a una presentació; acomiadar/-se; invitar, acceptar i refusar una invitació; adreçar-se a algú, atraure l'atenció, respondre a una interpel·lació; demanar per algú, respondre quan es demana per algú; agrair, respondre a un agraïment; aprovar, desaprovar; demanar i acceptar disculpes o perdó; excusar-se, acceptar excuses; lamentar; expressar cortesia (en àpats, brindis, esternuts) i compliment; felicitar, respondre a una felicitació; interessar-se per algú/alguna cosa, respondre a mostres d'interès.

7. Establiment o manteniment de la comunicació

Demanar o donar informació sobre una paraula o expressió que no es coneix o que

s'ha oblidat (la paraula, l'escriptura, la pronunciació, el significat, la traducció); demanar confirmació sobre la comprensió d'un enunciat; assenyalar comprensió o no comprensió d'un enunciat, demanar i donar confirmació sobre el significat d'un enunciat, demanar o donar aclariments sobre el significat o la intenció d'un enunciat, parafrasejar, demanar i donar confirmació sobre la correcció d'un enunciat; lletrejar o sol·licitar que es lletregi una paraula; repetir o sol·licitar repetició; demanar a algú que parli més a poc a poc, demanar a algú modulacions de la veu (que parli més alt o més baix).

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les

persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar l'accent en els aspectes de l'ús de la llengua, que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1 Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs i es manifesten en:

- La selecció i l'ús de les salutacions de rebuda, presentació, comiat.
- L'ús de formes de tractament.
- Les convencions en els torns de paraula.

2.2. Fórmules de cortesia que varien d'una cultura a una altra i la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

2.3. Iniciació al reconeixement d'alguns aspectes paralingüístics i de llenguatge corporal, molt bàsics, com a suport per facilitar la comprensió de la llengua que s'aprèn.

Competència discursiva

El text com a unitat mínima de comunicació.

1. Organització del discurs

1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació. Identificació i/o selecció de:

1. Els indicis situacionals (lloc, canal, persones interlocutores i relació entre ells) i

la intenció comunicativa en situacions comunicatives clarament definides i previsibles.

- Els destinataris, les persones interlocutores.
- El temps, el lloc.
- Altres indicis (gestualitat, elements icònics i visuals, etc.).

2. Funció comunicativa del text.

- Tipus de text i format.
- Varietat i registre

1.1.3 Llengua oral i llengua escrita. Convencions i diferències d'ús bàsiques entre el codi oral i l'escrit.

1.1.4. Registre formal i informal. Diferències bàsiques.

1.1.5. Tema: el contingut. Selecció d'informació rellevant per a desenvolupar el tema. Coherència textual.

1.2 Coherència textual

1.2.1. El text com a unitat global de significat

- Pertinència del contingut.
- Selecció de contingut rellevant.

1.2.2. Estructuració del contingut.

- Ordenació lògica de les idees: seqüenciació temporal dels fets descrits
- Agrupació d'idees relacionades en un mateix paràgraf. Ordenació dels paràgrafs. (tot i que siguin textos i/o paràgrafs breus).
- Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual

Organització interna del text oral i escrit.

1.3.1. Inici del discurs

- Mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.): *Excuse me*
- Introducció del tema: *About your brother...*

1.3.2. Desenvolupament del discurs

Manteniment del tema.

- Correferència. Anàfora, catàfora, dixi.
 - Ús de l'article: *I have a car. / Do you want to borrow the car?*
 - Demostratiu: *this, that... (These seats are reserved).*
 - Possessiu: *My car...*
 - Els pronoms *it* i *there*: *Mike wasn't there. It was very strange.*
 - Referències al temps i lloc : *here, there.*
 - Concordança entre les formes verbals i amb els marcadors de temps corresponents(adverbis i locucions adverbials): *We went to the meeting and later we had lunch.*
 - Oracions coordinades.
- Repetició (eco lèxic, sinònims, antònims, , camps lèxics/xarxeslèxiques): *The chairs, the table, the chest: all the furniture was new.*
 - Reformulació. Paràfrasi i aclariments: *I mean...*

Expansió del tema: ús de marcadors textuais amb funcions diverses.

- Exemplificació: *for example, like...*
- Definicions: *which means..., meaning...*
- Enumeració, seqüenciació temporal: *initially, first, and then...*
- Contrast: *but...*
- Canvi temàtic
- Digressió: *Well, Listen, ...*
- Recuperació del tema: *anyway*
- Personalització (comentaris personals): *You see, you know, really, honestly...*
- Interrupció i recuperació del discurs: *going back to...*
- Focalització del tema: *Look, listen...*

1.3.3. Conclusió del discurs

- Resum /Recapitulació: *in short...*
- Indicació de tancament textual: *and that's all, and that's it....*

1.3.4. Discurs oral (recursos específics): iniciació i manteniment.

- El torn de paraula: presa, manteniment i cessió: *Excuse me; Tell me, are you hungry?*
- Paper de les persones interlocutores:
 - Suport, demostració de la comprensió, petició d'aclariments, etc.:
 - Recursos dilatoris: *well..., look, listen*
 - Autocorrecció, rectificació, expressió de dubte:
 - L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: Ús dels patrons d'entonació
 - Altres característiques del discurs oral:

Short answers: Yes, I do.

1.3.5. La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació.

- Ús del punt i seguit, el punt i a part i la coma en l'organització dels paràgrafs en textos breus.
- *Layout* en postcards i repots..
- Els signes d'exclamació, interrogació.
- Altres convencions: punts suspensius...

2. Textos i àmbits d'ús

1. Expressió i interacció oral

2.2.1. Descripcions de persones, llocs, imatges...

2.1.2. Narracions de fets concrets i d'experiències.

2.1.3. Instruccions bàsiques: receptes, pautes per fer una cosa i indicacions per anar a un lloc.

2.1.4. Converses de caràcter col·loquial amb amistats, familiars i companys i companyes; a la feina/escola i a l'entorn habitual (botigues, restaurants), en situacions de la vida quotidiana.

2.1.5. Converses telefòniques (breus) de caràcter social (situacions molt bàsiques de la vida quotidiana).

2.2. Expressió i interacció escrita

2.2.1 Descripcions de persones, llocs, imatges...

2.2.2. Narracions de fets concrets i d'experiències.

2.2.3. Instruccions bàsiques: receptes, pautes per fer una cosa i indicacions per anar a un lloc.

2.2.4.. Notes i postals. Missatges per correu electrònic

2.2.5. Contribució a pòsters i material de l'aula o de l'escola, revista de l'escola o grup d'oci

2.2.7. Participació en *xats*, *blogs*, *moodle*, etc. i altres mitjans que ens ofereix Internet i les TIC.

3. Comprensió oral

2.3.1. Documents àudio i audiovisuals (textos molt breus i senzills de situacions habituals de la vida quotidiana preparats per a la classe).

2.4. Comprensió escrita

2.4.1. Notes, postals, cartes sobre temes habituals de la vida quotidiana.

2.4.2. Fullets d'informació general o específica (turístics, d'instruccions de funcionament, sobre una institució o lloc públic (museus, biblioteques, escoles...), amb informació mèdica, sempre que estiguin escrits amb un llenguatge senzill o vagin acompanyats d'imatges que il·lustrin el text.

2.4.3. Programació de televisió. Cartellera d'espectacles. Horaris de transports públics i altres.

2.4.4. Anuncis breus sobre temes relacionats amb situacions de la vida quotidiana.

2.4.5. Cançons i poemes, breus i senzills, i lectures graduades.

2.4.6. Textos curts de diaris o revistes, sempre que el tema sigui conegut i el text estigui adaptat o es tracti de localitzar una informació específica o extreure'n una idea molt general.

2.4.7. Enunciats d'exercicis i d'exàmens o explicacions gramaticals.

2.4.8. Documents icònics (quadres, gràfics)

2.4.9. Documents diversos (gràfics, d'àudio o vídeo) en suport electrònic: Internet ...

2.5. Mediació oral i escrita

2.5.1. Fer d'intermediari/ària (en llengua meta, L1 o amb gestos) a l'aula, entre el professorat i un o més companys i companyes; entre un text oral i escrit i els companys i companyes (per exemple: traducció o reformulació); i al carrer, entre persones interlocutores que no es poden entendre directament.

2.5.2. Fer d'intermediari/ària per a la comprensió d'avisos (orals i escrits), menús, cartells i fulletons informatius, breus i senzills.

C. Competència lingüística

1. Lèxic i aspectes semàntics

1.1. Lèxic referit a camps semàntics d'ús general i a les àrees temàtiques del Nivell.

1.2. Famílies lèxiques. Sinònims, antònims i mots polisèmics d'ús freqüents (*big, small*).

1.3. Formació de paraules. Paraules derivades amb prefixos i sufixos d'ús freqüent:

Paraules compostes:

1.4. Abreviacions: sigles, símbols i abreviatures més freqüents, acrònims bàsics: *a.m.*, *p.m.*, *bike*, *fridge*, etc.

1.5. Paraules que poden tenir diferents funcions: *to look* (vb), *a look* (n).

1.6. Mots transparents o pròxims: *flexible*. Falsos amics: *library*.

1.7. Frases fetes, dites, refranys d'ús més freqüent

2. Morfosintaxi

Elements constituents de l'oració

2.1. El substantiu

2.1.1. Tipus de substantius

- Noms comuns / propis.
- Comptables / incomptables: *sandwich(es) / food*.

2.1.2. Morfologia del substantiu (gènere i nombre).

- Formes diferents per a masculí i femení (molt freqüents): *nephew / niece, widow / widower*.
- Plural regular, plurals irregulars i mots invariables: *coach-es; man/men, child/children; news; person/ people*.
- Substantius que se solen fer servir en plural: *trousers*.

2.1.3. La complementació bàsica del substantiu:

- Adjectiu: a *new computer*.
- Complement preposicional: *the house on the mountain*.

2.2. Els determinants (morfologia i posició)

2.2.1. Articles

- Articles definits i indefinits. Ús i omisió més freqüent de l'article. *I have a car; I am going to the theatre; Do we need bread?; I love horses*.

2.2.2. Demonstratius: *this, that, these, those*.

2.2.3. Possessius: *my, your, his, her, its, our, their*.

2.2.4. Quantificadors

- Quantitatius: *much, many / a lot (of), lots (of)*

2.2.5. Indefinits: *some, any; no, not a / not any;*

2.2.6. Numerals (cardinals i ordinals): *one, two, three, first, second, third...*

2.2.7. El genitiu saxó. (*The 's possessive determiner*): *Martin's car; children's books,*

the gardener's tools.

2.3. Els pronoms (morfologia i posició)

2.3.1. Els pronoms personals (de subjecte i de complement: *I, you, she... ; me, you, her...*;

you, she... ; me, you, her...;

2.3.2. Els pronoms *it* i *there* en estructures bàsiques: *It's raining again.*

2.3.3. Els pronoms relatius: *that, who*

2.3.4. Els pronoms interrogatius: *Who, what, which, when, where, why, how...*;

how much, how many.

2.3.5. Els pronoms possessius: *mine, yours...*

2.3.8. Els pronoms indefinits compostos: *some, any* i *no* amb *-body, -one, -thing*:

2.3.9. El genitiu saxó. (*The 's possessive*): *this is mine and that is Mark's.*

2.4. L'adjectiu

2.4.1. Morfologia de l'adjectiu.

- Invariable en gènere i nombre.
- Formes comparatives i superlatives de l'adjectiu: *easy, easier, the easiest.*
- Comparatius irregulars bàsics: *good, better, (the) best; bad, worse, (the) worst; far, further, furthest.*

2.4.2. Posició bàsica de l'adjectiu dins el sintagma: l'adjectiu davant del nom.

2.5. El verb

2.5.1. Tipus de verbs

- Verbs auxiliars (formes i contracció): *do, have, be.*
- Verbs lèxics: regulars i irregulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents.
- La complementació bàsica del verb (Complement Directe i Complement Indirecte).
- Verbs copulatius: *be* i altres (*v + adj. = feel; look, sound, taste, smell + good, bad, delicious*) *She feels sad.*

2.5.2. Formes no personals del verb (infinitiu, gerundi i participi): *-ing* i *-ed*.

- *Be + -ing* per a les formes progressives.
- darrera de preposició: *It's good for training.*
- darrera de verbs com *like, love, prefer, hate...*: *I hate speaking in public.*
- Adjectivació: *They gave the kid a speaking doll.*

2.5.3. Usos bàsics de la forma *-ed*.

- Formació del *past tense* (verbs regulars).
- Forma *-ed* (*past participle*).

2.5.4. Usos molt bàsics de l'infinitiu amb *to* i sense *to*. *I want to tell you a story; They enjoy telling stories.* Introducció.

2.5.5. Temps i aspecte

- Formes bàsiques de present, passat. Formes simples.
- El *present simple*
- El *simple past*.
- El futur amb *be going to*.
- Contrast entre formes simples i perifràstiques (en passat i present): *present simple vs present continuous*.

2.5.6. Modalitat

- Verbs modals més habituals: *can* (Formes interrogatives i negatives, contraccions).
- Perífrasis verbals més habituals.

2.6. Les preposicions

2.6.1. Formes simples i locucions preposicionals d'ús freqüent:

- de lloc/posició: *in, at, on, under, over, between, behind, in front of, out of; near, next ...*
- de temps: *in, on, at, until, before, after,.*
- de moviment: *over, across, along, through...*
- de direcció: *to, from...*
- altres: *with, without, about, from, against...*

2.7. Els adverbis

2.7.1. Formes simples i locucions adverbials d'ús freqüent:

Tipus d'adverbis, segons el significat:

- Adverbis de freqüència: *never, sometimes, often, always, usually, hardly, hardly ever, seldom, rarely.*
- Adverbis de manera: *slowly, fast...*
- Adverbis de temps: *soon, early, late...*
- Adverbis de lloc: *here, there,...*
- Adverbis de grau: *a lot, a little...*

2.7.3. Locucions adverbials: *next week, from...to...*

2.8. Conjuncions d'ús freqüent

- Coordinades: *and, or, but.*
- Subordinades: *because.*

2.9. L'oració simple

2.9.1. Estructura de l'oració

- L'oració declarativa afirmativa i negativa.
- L'oració interrogativa: *Wh-questions* i *Yes/No-questions.*
- L'oració exclamativa

- L'oració imperativa: *Open the door, please.*

2.10. L'oració composta

2.10.1. La coordinació:

- Oracions juxtaposades: *She arrived late, spoke to me, and left five minutes later.*

2.10.2. La subordinació

- Oracions subordinades simples. Introducció.

3. Ortografia i aspectes gràfics

3.1. L'alfabet anglès.

3.2. Ús de les majúscules en anglès: adjectius geogràfics i de nacionalitat, llengües, pronom *I*, (*English, Asian, Muslim, I love NYC...*).

3.3. Ortografia del plural (-s / -es): *house-s, coach-es.*

3.4. Ortografia del verb acabat en -y: *play-plays / cry-cries.*

3.5. Ortografia de les formes verbals acabades en -ed i -ing: *stopped, hoped, lying...*

3.6. Ús dels signes ortogràfics bàsics (apòstrof, guionet...) *Peter's friends; my parents' home.*

3.7. Ús principals dels signes de puntuació (punt, coma, punt i coma, dos punts, guió, signes d'interrogació, signe d'exclamació, parèntesi, punts suspensius...).

3.8. Ortografia de les abreviatures d'ús molt freqüent (ordinals, verbs auxiliars, dates...): *1st, 2nd, June 23rd ...*

3.9. Ortografia de les contraccions bàsiques: 's (*is, has*); 'd (*had, would*), -n't (*isn't, aren't, hasn't, haven't, can't-cannot*);..

4. Fonètica i fonologia

4.1. Sons i fonemes vocàlics: introducció al sistema vocàlic anglès.

- Diferències fonamentals i contrastos amb la L1.
- *Minimal pairs: Cap vs cup; bag vs bug; here vs. hair.*

4.2. Introducció al sistema consonàntic anglès.

- Diferències fonamentals i contrastos amb la L1.
 - *Minimal pairs*: [b] vs [v] (*boat / vote*); [s] vs [z] (*Sue / zoo*).
 - Grafemes muts: *island, castle; could, would; walk, talk...*
- Pronunciació del morfema –s del plural i 3ª persona singular present: *boats, nuns, coaches*.
 - Pronunciació del sufix –ed per al passat i participi passat de verbs regulars: *stopped, loved, decided*.
- Grafemes amb diverses pronunciacions: -gh- *enough, though, ghost*

4.3. Accent, ritme i entonació

- Patrons tonals d'elements lèxics aïllats; accent en les paraules simples i compostes: *Uthirty, thirUteen...*
- El so *schwa* en la síl·laba àtona: *of vs off; London*.
- Patrons tonals dins d'un grup de paraules (*black and white; sugar and spice*).
- Formes febles.
- Introducció al concepte del ritme marcat per les síl·labes tòniques.
- Les formes febles dels elements gramaticals (articles, preposicions, pronoms, auxiliars, etc.).
- El concepte de formes febles o tòniques segons el context (*What's it made of?*).
- Mots de pronunciació similar d'ús molt freqüent que es poden confondre (parònims): *soup/soap*.
- Representació gràfica de fonemes i sons. Regularitats bàsiques entre ortografia i pronunciació (*write-written; pet/Pete*).

ANGLÈS A2

OBJECTIUS

Objectius generals de nivell

1. Utilitzar la llengua, de forma receptiva, productiva i interactiva, com a mitjà de comunicació i d'expressió personal per tal de satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana.
2. Utilitzar les experiències i coneixements previs, tant lingüístics com socioculturals, per construir els nous aprenentatges.
3. Aprofitar totes les ocasions possibles d'exposició i interacció amb la nova llengua, incloses les que proporcionen les tecnologies digitals, per ampliar i consolidar els coneixements de l'idioma, dins i fora de l'aula.
4. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin resoldre situacions de comunicació en els contextos més habituals.
5. Desenvolupar i utilitzar les estratègies que permetin avaluar i continuar l'aprenentatge de l'idioma un cop superat el Nivell Bàsic.
6. Adoptar una actitud oberta davant d'elements o situacions no característiques de la llengua pròpia que apareguin en el discurs.
7. Reconèixer el valor afegit que aporten les tecnologies digitals als processos comunicatius i col·laboratius en l'aprenentatge de llengües.

1.3 Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre la informació essencial, les idees principals i la informació específica de textos orals i escrits de diversa tipologia, breus, clars i senzills, en llengua estàndard, contextualitzats i sobre temes habituals, familiars o coneguts, per tal de poder satisfer necessitats bàsiques de la vida quotidiana, sempre que els textos orals emesos per mitjans audiovisuals o sense la presència de la persona emissora estiguin articulats amb claredat o certa lentitud, en bones condicions acústiques, i sempre que es pugui tornar a escoltar-

ne alguns fragments, i en els textos escrits amb l'ajut del context i del suport visual i icònic.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits curts i senzills, sobre necessitats personals i situacions de la vida quotidiana, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics i independentment del suport. Pel que fa a la producció oral, en situacions de comunicació habituals i en converses curtes, o en anuncis i presentacions preparades prèviament, amb una facilitat raonable i de forma eficaç, amb la col·laboració d'una persona interlocutora. Pel que fa a la producció escrita, seguint les convencions i formats adequats a cada tipus de text, i utilitzant frases simples connectades amb elements de cohesió bàsics.

Interacció

Participar en interaccions socials bàsiques, i comunicar-se en tasques senzilles i rutinàries, amb un interlocutor, tant cara a cara com en línia, sobre tòpics i activitats familiars, intercanviant de forma senzilla, gestionant intercanvis socials molt curts, expressant necessitats, responent i agraint, tot i que normalment no pot comprendre prou i necessita un interlocutor de suport. Reconèixer quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i es poden utilitzar frases simples per buscar compromís i acord.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta utilitzant paraules senzilles en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals, sempre que pugui repetir o reformular el missatge de tant en tant. Reformular un text breu i senzill sobre temes quotidians, concrets, familiars o d'interès immediat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo en un llenguatge senzill.

3. Competència lingüística comunicativa

3.1 Competència i continguts nocional-funcionals

Qualsevol enunciat implica una o més d'una funció, que tenen a veure amb la intenció comunicativa del parlant, i l'expressió de nocions que s'hi relacionen a través de les quals l'usuari de la llengua es refereix a conceptes abstractes (existència, temps, quantitat, etc.) o concrets (feina, oci, aliments, etc.).

3.1.1 Funcions

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: Presentar/-se i respondre a una presentació; saludar i respondre a una salutació; acomiadar-se; repetir o sol·licitar repetició; demanar a algú que parli més a poc a poc; convidar; acceptar o declinar una invitació; concertar una cita; agrair i respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó; perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom; respondre a mostres d'interès; expressar condol.

- Intercanvi de coneixements i informació: Demanar o donar informació o aclariments sobre una paraula o expressió que no es coneix o que s'ha oblidat o sobre la comprensió d'un enunciat; parafrasejar; lletrejar o sol·licitar que es lletregi una paraula; afirmar; negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir; dissentir; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; demanar i dir a qui pertany quelcom; descriure les qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs, situacions, activitats i canvis; donar i oferir informació; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte; identificar/-se; narrar un fet o esdeveniment present, passat o futur; recordar alguna cosa a algú, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar; fer avisos i advertiments; demanar i donar indicacions.

- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: Expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació.

- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: Expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi envers algú; expressar estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat.

- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió; expressar acord i desacord; queixar-se; formular hipòtesis; predir; valorar un fet com a probable o improbable.

- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: Demanar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; expressar decisions sobre accions futures.
- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofers: Demanar consell i aconsellar; recomanar; alertar; animar, proposar, suggerir; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.
- Expressió d'ordres, de prohibicions i de permisos: Demanar i donar instruccions; demanar i donar permís; donar ordres; prohibir; demanar que alguna persona faci alguna cosa com a favor, necessitat o obligació.

3.1.2 Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nacionals per expressar:

- Les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual...; la modalitat (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).

- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

3.2 Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística (discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

3.2.1 Adequació al context

3.2.2 Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text per tal d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició

3.2.2.2 Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques per tal de mantenir el referent:

- Procediments lèxics : repeticions (*He bought some fruit. He bought apples, pears and bananas.*); sinònims i antònims (*big, large, huge; small, tiny*); hipònims i hiperònims (*The chairs, the table, the bed: all furniture was new*); metàfores (*Life is a journey*) i metonímies (*Let's Google it!*); proformes lèxiques (*someone, somewhere, something*); referències semàntiques basades en el coneixement del món (*The BBC, The UK, curry*).

- Procediments sintàctics : anàfora (*I have a car. Do you want to borrow IT?*); catàfora (*Although I phone her every week, my mother still complains that I don't keep in touch often enough.*); el-lipsi (*Sally is ill and is not coming to work.*)

3.2.2.4 Relacions semàntiques entre les parts del text.

- Organització global del text : marcadors per iniciar (*initially, first, then...*), per ordenar (*firstly, secondly, thirdly*), per concloure o resumir (*finally*), per acabar (*To conclude*).

- Posicionament de l'emissor (*I think..., I don't agree with you.*)

- Tractament de la informació Buscar exemples: reformulació (*I mean...*), exemplificació (*for example, like*), introducció de temes (*About your brother...*).

- Connectors per relacionar parts del text : sumatius (*also*), contrastius (*but*), causatius (*because*), consecutius (*and*), condicionals (*if*), finals (*to + infinitiu*), temporals (*when, while*)...

- Marcadors propis del discurs oral : demanda de confirmació o acord (*all right?*), advertència (*Be careful!*), acord (*that's right*), desacord (*I don't think so*), tancament (*that's all, that's it*), etc.

3.3 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'alumnat o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles, configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia:

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes
- Activitats de lleure

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu
- Relacions entre generacions
- Relacions entre coneguts i desconeguts
- Relacions a la feina
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, administració, etc.)

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social)
- Habitatge
- Entorn (paisatge, clima, etc.)
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.)

Valors i creences

- Cultura, costums i tradicions
- Història i identitat nacional
- Canvis en l'estructura social
- Creences religioses
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants)
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques etc.)

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials
- Ús de la veu
- Contacte visual, físic i proxèmic

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia i tractament

- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals etc.)
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.)
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions
- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments etc.)
- Celebracions, festivitats, etc.

3.4 Competències i continguts per a activitats de llengua

Els usuaris de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius: planificació, execució, avaluació i reparació, a les diferents formes de les habilitats comunicatives: recepció, producció, interacció i mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de comprensió de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu,
- en un registre informal i semiformal,
- en llenguatge estàndard, breus, senzills i clarament estructurats,
- sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb les pròpies experiències i interessos,
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, instrucció, exposició),
- de diferents tipus (cartes, correus electrònics, postals, cançons, poemes, contes, missatges escrits o de veus, anuncis, notícies, fullets d'informació, programació de televisió, cartellera d'espectacles, horaris de transports, converses informals, xats, instruccions d'ús, llibre de text),
- emesos cara a cara, per televisió, per ràdio, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

3.4.1.2 Estratègies de recepció

Planificació

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context, a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (imatges, gènere textual, suport, font).
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació d'elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis.

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu,
- en un registre informal i semiformal,

- en llenguatge estàndard, breus i senzills,
- sobre temes generals, quotidians o relacionats amb les pròpies experiències i interessos,
- de diferents tipus (cartes, correus electrònics, postals, anècdotes, transaccions, missatges escrits o de veu, notes, anuncis, converses informals, xats, indicacions, instruccions, simulacions, cançons, poemes, textos literaris breus),
- emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia,
- produïts individualment o de forma col·laborativa.

3.4.2.2 Estratègies de producció

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.
- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs...).
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.
- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar deíctics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment

pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs après, coneguts per la persona usuària que li donen seguretat.
- Ús d'estratègies d'evitació: valorar les dificultats de la tasca i els recursos de què es disposa per ajustar el missatge.
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar noves expressions sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.
- Utilització de tècniques per compensar mancances lingüístiques que produeixen interrupcions o bloqueigs de la memòria (mots per guanyar temps, paràfrasis, canvi de tema...).

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció...).
- En l'expressió oral i escrita, la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten als interlocutors contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre el parlant i els interlocutors, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.

- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, del sistema de comunicació i dels tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o invitar els altres a participar en la conversa o discussió.
- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita l'interlocutor amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

3.4.3 Mediació

Entenem per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a l'interlocutor i a la situació comunicativa, etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.1.1. Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica, per exemple, transmetre el contingut de textos simples informatius o avisos i missatges clars.
- Explicació de dades, per exemple, interpretar i descriure infografies, mapes del temps o un diagrama de flux senzill.
- Selecció de paraules clau d'un text per reescriure'l de forma senzilla.
- Traducció oral aproximada de textos senzills com fulletons, correus electrònics o notícies, i traducció escrita de textos curts.
- Presa de notes senzilles en presentacions.
- Resposta personal a un input oral, escrit o multimodal, per exemple descriure les emocions d'un personatge d'una sèrie.

3.4.3.1.2. Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen, d'una banda, crear un context de treball col·laboratiu, i de l'altra, ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades:

- Lideratge, gestió de la discussió i col·laboració en un grup donant instruccions senzilles.
- Foment del desenvolupament d'idees preguntant per l'opinió.
- Facilitació de l'entesa en un espai pluricultural i/o en situacions delicades i desacords de forma senzilla i usant paraules simples.

3.4.3.2 Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant dels propis com dels de les persones entre les quals s'estableix la mediació.

- Identificació, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa (lingüístics, actitudinals..) per mediar entre parlants.
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).
- Anticipació. Advertiment de les possibilitats i les equivalències de les dues llengües entre les quals es fa la mediació.

Execució

- Explicació de nous conceptes enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació

- Comprovació de la congruència entre els dos textos.
- Comprovació de la coherència dels usos.

Reparació

- Matís amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

3.5 Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lèxico-semàntics

3.5.1.1. Lèxic referit a camps semàntics d'ús general i a les àrees temàtiques del Nivell.

3.5.1.2. Famílies lèxiques. Sinònims, antònims i mots polisèmics d'ús freqüents (*big, large, huge; small, tiny*).

3.5.1.3. Formació de paraules. Paraules derivades amb prefixos i sufixos d'ús freqüent:

- Prefixos: *un-, in-/im-, dis-, re-, over-...* : *unfair, impossible, indefinite, disconnected*.

- Sufixos: *-er, -ful, -less*: *player, careful/careless*.

- Mots compostos:

Substantius: *alarm clock, credit card, baby-sitter, milkman*. Adjectius: *blue-eyed, good-looking*.

3.5.1.4 Abreviacions: sigles, símbols i abreviatures més freqüents, acrònims bàsics: *a.m., p.m., etc., e.g., AIDS, NATO, bike, fridge*.

3.5.1.5 Paraules que poden tenir diferents funcions: *to look (vb), a look (n)*.

3.5.1.6 Mots transparents o pròxims: *flexible*. Falsos amics: *library, realise*.

3.5.1.7 Frases fetes, dites, refranys d'ús més freqüent: *wait and see; no news, good news*.

3.5.2 Morfosintàctics

Elements constituents de l'oració

3.5.2.1 El substantiu

3.5.2.1.1 Tipus i morfologia (gènere i nombre) dels substantius

- Noms comuns / propis.

- Concrets / abstractes: *song / hope*.
- Comptables / incomptables: *sandwich(es) / food*.
- Noms col·lectius: *team, flock, cattle*.
- Formes diferents per a masculí i femení (molt freqüents): *nephew / niece, widow / widower, bride / bridegroom*.
- Plural regular, plurals irregulars i mots invariables: *coach-es; man/men, child/children; mouse-mice; news; person/ people*.
- Substantius que se solen fer servir en plural: *scissors, trousers*.
- Concordança verbal d'alguns noms col·lectius freqüents: *government, police, team + vb en sing. o pl.*

3.5.2.1.2 La complementació bàsica del substantiu:

- Adjectiu: *a new computer*.
- Complement del nom (funció adjectiva): *a tennis racket, a leather coat*.
- Complement preposicional: *the house on the mountain*.

3.5.2.2 Els determinants (morfologia i posició)

3.5.2.2.1 Articles definits i indefinits. Ús i omisió més freqüent de l'article. *I have a car; I am going to the theatre; Do we need bread?; I love horses.*

3.5.2.2.2 Demostratius: *this, that, these, those*.

3.5.2.2.3 Possessius: *my, your, his, her, its, our, their*.

3.5.2.2.4 Quantificadors

- Quantitatius: *much, many / a lot (of), lots (of), a great deal (of)*
- Partitius: *a pair of, a bit of*.

3.5.2.2.5 Indefinits: *some, any; no, not a / not any; several, enough...*

3.5.2.2.6 Numerals (cardinals i ordinals): *one, two, three, first, second, third...*

3.5.2.2.7 El genitiu saxó. (*The 's possessive determiner*): *Martin's car; children's books, the gardener's tools.*

3.5.2.3 Els pronoms (morfologia i posició)

3.5.2.3.1 Els pronoms personals (de subjecte i de complement), reflexius i recíprocs: *I, you, she...; me, you, her...; myself, yourself, herself...; each other, one another.*

3.5.2.3.2 Els pronoms *it* i *there* en estructures bàsiques: *It's raining again, There are two people in the picture.*

3.5.2.3.3 Els pronoms relatius: *that, who, which, whose...*

3.5.2.3.4 Els pronoms interrogatius: *Who, what, which, whose, when, where, why, how...; how much, how many, how long...*

3.5.2.3.5 Els pronoms possessius: *mine, yours...*

3.5.2.3.6 Els pronoms quantitius (o formes comparatives): *enough, both, many, a few, neither...*

3.5.2.3.7 Els determinants com a pronoms (demostratius, quantitius, indefinits): *this, that, some, any, another, several, both, each, enough.*

3.5.2.3.8 Els pronoms indefinits compostos: *some, any* i *no* amb *-body, -one, -thing*: *There was something strange in the house; Nobody said anything.*

3.5.2.3.9 El genitiu saxó. (*The 's possessive*): *this is mine and that is Mark's. Show me the gardener's (tools).*

3.5.2.4 L'adjectiu

3.5.2.4.1 Morfologia de l'adjectiu.

- Invariable en gènere i nombre.

- Grau: expressió de la comparació (superioritat, igualtat/desigualtat, inferioritat): *nice, nicer (than), the nicest; more beautiful (than), the most handsome; as...as; not as/so pretty as...; less expensive than, the least comfortable.*

- Formes comparatives i superlatives de l'adjectiu: *easy, easier, the easiest.*

- Comparatius irregulars bàsics: *good, better, (the) best; bad, worse, (the) worst; far, further, furthest.*

3.5.2.4.2 Posició bàsica de l'adjectiu dins el sintagma: l'adjectiu davant del nom.

- L'ordre dels adjectius dins d'un mateix sintagma: *a beautiful red-brick house / a very expensive necklace; a new leather coat.*

3.5.2.4.3 Parelles d'adjectius acabats en *-ed / -ing*: *interested-interesting, bored-boring.*

3.5.2.4.4 Preposicions que acompanyen alguns adjectius molt freqüents: *good at, interested in, keen on, fond of...* 3.5.2.4.5 *Too* i *enough* (posició: *too+adj. / adj.+enough*): *not good enough; it's too hot.*

3.5.2.5 El verb

3.5.2.5.1 Tipus de verbs i complementació del verb

- Verbs auxiliars (formes i contracció): *do, have, be.*

- Verbs lèxics: regulars i irregulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents.

- Verbs amb partícules: *multi-word verbs -phrasal and prepositional-* més freqüents: *put on / take off, stand up, write (sth) down.*

- Transitius i intransitius. *My grandfather spoke at my wedding, and said beautiful things.*

- La complementació bàsica del verb (Complement Directe i Complement Indirecte).

- Posició dels complements del verb: *I gave the book to him / I gave him the book.*

- Verbs copulatius: *be* i altres (*v + adj. = feel; look, sound, taste, smell + good, bad, delicious...*) *She feels sad.*

3.5.2.5.2 Formes no personals del verb (infinitiu, gerundi i participi): *-ing* i *-ed*.

- Usos bàsics de la forma *-ing* (*present, participle and gerund*).
- *Be + -ing* per a les formes progressives.
- darrera de preposició: *It's good for training.*
- darrera de verbs com *like, love, prefer, hate...*: *I hate speaking in public.*
- Substantivació (nucli del sintagma nominal): *Speaking in public is a difficult thing.*
- Adjectivació: *They gave the kid a speaking doll.*

3.5.2.5.3 Usos bàsics de la forma *-ed*.

- Formació del *past tense* (verbs regulars).
- Forma *-ed* (*past participle*).
- *Have + -ed* per a *perfect tenses*.
- *Be + ed* per a la veu passiva.
- Adjectivació: *smoked salmon, fried chicken.*

3.5.2.5.4 Verb patterns

- Usos molt bàsics de l'infinitiu amb *to* i sense *to*: *I want to tell you a story; He can speak English.*

Contrast entre *I like going* i *I'd (I would) like to go*.

- *Make, let* seguits de complement i d'infinitiu: *They made me wait outside. They didn't let me (go) in.*

3.5.2.5.5 Temps i aspecte

Formes bàsiques de present, passat i futur. Formes simples, compostes i perifràstic.

- El *present simple*, el *present progressive (continuous)* i el *present perfect*.
- El *simple past*, el *past progressive* i el *past perfect*.

- El futur simple amb *will*.

Altres formes d'expressió del temps present, passat i futur més habituals: *going to*, *present continuous* i *present simple* per al futur. *used to* per al passat.

- Contrast entre formes simples i perifràstiques (en passat i present): *present simple vs present continuous*; *past simple vs. past continuous*.

3.5.2.5.6 Modalitat

- Verbs modals més habituals: *can, could, should, must, will, would*; (Formes interrogatives i negatives, contraccions).

- Construccions semimodals bàsiques: *I had to leave*.

- Perífrasis verbals més habituals: *Make / do, play / do / go* per a activitats esportives, etc. (*Shall we go swimming next weekend?*)

- Tell i want amb ús persuasiu: *They told me to wait outside / She wanted us to wait outside*.

3.5.2.5.7 Veu activa i veu passiva: formes bàsiques de la veu passiva. *This book was published in Britain*.

3.5.2.6 Les preposicions i locucions preposicionals d'ús freqüent:

- de lloc/posició: *in, at, on, under, over, below, between, behind, in front of, out of; near, next to, among...*

- de temps: *in, on, at, since, until, before, after, during, throughout...*

- de moviment: *over, across, along, off, through...*

- de direcció: *to, from, towards ...*

- altres: *with, without, about, from, as far as, against, by...* 3.5.2.7 Els adverbis

3.5.2.6.1 Formes simples i locucions adverbials d'ús freqüent:

- Adverbis de freqüència: *never, sometimes, often, always, usually, hardly, hardly ever, seldom, rarely*.

- Adverbis de manera: *slowly, fast...*
- Adverbis de temps: *still, yet; soon, early, late...*
- Adverbis de lloc: *here, there, nearby, far...*
- Adverbis de grau: *a lot, a little, scarcely, greatly...*

3.5.2.6.2 Morfologia dels adverbis d'ús més freqüent:

- Formació amb *-ly* (especialment adverbis de manera): *slow, slowly*.
- Altres: *fast, hard*.
- Formes comparatives d'adverbis d'ús freqüent: *fast-er, hard-er, hard-est, more slowly*.

3.5.2.6.3 Locucions adverbials: *next week, from...to...*

3.5.2.6.4 Posició dels adverbis (de freqüència, de manera, de temps, de lloc...) en l'oració.

2.5.2.7. Conjuncions d'ús freqüent

- Coordinades: *and, or, but*.
- Subordinades: *because, as, so, before, after, when, if, although*.

L'oració

2.5.2.8 L'oració simple

2.5.2.8.1. Estructura de l'oració

- L'oració declarativa afirmativa i negativa.
- L'oració interrogativa: *Wh-questions* i *Yes/No-questions; Tag questions*. L'oració exclamativa: *How wonderful!*
- L'oració imperativa: *Open the door, please*.

2.5.2.8.2 L'estil indirecte amb *say* i *tell*.

2.5.2.8.3 Modificacions de l'estructura bàsica de l'oració.

- *Me too, Me neither.*

2.5.2.9 L'oració composta

2.5.2.9.1 La coordinació:

- Oracions juxtaposades: *She arrived late, spoke to me, and left five minutes later.*

- Oracions conjuntives: *You come with us or stay here, and decide fast.*

- Oracions disjuntives: *Be careful, or you'll fall off!.*

- Oracions adversatives: *He is a good person, but he speaks too much.*

2.5.2.9.2 La subordinació

- Oracions subordinades substantives: *Reading in bed is very relaxing; It's important to remember this.*

- Oracions subordinades adjectives o de relatiu (*defining*): *It's a place where you can see paintings.*

- Oracions subordinades adverbials (amb els connectors més freqüents) Temporals: *I've lived here since I was born.*

Concessives: *Although I feel tired, I must finish this tonight.* Causals: *As I had nothing better to do, I watched television.* Finals: *He came here to improve his training.*

Condicionals (*If sentences*). Construccions bàsiques: *zero conditional, first conditional i second conditional: If you didn't lie so often, you wouldn't have so many problems.*

3.5.3 Fonètico-fonològics

3.5.3.1 Sons i fonemes vocàlics: introducció al sistema vocàlic anglès.

- Diferències fonamentals i contrastos amb la L1.

- *Minimal pairs: Cap vs cup; bag vs bug; here vs. hair.*

3.5.3.2 Introducció al sistema consonàntic anglès.

- Diferències fonamentals i contrastos amb la L1.
- *Minimal pairs*: [b] vs [v] (*boat / vote*); [s] vs [z] (*Sue / zoo*).
- Grafemes muts: *island, castle; could, would; walk, talk...*
- *Linking -r*: *more / more ideas* .
- Pronunciació del morfema -s del plural i 3ª persona singular present: *boats, nuns, coaches*.
- Pronunciació del sufix -ed per al passat i participi passat de verbs regulars: *stopped, loved, decided*.
- Grafemes amb diverses pronunciacions: -gh- *enough, though, ghost*

3.5.3.3 Accent, ritme i entonació

- Patrons tonals d'elements lèxics aïllats; accent en les paraules simples i compostes:
thirty, thirteen...
- El so *schwa* en la síl·laba àtona: *of vs off; London*.
- Patrons tonals dins d'un grup de paraules (*black and white; sugar and spice*).
- Formes febles.
- Introducció al concepte del ritme marcat per les síl·labes tòniques.
- Les formes febles dels elements gramaticals (articles, preposicions, pronoms, auxiliars, etc.).
- El concepte de formes febles o tòniques segons el context (*What's it made of?*).
- Mots de pronunciació similar d'ús molt freqüent que es poden confondre (parònims):
soup/soap.
- Representació gràfica de fonemes i sons. Regularitats bàsiques entre ortografia i pronunciació (*write-written; pet/Pete*).

3.5.4 Ortotipogràfics

3.5.4.1 L'alfabet anglès.

3.5.4.2 Ús de les majúscules en anglès: adjectius geogràfics i de nacionalitat, llengües, pronom *I*, (*English, Asian, Muslim, I love NYC...*).

3.5.4.3 Ortografia del plural (-s / -es): *house-s, coach-es*.

3.5.4.4 Ortografia del verb acabat en -y: *play-plays / cry-cries*.

3.5.4.5 Ortografia de les formes verbals acabades en -ed i -ing: *stopped, hoped, lying...*

3.5.4.6 Ús dels signes ortogràfics bàsics (apòstrof, guionet...) *Peter's friends; my parents' home*.

3.5.4.7 Ús principals dels signes de puntuació (punt, coma, punt i coma, dos punts, guió, signes d'interrogació, signe d'exclamació, parèntesi, punts suspensius...).

3.5.4.8 Ortografia de les abreviatures d'ús molt freqüent (ordinals, verbs auxiliars, dates...): *1st, 2nd, June 23rd ...*

3.5.4.9 Ortografia de les contraccions bàsiques: 's (*is, has*); 'd (*had, would*), -n't (*isn't, aren't, hasn't, haven't; won't, wouldn't; can't-cannot*);

ANGLÈS B2.1

1. DEFINICIÓ DE NIVELL

1.1. Definició de nivell

El Nivell Intermedi B2.1. té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per a l'ús del idioma en situacions habituals i també algunes de més específiques o complexes en els àmbits personal, públic, professional i educatiu, receptiva i productivament, tant de forma parlada com escrita, presencialment o a través de mitjans tècnics, amb la suficient fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es faci gairebé sense esforç amb usuaris d'altres llengües.

Per aconseguir aquesta finalitat, l'alumnat haurà d'adquirir les competències, estratègies i els continguts que li permetin mediar entre textos i parlants d'una o més d'una llengua, així com interactuar, comprendre i produir textos orals i escrits complexos conceptualment i lingüísticament en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques

d'ús comú que permeti percebre i expressar matisos de significat, sobre temes generals, actuals, del propi interès o del camp d'especialització del parlant.

1.2. Objectius generals de nivell

1. Utilitzar idioma amb eficàcia, de forma fluida i amb un grau elevat de precisió, en un ventall ampli de situacions de la vida quotidiana, d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, mostrant cert domini dels seus aspectes formals i discursius, un grau elevat d'adequació del discurs a la situació comunicativa i una certa riquesa lèxica.
2. Optimitzar el coneixement dels valors d'altres cultures, havent-los contrastat amb els valors propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.
3. Utilitzar les estratègies lingüístiques i d'aprenentatge desenvolupades, per reflexionar i corregir els propis errors i mancances en l'expressió i en la comprensió, tant orals com escrites.
4. Mostrar un cert domini dels usos i convencions socials de la llengua i dels diferents registres. Reconèixer i entendre diferents varietats de la llengua.
5. Continuar l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi de forma autònoma un cop acabats els estudis d'aquest nivell.
6. Integrar i combinar el conjunt de les competències, habilitats, estratègies i actituds que formen part del bagatge personal previ o adquirit al llarg del procés d'aprenentatge d'un o més idiomes, per desenvolupar una competència plurilingüe i pluricultural.
7. Reconèixer el potencial de les tecnologies digitals com a mitjà per a l'expressió, interacció, col·laboració i creació de continguts i coneixement.

1.3. Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites de textos orals i escrits, textos llargs i de certa complexitat, conceptualment i estructuralment complexos, que tractin sobre temes diversos de caràcter general, personal o dins del camp d'interès o especialització propi, sempre que els parlants dels textos orals articulin a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones i sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils i que l'autor escrigui en alguna varietat estàndard de la llengua i usi expressions idiomàtiques d'ús comú.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits d'una certa extensió, clars, ben organitzats, prou detallats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre una àmplia sèrie de temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estil estàndard i independentment del suport i del canal, amb una correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa. Pel que fa a la producció oral, amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un cert grau d'espontaneïtat i de fluïdesa tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que, essent-ne conscient, pot corregir.

Interacció

Participar de forma activa en converses i discussions, orals o escrites, i comunicar-se espontàniament amb parlants de la llengua estrangera, tant cara a cara com en línia, en una àmplia gamma de temes generals, acadèmics, professionals o de lleure, amb un bon control gramatical i sense gaire senyal d'haver de restringir el que vol dir, adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies. Interactuar amb una certa fluïdesa, precisió, eficàcia i espontaneïtat.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, animant a participar en la conversa i a crear una cultura comunicativa comuna. Reformular amb detall un text complex però ben estructurat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo amb diferents finalitats: superar una barrera lingüística, cultural, semàntica o tècnica.

2. COMPETÈNCIES GENERALS PER A L'APRENTATGE I LA COMUNICACIÓ

2.1. Actituds

En l'aprenentatge i l'adquisició de llengües es dona una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura que aquella representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat haurà d'esmerçar temps i

esforços per ajudar l'alumnat a reconèixer el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, a identificar les pròpies, i treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Reconeixement del fet que cadascú és el protagonista del seu aprenentatge i n'ha d'assumir la gestió i la responsabilitat.
- Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.
- Valoració de la motivació, la curiositat i l'obertura cap a nous coneixements.
- Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar.
- Reconeixement dels diferents estils d'aprenentatge, i predisposició a aprendre i adoptar els que millor hi escaiguin.
- Interès per adquirir autonomia en el procés d'aprenentatge.
- Superació de l'ansietat davant les noves experiències.
- Interès per desenvolupar constància i mètode de treball.

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

- Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de desenvolupament personal.
- Valoració de la importància de conèixer una llengua estrangera per als estudis i la feina.
- Consciència del fet que l'aprenentatge d'una llengua requereix motivació i esforç.
- Definició de les necessitats i els interessos personals a l'hora d'aprendre una nova llengua.
- Establiment d'objectius assumibles i observables a curt termini.
- Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístiques com no lingüístiques, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.
- Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.

- Disposició a experimentar i a intentar activar els recursos i les estratègies de què es disposa.
- Reconeixement del fet que l'error és necessari per aprendre.
- Valoració de l'enriquiment personal que suposa la relació amb els altres estudiants i els professors.
- Reconeixement del fet que el treball en grup i cooperatiu dona l'oportunitat d'experimentar i de comunicar-se en la llengua que s'aprèn.
- Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles a altres aprenentatges.
- Interès per comunicar-se i expressar-se oralment i per escrit amb persones que parlen la llengua objecte d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la forma en la interacció, per tal d'expressar-se amb correcció i precisió.
- Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què es produeix.
- Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la utilització de les noves tecnologies com a mitjà d'aprenentatge i d'intercanvi lingüístic i cultural.
- Consciència de la importància d'aportar els coneixements lingüístics propis, com a mediador, en situacions en què persones de diferents llengües necessiten comunicar-se i no disposen d'una llengua comuna.

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

- Valoració positiva de les diferències culturals com a font d'enriquiment i creixement personal.
- Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures.
- Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.

- Superació dels prejudicis i estereotips sobre les cultures i els pobles.
- Acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.
- Valoració de l'enriquiment i creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.
- Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

2.2. Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumne assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. El saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes poden formar part del bagatge conscient o inconscient de l'aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

2.2.1 Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació i la llengua. Raonament sobre el fet comunicatiu i els elements d'una situació comunicativa.

- Presa de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació i la llengua.
- Presa de consciència de com s'aprèn la llengua per afavorir el procés d'aprenentatge.
- Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció i/o ús de diferents elements o aspectes de la llengua. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.
- Deducció de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.

- Aplicació dels coneixements sobre la llengua pròpia o altres de conegudes per facilitar el nou aprenentatge.
- Reconeixement de les diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit i entre els diferents registres.

2.2.2 Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés, l'aprenentatge:

- Apropiació de la terminologia necessària.
- Comprensió del paper de l'error.
- Utilització de tècniques d'estudi i eines de treball.
- Desenvolupament del propi estil d'aprenentatge.
- Desenvolupament de l'autonomia i control del propi procés d'aprenentatge.
- Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com element de millora del procés.

2.2.3 Estratègies socioafectives

Desenvolupament d'estratègies que permeten a l'aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge:

- Acceptació que la comprensió parcial o superficial d'una situació comunicativa no impedeix mobilitzar els recursos i tècniques disponibles per a sentir-se competent en el desenvolupament de tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Capacitat de formular objectius clars i possibles per reforçar la motivació.
- Presa de consciència de la importància dels companys com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.
- Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.
- Predisposició a rebre la retroalimentació del professor sobre el procés d'aprenentatge.

- Aprofitament de totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte amb persones, lectures, audicions...).
- Capacitat d'assumir riscos per experimentar amb els nous aprenentatges.

2.3. Competència digital

Disposició a experimentar amb les tecnologies digitals:

- Valoració de la interacció mitjançant les tecnologies digitals per facilitar la construcció de continguts i coneixement. Identificació dels punts forts i febles dels diferents mitjans.
- Identificació de la seva utilitat segons el context.
- Valoració de la col·laboració mitjançant les tecnologies digitals. Consciència del fet que els processos col·laboratius faciliten la construcció de continguts i coneixements.
- Coneixement de les dinàmiques del treball col·laboratiu.
- Consciència del fet que diferents cultures tenen pràctiques diferents de comunicació i interacció. Flexibilitat per adaptar-se als diferents entorns de comunicació digital.
- Valoració de la comunicació multimodal, i del valor afegit que aporten els diferents recursos semiòtics emprats (text escrit, imatge, àudio, vídeo, etc.). Flexibilitat per adaptar la informació que es vol transmetre segons el mitjà escollit.

3. COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA COMUNICATIVA

3.1. Competència i continguts nocional-funcionals

Qualsevol enunciat implica una o més d'una funció, que tenen a veure amb la intenció comunicativa del parlant i l'expressió de nocions que s'hi relacionen a través de les quals l'usuari de la llengua es refereix a conceptes abstractes (existència, temps, quantitat, qualitat, etc.) o concrets (feina, oci, aliments, etc.).

3.1.1 Funcions

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: Presentar-se i respondre a una presentació; saludar i respondre a una salutació; demanar transmetre una salutació; acomiadar-se; convidar; acceptar o declinar una invitació; agrair i respondre a un agraiment;

atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó; perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom; respondre a mostres d'interès; fer compliments; lamentar un fet; compadir-se; expressar condol.

- Intercanvi de coneixements i d'informació: Afirmar; negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir; dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; confirmar i demanar confirmació; postil·lar; corroborar; desmentir; expressar curiositat; descriure les qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, productes, llocs, situacions, activitats, esdeveniments, procediments, processos i canvis; donar, oferir i demanar informació; demanar i donar indicacions; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte i certesa; identificar/-se; narrar fets o esdeveniments passats puntuals i habituals; descriure estats i situacions presents; expressar esdeveniments futurs i prediccions a curt, mitjà i llarg termini; recordar alguna cosa a algú, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar; fer avisos i advertiments; acusar; defensar; exculpar.

- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: Expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació; elogiar; menysprear; recriminar, retreure, renyar.

- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: Expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi, confiança, desconfiança envers algú; expressar l'estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat, resignació, vergonya.

- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió o creença amb diferents graus de fermesa; expressar acord i desacord; objectar; queixar-se; reclamar; replicar; rectificar; rebatre; expressar certesa, dubte, escepticisme, incredulitat; formular conjectures, condicions i hipòtesis sobre esdeveniments presents, passats i futurs; predir; suposar; valorar un fet com a probable o improbable, a causa o conseqüència d'un altre, com a contingent o com a versemblant.

- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: Demanar alguna cosa; sol·licitar, suplicar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; admetre; consentir; convidar; prometre, jurar; retractar-se; expressar intencions i decisions sobre accions futures.

- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofertaments: Demanar consell, aconsellar i desaconsellar; recomanar; avisar; advertir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'una persona; animar i desanimar, proposar, suggerir; expressar el desig que algú faci alguna cosa; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir, acceptar o refusar ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.

- Expressió d'ordres, de prohibicions i de permisos: Demanar i donar instruccions; donar ordres; persuadir, dissuadir; prohibir; exigir; demanar que es faci alguna cosa; demanar un favor, necessitat o obligació; demanar, donar i denegar permís; restringir; censurar; amenaçar; intimidar; demanar autorització, autoritzar i denegar autorització.

3.1.2 Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nacionals per expressar:

- Expressió de les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual...; la modalitat (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).
- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

3.2. Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística

(discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

3.2.1 Adequació al context

Relació del text amb el context:

- Elements que formen part del context: participants (característiques, relacions entre ells, intenció comunicativa), situació (canal, lloc, temps).
- Elements contextuals que condicionen el discurs oral i escrit: tipus de text; format i estructura; varietat i registre (llengua oral/llengua escrita; registre formal/informal; neutre; varietat estàndard/no estàndard); tema (enfocament i contingut); selecció d'elements sintàctics i lèxics; elements fonètico-fonològics o ortotipogràfics.

3.2.2 Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text per tal d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició.

3.2.2.2 Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual.

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques per tal de mantenir el referent:

- Procediments lèxics: La repetició de paraules és un dels procediments fonamentals de cohesió textual i facilita al lector la comprensió del text. Substitució sinonímica: l'ús de sinònims permet referir-se a la idea que s'està expressant sense necessitat de repetir una mateixa paraula.
- Sinònims: outcome com a sinònim de product i result; aim, goal com a sinònims de objective. Antònims: accept contrari de refuse, shelter contrari de expose, courageous contrari de fearful, reckless contrari de cautious.
- Camp semàntic o lèxic comú. L'ús de paraules pertanyents a un mateix camp semàntic o lèxic permet cohesionar el text, ja que fan referència a un mateix tema. Hipònims i hiperònims: de chair: deck-chair, easy chair, rocking chair, wheelchair, de boat: canoe, motorboat, punt, raft, sailboat.
- Metàfores: intelligence as light: a dazzling student; money as a liquid : my dollars are all dried up; metonímies: pen per 'paraula escrita' i sword per 'agressió militar'; proformes lèxiques; Jack hurt himself fetching water, and Jill did, too.

- Referències semàntiques basades en el coneixement del món. Procediments sintàctics: anàfora (referència a elements esmentats en el discurs o presents en el context); The search party barely got to the middle of the desert, when a storm overtook it; A little girl, Jessica, was playing on the swings; catàfora (referència anticipada a un element o una part del discurs); After he had received his orders, the soldier left the barracks; el·lipsi (absència d'un element del discurs; malgrat l'absència, l'element és interpretable pel context); In the baseball game, our team scored four homeruns, the other team, only two.

3.2.2.4 Relacions semàntiques entre les parts del text.

Els marcadors discursius i els connectors:

- Organització global del text: marcadors per iniciar: first and foremost, to begin with, for a start; per ordenar: in the first/second/third place, for one thing, for another thing, first(ly), second(ly), third(ly) lastly, eventually; per concloure o resumir, per acabar: In summary, To conclude, in a nutshell (informal), to wind up.
- Posicionament de l'emissor: to my mind, as I see it, as far as I am concerned, to be honest, frankly...
- Tractament de la informació: reformulació: so to speak, that is to say, namely, in other words; exemplificació: for instance, such as; introducció de temes: as regards, regarding, as for, with reference to.
- Connectors per relacionar parts del text: sumatius: moreover, furthermore, what is more, as well as; contrastius: whereas, nevertheless, despite, even though, still, yet; causatius: since, owing to, as; consecutius: consequently, hence, therefore, thus; condicionals: as long as, provided, supposing; finals: so as to, in order that, so that; temporals: as soon as, no sooner...than, once; de generalització: on the whole, broadly speaking...
- Marcadors propis del discurs oral: demanda de confirmació: question tags. You would do the same, wouldn't you?; altres marcadors del discurs o expressions per la confirmació: If I understand you correctly, you are saying..., I think you are saying... Wouldn't you agree with me if I said that...?; advertència: I don't think you should, I must warn you, mind your language/ step / manners; acord: I couldn't agree more, I see it that way, too; I have no objection whatsoever, you have a point there; desacord: I don't share your view; I'm not sure I agree with you; You may be right, but...; demanar aclariment: I wonder if you could say that in a different way, Could you explain what you mean by...? Could you put it differently, please?; tancament: to sum up, to recap the main points, to wrap up (informal)...

3.3. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

clix

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'estudiant o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia.

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes
- Activitats de lleure

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu
- Relacions entre generacions
- Relacions entre homes i dones
- Relacions entre coneguts i desconeguts
- Relacions a la feina
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, partits polítics, administració, etc.)

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social)
- Habitatge
- Prestacions socials (educació, sanitat, pensions, etc.)

- Entorn (paisatge, clima, etc.)
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.)

Valors i creences

- Cultura, costums i tradicions
- Història i identitat nacional
- Canvis en l'estructura social
- Creences religioses
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants)
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques, etc.)
- Estereotips i tabús.
- Sentit de l'humor.

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials
- Ús de la veu
- Contacte visual, físic i proxèmic

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia, tractament i ús dels registres
- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals, etc.)
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.)
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions
- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments, etc.)
- Celebracions, festivals, etc.

3.4. Competències i continguts per a activitats de llengua

Els usuaris de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius (planificació, execució, avaluació i reparació) a les diferents formes de les habilitats comunicatives: la recepció, la producció, la interacció i la mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals, concrets i abstractes, relacionats amb la vida quotidiana, l'aprenentatge, l'actualitat, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus de textos: anuncis, declaracions, converses informals i formals, debats, tertúlies, xerrades, correus electrònics, cartes, piulades, missatges escrits o de veu, notes, informes, notícies, presentacions, reportatges, entrevistes, articles, contes, novel·les, cançons, poemes, assajos, instruccions d'ús, catàlegs, prospectes, llibres de text, diccionaris bilingües i

monolingües, obres de referència i consulta, pel·lícules, espectacles, publicitat, tires còmiques, acudits...);

- cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

3.4.1.2 Estratègies de recepció

Planificació

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva, interpretativa) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Deducció, inferència i formulació d'hipòtesis a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: imatges, disposició del text, llenguatge no verbal, suport, font, etc.
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació dels elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis.

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb l'aprenentatge, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus: històries, anècdotes, presentacions preparades, informes, converses informals, formals i transaccionals, debats, tertúlies, sol·licituds, entrevistes, enquestes, notes, apunts, formularis, CV, cartes informals i formals, cançons, poemes, contes, textos literaris, anuncis, missatges, correus electrònics, xats, fòrums, blogs, simulacions...
- emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia;
- produïts individualment o de forma col·laborativa.

3.4.2.2 Estratègies de producció

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.
- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs).
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.

- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p.e. modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Composició i articulació del discurs, integrant elements verbals i no verbals al missatge.
- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs coneguts per l'usuari i que li donen seguretat (locucions, expressions, modismes, etc.).
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar expressions noves sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que es rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció...).
- En l'expressió oral i escrita, aprofitament de la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten als interlocutors contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre el parlant i els interlocutors, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.

- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, el sistema de comunicació i els tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o invitar els altres a participar en la conversa o discussió.
- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita la persona interlocutora amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

3.4.3 Mediació

S'entén per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a l'interlocutor i a la situació comunicativa, etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.1.1 Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica. Per exemple, escriure un informe amb les decisions preses en una reunió.

- Explicació de dades. Per exemple, interpretar i descriure de manera fiable informació detallada a diagrames o gràfics complexos sobre temes del seu interès.
- Resum, comparació i explicació de la informació principal d'un text.
- Traducció oral de textos complexos sobre temes del seu interès i traduccions escrites clarament estructurades en llenguatge d'ús corrent.
- Presa acurada de notes en conferències i reunions.
- Resposta personal a un input oral, escrit o multimodal. Per exemple, descriure les seves emocions respecte a una obra o fotografia i descriure què ha evocat aquestes emocions.
- Anàlisi i crítica de textos creatius. Per exemple, comparar dues obres tenint en compte els temes, els personatges i les escenes, buscant similituds i contrastos.

3.4.3.1.2 Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen d'una banda crear un context de treball col·laboratiu i de l'altra ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades.

- Lideratge, gestió de la discussió i col·laboració en un grup de forma eficient i no intrusiva, reconduint el tema, discutint, sintetitzant el punt de vista del grup, focalitzant l'atenció i proposant acords.
- Foment del desenvolupament d'idees animant a trobar una solució, a justificar les seves idees o a relacionar-les amb el tema.
- Facilitació de l'entesa en un espai pluricultural i/o en situacions delicades i desacords apreciats perspectives, aclarint malentesos, discutint punts de vista i adaptant la seva actuació.

3.4.3.2 Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant els propis coneixements previs com els de les persones entre les quals s'estableix la mediació.
- Localització, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.

- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).
- Anticipació. Presa de consciència de les possibilitats i les equivalències de les llengües entre les quals es fa la mediació.
- Execució
- Explicació de nous conceptes enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text dens amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació i reparació

- Comprovació de la congruència entre els textos.
- Comprovació de la coherència i l'adequació del text en funció de la situació comunicativa.
- Matisació amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

3.5. Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lèxico-semàntics

3.5.1.1 Ampliació del cabal lèxic referit a camps semàntics d'ús general i a les àrees temàtiques del nivell. Diferències entre paraules que pertanyen a un mateix camp semàntic: boss, manager, employer, director, headmaster, top executive...

Diferències de registre, connotacions i referències culturals: Not everything is black and white.

3.5.1.2 Famílies lèxiques (sinònims, antònims, mots polisèmics...)

Synonyms: characteristic / trait, deceive / cheat: near-synonyms (security – safety...)

Lèxic per expressar diferència de graus i matisos (boiling hot / freezing cold...)

- Homònims i homòfons: current (up to date) / current (flow of water) / match (to pair like items) / match (a stick for making a flame); draft / draught / sore, soar...
- Parònims: vanish / banish, diner / dinner, beer / beard.
- Paraules polisèmiques: bank, drink, pool, subject...
- Mots amb dos o més significats diferents, segons la pronunciació: bass, lead, row, tear, wind...
- Mots transparentes o pròxims. Falsos amics: attend, career, deceive, imply, motorist, ultimately...

3.5.1.3 Formació de paraules

Paraules derivades

- Prefixos i sufixos: prefixos per indicar la negació (defrost, impolite, ineffective, insensitive, unequal, unreliable); l'actitud (proactive, antisocial, counter-argument); el nombre: (biracial; multicultural); el grau (hyperactive; overestimate); sufixos (allergic, careless, citizenship, employee, enjoyment, frighten, manhood, prohibition, simplify, water-proof, unforgettable).
- Mots compostos: check-out, helpline, mother-in-law, sunrise, income tax, health centre.
- Modificació del nom: a road sign, the old man's home, a much more interesting film; signs of frustration, a film with a star-studded cast, the man working in the garden.
- Adjectius compostos: open-minded, part-time, well-known, 10-storey building, timeconsuming, last-minute, two-million-dollar contract, heart-breaking confession.
- Canvi de funció de paraules: The film is an absolute must vs. you must see it; he is straight vs. go straight ahead

3.5.1.4 Sigles, abreviatures i blends: OMG, LOL, WHO, PC, e.g., lb.; brunch, cyborg, smassy, smog.

3.5.1.5 Onomatopeies: a bang, a clatter, a thump, a beep, a snap...

3.5.1.6 Préstecs i mots d'origen estranger: déjà-vu, gimmick, hara-kiri...

3.5.1.7 Collocations: the real thing; keep a promise; burst into tears; make a deal; take the plunge; adjuncts: dripping wet, raving mad, mixed feelings; idiomatic: red with anger, crystal clear, pitch dark.

3.5.1.8 Frases fetes, dites, refranys, swear words: Crime doesn't pay. Every cloud has a silver lining; be plain sailing; bullshit.

3.5.1.9 Proverbis i cites molt conegudes: Think globally, act locally. What you get is what you see. Don't put all your eggs in one basket.

3.5.1.10 Símls i expressions comparatives (to sleep like a log; as quiet as a church mouse; to get on like a house on fire; as quick as lightning).

3.5.2 Morfosintàctics Elements constituents de l'oració

3.5.2.1 El substantiu

3.5.2.1.1 Tipus de substantius

Comptables: the scissors are on the table; the couples got married on the same day; incomptables: this news is very important, he can give you some advice; concrets: this room smells of cat; abstractes: we talked about freedom. Mots acrònims i onomatopeies: RADAR, NATO, UNICEF, DNA, CEO, splash, bang, beep, oops.

3.5.2.1.2 Morfologia del substantiu (gènere, nombre)

Formació del plural regular, irregular i mots invariables: criterion / criteria, curriculum / curricula, cactus / cacti; bacteria, forum...

El plural en els mots compostos: a two-litre bottle, two-litre bottles, fire-fighters, sheepdogs.

3.5.2.1.3 La modificació del nom:

El substantiu com a complement del nom: anti-police reaction, computer skills, labour market, road accident.

El complement preposicional: food for thought; a lack of confidence; the protesters with a banner.

L'adverbi com a complement del nom: the house nearby, the footnote below, two floors up.

3.5.2.2 Els determinants

3.5.2.2.1 Articles

Articles definits i indefinits. Ús i omisió de l'article: Boys will be boys; the fear I feel is fear of the unknown; she helps the disabled; the UN has cast a vote against it; she's afraid of heights; the internet has changed our lives; let's go to the movies; Would you pass the sugar? / Sugar is bad for your teeth; she came first (competition or race) / he was the first to know.

3.5.2.2.2 Demonstratius: usos especials: Did I tell you that story about this man who used to work with me; Did you know they are engaged? – That's what I thought; I'll give you that (to show agreement with another speaker); This is John (introductions); it isn't all that difficult.

3.5.2.2.3 Possessius: usos especials: last weekend's experience vs. weekend experiences, a Sunday roast vs. next Sunday's roast.

3.5.2.2.4 Quantitatius: casos especials: forma emfàtica amb determinant: I have cried many a day; the many mistakes he has made; John's one mistake (the only one); the very few left; far too few

friends; i expressions alternatives: a large amount of (+ uncountable noun), a great deal of (+ uncountable noun), a great number of (+ countable noun); the whole of; none of...

Numerals: diferències entre one i an (that is an example; there is just one example); grans quantitats (several thousand people vs. thousands of people).

Altres expressions de quantitat (partitius, indefinits...): a bunch/pack of lies, a pride of lions; a spoonful of butter; a slice of cheese; two loaves of bread; a piece of news/advice; an item of clothing; some furniture; quite a bit of time; some other people; every few minutes.

Expressions idiomàtiques de quantitat: not a single day, €30 no less; it will be at least a good ten pounds; never in a million years; he can't drive –he's had one too many; 24-7 service; people arrived in dribs and drabs.

3.5.2.2.5 El genitiu saxó: construccions alternatives i casos especials: children's TV / TV for children, the man's eye / the eye of the needle, people's freedom vs the freedom of the people, the writing of the letters (NOT *the letters' writing); omissió del complement: this is Peter's (it belongs to him); she's staying at Pam's (place).

3.5.2.3 Els pronoms

3.5.2.3.1. Els pronoms possessius, casos especials: genitiu doble: a friend of mine; that kid of yours, a friend of his wife's; a sister of Paul's, he's at the doctor's.

3.5.2.3.3 Els pronoms reflexius i recíprocs: I hurt myself (NOT *I hurt); She washed and got dressed (NOT *she washed herself and dressed herself); John voted for himself; you underestimate yourself; ús enfàtic dels reflexius: Tom himself had written the letter (nobody else had); Sue and Max hurt each other; they were criticising each other's proposals; they passed the ball to one another.

3.5.2.2 L'adjectiu

3.5.2.4.1 Posició dels adjectius dins el sintagma: She is a rather selfish French HR manager; Panettone is a tasty, round, Italian, bread-like Christmas cake.

3.5.2.4.2 Gradable i absolute: absolutely delicious; completely impossible; highly unlikely; totally unacceptable; virtually unique.

3.5.2.4.3 Parelles d'adjectius acabats en -ed/-ing: he noticed a broken branch/ the sound of a breaking branch; the burnt house / the burning house; smoked salmon / a smoking ban; heart-breaking news/ a heart-broken person.

3.5.2.4.4 Adjectius substantivats: a good-for-nothing; the supernatural; a daily; an evergreen.

3.5.2.4.5 Comparació: formes reduplicades i correlatives: The more, the merrier; the sooner, the better; the more she tries, the happier she feels; the less you pay, the longer you wait for delivery; this one isn't as efficient as that one; they were as quiet as they could; she was as quick as a flash.

3.5.2.4.6 La modificació de l'adjectiu:

El sintagma preposicional: covered in mud, green with envy, devoid of meaning, full of beans, high on the agenda.

So i such: He was so sure that he needed no confirmation; the flowers had such wonderful scent; she went through such an embarrassing situation.

Adverbis: very good indeed, much too easy; rather tall for her age.; quite a good book (rather good but not excellent) vs. she was quite right (absolutely right); not quite closed (not completely); quite a bit younger; quite a lot heavier.

3.5.2.5 El verb

3.5.2.5.1 La complementació del verb.

Transitius i intransitius simples i transitius dobles, i altres casos de transitivitat especial : I was told to wait outside; The door closed; The boss reminded us that the firm was opening a new branch.

Verb patterns: I assure you that everything will be alright, I don't mind working today; I'd rather talk about it after the meeting; He has offered to help in any way he can; She suggested we should hurry; He suggests selling it now.

Formes personals i no personals regides pel verb que precedeix: You should avoid travelling in the rush hour; She cannot help biting her nails; He expects to win; They admit stealing the painting; It is best to wait and see what happens; There might be a solution.

Verbs predicatius (stand, consider, appear...): We stood still, scared and alert. He was considered a very dangerous man; They appear to have no money problems.

3.5.2.5.2 Verbs amb partícules (multiword verbs: phrasal and prepositional) amb dues o tres partícules, separables o inseparables.

3.5.2.5.3 Temps i aspecte.

- Present simple i Present progressive i el present perfect (casos especials): You are being stubborn; She's always leaving the door open when she comes in.
- Simple past, Past progressive i Past perfect: I took the chance I was given; I was going to apply for the job but eventually didn't; I had never been treated like that.
- Futur amb construccions alternatives: be bound to, be on the verge of, to be + to+ infinitive, be due: She's bound to be late again; I was on the verge of giving up; The president is to arrive this afternoon; The baby is due in two weeks.
- Contrast entre formes simples i progressives. I hope you get well; I was hoping you would come; People were always warning me about the dangers.
- El mode subjuntiu: It was suggested that he wait until the next morning ; She insisted that Jane sit on the sofa.

3.5.2.5.4 Modalitat

- Contrast o diferències entre verbs modals: must, have to, can (be able to), should, used to, will, would, may, might: You must come; He should have come, I managed to park my car; I could not speak up.
- Construccions semi modals: You needn't bring anything. We oughtn't to spend that much; Did you use to go there as a child?
- Algunes construccions alternatives als modals: He is likely to come; There is a possibility of snow this evening; I'm certainly fed up with him; We don't know for certain / sure; Clearly, he isn't

interested / It is clear that he isn't interested; They were forbidden access; smoking is not allowed...

- Unreal past: Had better, would rather, I wish en passat (I wish you had told me) i seguit de would (I wish you wouldn't speak like that).
- Perífrasis verbals complexes: to prevent the children from falling ill; to stop anyone from being hurt; to let those who want participate in the event.

3.5.2.5.5 Veu activa i passiva: formes complexes (temps passats, perfectes i progressius).

- Construccions amb have i get. I have my car serviced every year; He's got promoted twice since last year; I get to see the children once a month; Let's get going.
- Passiva amb transitius dobles: I was told/made to wait outside
- Forma passiva en estructures complexes: They might have been told, they're said to be coming; He is considered to have been a genius...
- Modals en veu passiva: It must have been hard; She can't be ignored; They must be warned; He couldn't have been chosen.

3.5.2.6 Les preposicions

3.5.2.6.1 Formes complexes

- De lloc: ahead of, at the top of, at the bottom of, at the end of, well above, down below, underneath, throughout...
- De temps: at the end of, following, prior to, throughout, up to (till).

3.5.2.6.2 Desplaçament de la preposició (en interrogatives, oracions de relatiu, etc): Which one are they fond of?; She was never a woman I could look up to; They still don't know what she died of.

3.6.2.6.3 Contrast entre like i as: As your father, I'll help you as much as I can vs. Like your father, I'll help you as much as I can; Like the other students, he finds it difficult; He's got a headache like me; As most of her brothers, she is a lawyer; Símls: Like father, like son; as good as gold.

3.5.2.7 Els adverbis

3.5.2.7.1 Els adverbis i les locucions adverbials segons el significat.

- **Freqüència:** once in a lifetime, once in a blue moon, every now and then, from time to time; a monthly session.
- **Manera:** It ended abruptly; she opened the door wide; they tried hard; she typed the email hurriedly; they performed badly; she calmly announced the news of her wedding.
- **Temps:** in the end, back then, at the time; shortly; quite a while ago.
- **Lloc i moviment:** above, below, beyond, backwards, eastward, forward, outdoors, indoors, downstairs, downwards, to and fro.

3.5.2.7.2 Posició dels adverbis en l'oració i en una seqüència d'adverbis: He fondly spoke about her / He always speaks fondly of her; they need to do it slowly; They badly need to do it; Impatiently, I waited by the bank for my friend to arrive; He naps happily in his room every afternoon after lunch; Each morning after breakfast, I have to run quickly down the street in order to catch my bus (NOT *After breakfast, I have to run quickly down the street each morning in order to catch my bus).

3.5.2.7.3 La modificació de l'adverbi: She is far too good for the job; he works rather efficiently; He very kindly helped us; He drove too recklessly.

L'oració

3.5.2.8 L'oració simple

3.5.2.8.1 Estructura de l'oració

- **Tag questions, short answers, reply questions en casos especials:** Open the window, will you?; - Take care of yourself --I will ; -I'm going out tonight --Who with?
- **L'estil indirecte amb verbs enunciatius en un registre formal:** he insisted he had never been there; she objected to them/their coming; he admitted that he had forgotten to reply to the email.

3.5.2.8.2 Modificacions de l'estructura bàsica de l'oració.

- Posposició i anteposició d'elements en la llengua parlada (Heads and Tails): Going to football matches, that's what my cousin Jim likes best. He is my best friend, Peter.
- Expressions emfàtiques: I do hope they get here in time to catch the plane.

3.5.2.9 L'oració subordinada

3.5.2.9.1 Oracions subordinades substantives

- Amb what, who, how: It's interesting how people react in the face of danger.
- Amb -ever, no matter: Whoever comes, tell them I'll be back for lunch; We will not give up, no matter what.

3.5.2.9.2 Oracions de relatiu: casos especials

- Oracions de relatiu reduïdes com a complement del nom: a possibility to discuss the problem; students needing a certificate of attendance; applicants called for an interview; customers tired of waiting.
- Oracions de relatiu reduïdes com a complement adverbial: Being overworked, I could not think clearly; Soaked in water, I could hardly walk.

3.5.2.9.3 Oracions subordinades adverbials.

- De temps: at a time when, at a time in which, by the time...
- Adversatives: despite the fact that, (al)though, even though...
- Causals: as, since, due to, on account of, given that: Due to heavy rain, the train was delayed; Since you are here, why don't you sit down?
- Condicionals: amb nexes (unless / in case / provided (that) / as long as / whether / if ... ever); amb inversió (Had I known... / Should you need ...)
- Oracions de resultat i/o finalitat: in order to, so that, so, so... that, such ... that, as a result, with the result that: The lecturer finished his lecture five minutes early so that the students could

come and ask him questions. There was such a long queue that they decided to come back the following day.

3.5.2.9.4 La coordinació

- Oracions adversatives: only, instead, even if, but then again: Sue arrived at eleven-thirty, only to find that everyone had gone; I'm going to drop yoga and do aerobics instead; I agree she types accurately, but then again, she's very slow.

3.5.3 Fonètico-fonològics

3.5.3.1 Representació gràfica de fonemes i sons. Possibles regularitats entre ortografia i pronunciació:

- Diftongació vs. vocal curta + doble consonant o oclusiva a final de síl.laba: diner / dinner, mope / mop, robe / rob.

3.5.3.2 Accentuació de la paraula: accent principal i secundari.

3.5.3.3 Accentuació en els mots simples i mots compostos, phrasal verbs i mots foranis (a breakthrough, to break through, put off, off-putting, déjà vu, fiancée)

3.5.3.4 Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, alternança vocàlica, emmudiments...): white gloves vs. white wine; The media / r / are to blame. I / j /

agree, They / j / are here.

3.5.3.5 Syllabic consonants (bottle, garden, rhythm, button).

3.5.3.6 Accent, ritme i entonació, patrons tonals de la oració: He came from 'London;

What are you waiting 'for?

- Patrons d'entonació per a les diferents varietats de pregunta: pregunta real, per confirmar informació, per demanar ajuda...
- Patrons d'entonació en diverses situacions de conversa: per canviar de tema, per inserir un comentari, per tal de remarcar un contrast...

3.5.4 Ortotipogràfics

3.5.4.1 Ampliació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació (coma, punt i coma, dos punts, punts suspensius, guió, apòstrof: She asked, 'May I come in?'. 'You may – indeed',

was the answer; You must make up a better excuse: no one will believe that; He was determined to fight; so was she.

3.5.4.2 Signes ortogràfics (apòstrof, guió, guionet...) en casos especials: a know-all; soand- so; it was said off-the-record.

3.5.4.3 Abreviatures: A&E, PS.

4. Criteris d'avaluació

1. Comprèn i produeix textos escrits de certa longitud, detallats i ben estructurats, articulats de manera clara i coherent, en contextos d'ús comú, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització, mostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils. Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que no afecten a la comunicació.
2. Comprèn i produeix textos orals monològics i dialògics, de diferents tipus i de certa longitud, articulant el seu discurs de manera clara i coherent, mostrant confiança en l'ús de diferents registres (formal, neutre o informal). Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que pot corregir retrospectivament i sense fer gaire evident que està buscant les paraules que necessita.
3. Mostra un alt grau d'independència en la lectura adaptant l'estil i la velocitat als diferents textos i finalitats. Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfics, ortogràfics i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. En l'escolta de textos orals, discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives. Aprecia les diferències de registre, d'estils i d'accents estàndard.
5. Demostra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement prou profund dels aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics de les cultures on es parla l'idioma, relatius a costums, usos, actituds, valors i creences, que ha integrat a la seva competència intercultural. Supera les diferències pel que fa a les llengües i cultures pròpies i els estereotips.
6. Utilitza estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants i dels autors, clarament senyalitzades en el text oral o escrit, fent les inferències necessàries.
7. Utilitza eficaçment, amb certa naturalitat i amb flexibilitat les estratègies més adequades per a la producció de textos orals i escrits. En la interacció i producció escrita, desenvolupa a partir d'un esquema previ els punts principals, bé donant exemples o afegint comentaris i detalls rellevants, i integra de manera apropiada informació rellevant procedent de diferents fonts. En la interacció i producció oral, planifica el discurs segons la situació comunicativa (propòsit, interlocutors i canal) i en fa un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es realitzi sense esforç per part seva o dels interlocutors.
8. Distingeix les intencions comunicatives tant principals com secundàries del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat dels diferents exponents de les funcions comunicatives segons el context, el gènere i el tipus de text. En la producció i interacció oral i escrita escull d'entre un repertori més ampli les estructures lingüístiques adequades al propòsit comunicatiu.
9. Organitza el text oral o escrit de manera clara i coherent, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu (macrofunció, gènere i tipus de text).
10. Utilitza adequadament sense errors que causin malentesos els patrons comuns d'organització i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic, adaptant-se al gènere i al tipus de text. Produeix descripcions i narracions clares i detallades, argumenta eficaçment, expressa i matisa els seus punts de vista, indica el que considera important, i desenvolupa les idees amb exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants, utilitzant algunes estructures complexes.
11. Reconeix i utilitza adequadament, oralment i per escrit, un ampli repertori lèxic, comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, educatiu i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, connotacions i matisos. Pot tenir alguna dificultat amb expressions poc freqüents i reformula amb flexibilitat per evitar repeticions o quan no troba una expressió més precisa.

12. Es comunica amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, sense manifestar ostensiblement que ha de limitar el que vol dir. Pronuncia i entona de manera clara i natural.

13. Pronuncia i entona de manera clara i natural.

14. Tot i que pugui manifestar influència de la seva llengua primera, utilitza amb certa correcció els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures. etc.), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

15. En situacions on cal mediació identifica i transmet amb claredat, eficàcia i certa naturalitat, oralment i per escrit, tant el to i les intencions dels parlants o autors com el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, clarament senyalitzades, sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals. Adapta els textos al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació,

16. Demostra conèixer amb profunditat i aplica adequadament a l'activitat de mediació, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

17. Interactua i media oralment i per escrit, en intercanvis cara a cara i en línia, amb flexibilitat, eficàcia i de manera col·laborativa, iniciant, mantenint i finalitzant el discurs adequadament. Gestiona la interacció, fent un ús eficaç dels torns de paraula, monitoritzant el discurs amb intervencions adequades, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, invitant a altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació, repetint o reformulant el que s'ha dit, fent preguntes per aprofundir en alguns aspectes que considera importants, i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió. A més col·labora en la creació de significat comparant, contrastant, resumint, organitzant i detallant apropiadament la informació, suggerint sortides de compromís, un cop analitzats els avantatges i els inconvenients.

18. Coneix i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades per transmetre el missatge amb claredat i eficàcia com ara fer inferències; fer un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (p.e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació, amplificació o condensació de la informació); matisar els seus punts de vista, emfatitzant el que considera important i ampliant amb exemples, comentaris i detalls rellevants; variar la formulació amb flexibilitat per evitar repeticions freqüents o quan no troba una expressió més precisa; o seleccionar recursos lingüístics amb flexibilitat segons la intenció comunicativa en el context específic.

ANGLÈS B2.2.

1. DEFINICIÓ DE NIVELL

1.1. Definició de nivell

El Nivell Intermedi B2.2. té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per a l'ús del idioma en situacions habituals i també algunes de més específiques o complexes en els àmbits personal, públic, professional i educatiu, receptiva i productivament, tant de forma parlada com escrita, presencialment o a través de mitjans tècnics, amb la suficient fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es faci gairebé sense esforç amb usuaris d'altres llengües.

Per aconseguir aquesta finalitat, l'alumnat haurà d'adquirir les competències, estratègies i els continguts que li permetin mediar entre textos i parlants d'una o més d'una llengua, així com interactuar, comprendre i produir textos orals i escrits complexos conceptualment i lingüísticament en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques d'ús comú que permeti percebre i expressar matisos de significat, sobre temes generals, actuals, del propi interès o del camp d'especialització del parlant.

1.2. Objectius generals de nivell

1. Utilitzar idioma amb eficàcia, de forma fluida i amb un grau elevat de precisió, en un ventall ampli de situacions de la vida quotidiana, d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, mostrant cert domini dels seus aspectes formals i discursius, un grau elevat d'adequació del discurs a la situació comunicativa i una certa riquesa lèxica.
2. Optimitzar el coneixement dels valors d'altres cultures, havent-los contrastat amb els valors propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.
3. Utilitzar les estratègies lingüístiques i d'aprenentatge desenvolupades, per reflexionar i corregir els propis errors i mancances en l'expressió i en la comprensió, tant orals com escrites.
4. Mostrar un cert domini dels usos i convencions socials de la llengua i dels diferents registres. Reconèixer i entendre diferents varietats de la llengua.
5. Continuar l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi de forma autònoma un cop acabats els estudis d'aquest nivell.
6. Integrar i combinar el conjunt de les competències, habilitats, estratègies i actituds que formen part del bagatge personal previ o adquirit al llarg del procés d'aprenentatge d'un o més idiomes, per desenvolupar una competència plurilingüe i pluricultural.

7. Reconèixer el potencial de les tecnologies digitals com a mitjà per a l'expressió, interacció, col·laboració i creació de continguts i coneixement.

1.3. Objectius per activitat de llengua

Recepció

Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites de textos orals i escrits, textos llargs i de certa complexitat, conceptualment i estructuralment complexos, que tractin sobre temes diversos de caràcter general, personal o dins del camp d'interès o especialització propi, sempre que els parlants dels textos orals articulin a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones i sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils i que l'autor escrigui en alguna varietat estàndard de la llengua i usi expressions idiomàtiques d'ús comú.

Producció

Produir i coproduir textos orals i escrits d'una certa extensió, clars, ben organitzats, prou detallats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre una àmplia sèrie de temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estil estàndard i independentment del suport i del canal, amb una correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa. Pel que fa a la producció oral, amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un cert grau d'espontaneïtat i de fluïdesa tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que, essent-ne conscient, pot corregir.

Interacció

Participar de forma activa en converses i discussions, orals o escrites, i comunicar-se espontàniament amb parlants de la llengua estrangera, tant cara a cara com en línia, en una àmplia gamma de temes generals, acadèmics, professionals o de lleure, amb un bon control gramatical i sense gaire senyal d'haver de restringir el que vol dir, adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies. Interactuar amb una certa fluïdesa, precisió, eficàcia i espontaneïtat.

Mediació

Mediar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, animant a participar en la conversa i a crear una cultura comunicativa comuna. Reformular amb

detall un text complex però ben estructurat, per a un mateix o bé per a una altra persona, simplificant-lo o amplificant-lo amb diferents finalitats: superar una barrera lingüística, cultural, semàntica o tècnica.

2. COMPETÈNCIES GENERALS PER A L'APRENTATGE I LA COMUNICACIÓ

2.1. Actituds

En l'aprenentatge i l'adquisició de llengües es dona una gran importància als factors psicològics i afectius en el procés d'aprenentatge de la llengua i de la cultura que aquella representa. Aquests factors exerceixen la màxima influència en l'èxit o fracàs de l'aprenentatge de la llengua i de les relacions interculturals en què participa.

Una actitud és una disposició d'ànim que s'aprèn, tot i que de vegades estigui estretament relacionada amb trets de la personalitat. Per això, el professorat haurà d'esmerçar temps i esforços per ajudar l'alumnat a reconèixer el pes de les actituds en el procés d'aprenentatge, a identificar les pròpies, i treballar en el desenvolupament de les adequades per aconseguir l'èxit en l'aprenentatge.

2.1.1 Actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Reconeixement del fet que cadascú és el protagonista del seu aprenentatge i n'ha d'assumir la gestió i la responsabilitat.
- Valoració de l'autoestima, la responsabilitat personal, l'esforç, la concentració, la voluntat i les pròpies capacitats.
- Valoració de la motivació, la curiositat i l'obertura cap a nous coneixements.
- Interès per manifestar creativitat i imaginació, i per experimentar.
- Reconeixement dels diferents estils d'aprenentatge, i predisposició a aprendre i adoptar els que millor hi escaiguin.
- Interès per adquirir autonomia en el procés d'aprenentatge.
- Superació de l'ansietat davant les noves experiències.
- Interès per desenvolupar constància i mètode de treball.

2.1.2 Actituds que afavoreixen el procés d'aprenentatge d'una llengua

- Valoració de l'aprenentatge d'una llengua com a eina de desenvolupament personal.
- Valoració de la importància de conèixer una llengua estrangera per als estudis i la feina.
- Consciència del fet que l'aprenentatge d'una llengua requereix motivació i esforç.
- Definició de les necessitats i els interessos personals a l'hora d'aprendre una nova llengua.
- Establiment d'objectius assumibles i observables a curt termini.
- Aprofitament dels coneixements i les experiències de què es disposa, tant lingüístiques com no lingüístiques, com a mitjà per facilitar l'adquisició dels nous coneixements.
- Reconeixement de la utilitat de transferir els coneixements i les estratègies d'aprenentatge d'una llengua a una altra.
- Disposició a experimentar i a intentar activar els recursos i les estratègies de què es disposa.
- Reconeixement del fet que l'error és necessari per aprendre.
- Valoració de l'enriquiment personal que suposa la relació amb els altres estudiants i els professors.
- Reconeixement del fet que el treball en grup i cooperatiu dona l'oportunitat d'experimentar i de comunicar-se en la llengua que s'aprèn.
- Valoració de l'adquisició d'estratègies que poden ser transferibles a altres aprenentatges.
- Interès per comunicar-se i expressar-se oralment i per escrit amb persones que parlen la llengua objecte d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de la forma en la interacció, per tal d'expressar-se amb correcció i precisió.
- Consciència de la importància d'adequar els continguts de l'actuació oral o escrita al context comunicatiu en què es produeix.
- Consciència de la importància de l'avaluació com a instrument que permet regular el procés d'aprenentatge.
- Consciència de la importància de l'autoavaluació com a mitjà d'avaluació i gestió del propi procés d'aprenentatge.

- Consciència de la importància de la utilització de les noves tecnologies com a mitjà d'aprenentatge i d'intercanvi lingüístic i cultural.
- Consciència de la importància d'aportar els coneixements lingüístics propis, com a mediador, en situacions en què persones de diferents llengües necessiten comunicar-se i no disposen d'una llengua comuna.

2.1.3 Actituds que afavoreixen l'adquisició d'una consciència intercultural

- Valoració positiva de les diferències culturals com a font d'enriquiment i creixement personal.
- Anàlisi crítica de les pròpies valoracions d'altres cultures.
- Reconeixement de la dificultat, i de vegades la impossibilitat, de comparar realitats culturals diferents.
- Superació dels prejudicis i estereotips sobre les cultures i els pobles.
- Acceptació de l'alteritat i la diferència: respecte i tolerància.
- Valoració de l'enriquiment i creixement personal que suposa el contacte amb persones d'altres cultures.
- Valoració de la llengua com a vehicle d'expressió d'una realitat social i cultural, de les seves creences i valors.

2.2. Estratègies per a l'aprenentatge de la llengua

Les estratègies d'aprenentatge afavoreixen el procés d'aprenentatge propi en la mesura que, d'una banda, promouen que l'alumne assagi amb els mitjans, les tècniques i els procediments que li resultin més rendibles i, de l'altra, estimulen el desenvolupament de l'autonomia i del treball col·laboratiu, així com de la responsabilitat en l'aprenentatge.

La capacitat d'aprenentatge també es pot concebre com la predisposició o l'habilitat per descobrir allò que és diferent, tant si es tracta d'una altra llengua, com d'una altra cultura, d'altres persones o de nous coneixements. El saber aprendre pot incloure graus i combinacions de molts aspectes del saber ser, dels coneixements i del saber fer.

Les estratègies que s'enuncien a continuació segueixen els passos del procés d'aprenentatge d'una llengua i, encara que algunes poden formar part del bagatge conscient o inconscient de

l'aprenent de llengües, en tots els casos es poden practicar i fer-les conscients per tal d'utilitzar-les i automatitzar-les per agilitar l'aprenentatge.

2.2.1 Estratègies cognitives

Reflexió sobre la comunicació i la llengua. Raonament sobre el fet comunicatiu i els elements d'una situació comunicativa.

- Presa de consciència i explicitació de coneixements sobre la comunicació i la llengua.
- Presa de consciència de com s'aprèn la llengua per afavorir el procés d'aprenentatge.
- Formulació d'hipòtesis referides al significat, funció i/o ús de diferents elements o aspectes de la llengua. Raonament i verificació de les hipòtesis formulades.
- Deducció de les normes d'ús de la llengua estrangera per analogia amb les pròpies o a partir d'exemples contextualitzats.
- Aplicació dels coneixements sobre la llengua pròpia o altres de conegudes per facilitar el nou aprenentatge.
- Reconeixement de les diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit i entre els diferents registres.

2.2.2 Estratègies metacognitives

Reflexió sobre el procés, l'aprenentatge:

- Apropiació de la terminologia necessària.
- Comprensió del paper de l'error.
- Utilització de tècniques d'estudi i eines de treball.
- Desenvolupament del propi estil d'aprenentatge.
- Desenvolupament de l'autonomia i control del propi procés d'aprenentatge.
- Utilització de l'autoavaluació i la coavaluació com element de millora del procés.

2.2.3 Estratègies socioafectives

Desenvolupament d'estratègies que permeten a l'aprenent valorar i reforçar la seva motivació per practicar la llengua i col·laborar amb d'altres per al seu aprenentatge:

- Acceptació que la comprensió parcial o superficial d'una situació comunicativa no impedeix mobilitzar els recursos i tècniques disponibles per a sentir-se competent en el desenvolupament de tasques d'aprenentatge i comunicatives.
- Capacitat de formular objectius clars i possibles per reforçar la motivació.
- Presa de consciència de la importància dels companys com a font d'aprenentatge a classe i fora de classe.
- Capacitat d'oferir i demanar ajut per construir el propi coneixement.
- Predisposició a rebre la retroalimentació del professor sobre el procés d'aprenentatge.
- Aprofitament de totes les ocasions possibles per establir contacte, fora de l'aula, amb la llengua que s'aprèn (contacte amb persones, lectures, audicions...).
- Capacitat d'assumir riscos per experimentar amb els nous aprenentatges.

2.3. Competència digital

Disposició a experimentar amb les tecnologies digitals:

- Valoració de la interacció mitjançant les tecnologies digitals per facilitar la construcció de continguts i coneixement. Identificació dels punts forts i febles dels diferents mitjans.
- Identificació de la seva utilitat segons el context.
- Valoració de la col·laboració mitjançant les tecnologies digitals. Consciència del fet que els processos col·laboratius faciliten la construcció de continguts i coneixements.
- Coneixement de les dinàmiques del treball col·laboratiu.
- Consciència del fet que diferents cultures tenen pràctiques diferents de comunicació i interacció. Flexibilitat per adaptar-se als diferents entorns de comunicació digital.
- Valoració de la comunicació multimodal, i del valor afegit que aporten els diferents recursos semiòtics emprats (text escrit, imatge, àudio, vídeo, etc.). Flexibilitat per adaptar la informació que es vol transmetre segons el mitjà escollit.

3. COMPETÈNCIA LINGÜÍSTICA COMUNICATIVA

3.1. Competència i continguts nocional-funcionals

Qualsevol enunciat implica una o més d'una funció, que tenen a veure amb la intenció comunicativa del parlant i l'expressió de nocions que s'hi relacionen a través de les quals l'usuari de la llengua es refereix a conceptes abstractes (existència, temps, quantitat, qualitat, etc.) o concrets (feina, oci, aliments, etc.).

3.1.1 Funcions

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: Presentar-se i respondre a una presentació; saludar i respondre a una salutació; demanar transmetre una salutació; acomiadar-se; convidar; acceptar o declinar una invitació; agrair i respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó; perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom; respondre a mostres d'interès; fer compliments; lamentar un fet; compadir-se; expressar condol.
- Intercanvi de coneixements i d'informació: Afirmar; negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir; dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; confirmar i demanar confirmació; postil·lar; corroborar; desmentir; expressar curiositat; descriure les qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, productes, llocs, situacions, activitats, esdeveniments, procediments, processos i canvis; donar, oferir i demanar informació; demanar i donar indicacions; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte i certesa; identificar/-se; narrar fets o esdeveniments passats puntuals i habituals; descriure estats i situacions presents; expressar esdeveniments futurs i prediccions a curt, mitjà i llarg termini; recordar alguna cosa a algú, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar; fer avisos i advertiments; acusar; defensar; exculpar.
- Expressió del gust i de la preferència, de la satisfacció i del desgrat: Expressar desig, rebuig, desinterès, interès, indiferència, aprovació, desaprovació; elogiar; menysprear; recriminar, retreure, renyar.
- Expressió de sentiments, d'actituds, d'estat físic i anímic: Expressar alegria, felicitat, tristesa, disgust; expressar simpatia, antipatia, admiració, decepció, afecte, amor, odi, confiança, desconfiança envers algú; expressar l'estat físic, de salut o d'ànim; ansietat, diversió, avorriment, esperança, dolor, alleujament, irritació, preocupació, sorpresa, temor, tranquil·litat, resignació, vergonya.

- Expressió de l'opinió, de l'acord i del desacord, del dubte i de la hipòtesi: Demanar, expressar i argumentar una opinió o creença amb diferents graus de fermesa; expressar acord i desacord; objectar; queixar-se; reclamar; replicar; rectificar; rebatre; expressar certesa, dubte, escepticisme, incredulitat; formular conjectures, condicions i hipòtesis sobre esdeveniments presents, passats i futurs; predir; suposar; valorar un fet com a probable o improbable, a causa o conseqüència d'un altre, com a contingent o com a versemblant.
- Expressió de la necessitat, de la intenció i de la voluntat de fer alguna cosa: Demanar alguna cosa; sol·licitar, suplicar alguna cosa; demanar ajut; expressar i demanar el propòsit, la intenció o la voluntat de fer alguna cosa; accedir o negar-se a fer una cosa; admetre; consentir; convidar; prometre, jurar; retractar-se; expressar intencions i decisions sobre accions futures.
- Formulació de consells, de suggeriments i d'ofers: Demanar consell, aconsellar i desaconsellar; recomanar; avisar; advertir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'una persona; animar i desanimar, proposar, suggerir; expressar el desig que algú faci alguna cosa; recordar alguna cosa a una persona; convidar; oferir alguna cosa; oferir, acceptar o refusar ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; acceptar o refusar un suggeriment.
- Expressió d'ordres, de prohibicions i de permisos: Demanar i donar instruccions; donar ordres; persuadir, dissuadir; prohibir; exigir; demanar que es faci alguna cosa; demanar un favor, necessitat o obligació; demanar, donar i denegar permís; restringir; censurar; amenaçar; intimidar; demanar autorització, autoritzar i denegar autorització.

3.1.2 Nocions

Reconeixement, comprensió i producció dels significats associats als continguts nacionals per expressar:

- Expressió de les entitats i les seves propietats: presència i absència; existència i inexistència; qualitat intrínseca i valorativa; quantitat (definida, indefinida i grau).
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, disposició i ordre).
- El temps (situació en el temps, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat i imminència).
- El mode.
- Estats, esdeveniments, accions, processos i activitats: l'aspecte puntual, perfectiu o imperfectiu, futur, duratiu, repetitiu, progressiu, habitual...; la modalitat (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat, voluntat, permís, obligació, prohibició, intenció, coneixement, dubte, esperança, intenció, certesa).

- Relacions lògiques entre estats, processos i activitats: conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència, finalitat, resultat, correlació, alternança, equivalència, inclusió, exclusió.

3.2. Competència i continguts discursius

Coneixement, comprensió i producció del text com a unitat mínima de l'activitat lingüística (discurs oral i discurs escrit) produït en un àmbit concret.

3.2.1 Adequació al context

Relació del text amb el context:

- Elements que formen part del context: participants (característiques, relacions entre ells, intenció comunicativa), situació (canal, lloc, temps).
- Elements contextuals que condicionen el discurs oral i escrit: tipus de text; format i estructura; varietat i registre (llengua oral/llengua escrita; registre formal/informal; neutre; varietat estàndard/no estàndard); tema (enfocament i contingut); selecció d'elements sintàctics i lèxics; elements fonètico-fonològics o ortotipogràfics.

3.2.2 Coherència i cohesió textual

La coherència és la unitat semàntica i informativa del text, que es construeix a partir de la selecció i organització de la informació. La coherència de contingut està relacionada amb la cohesió, ja que és el mecanisme per relacionar elements del text amb el context o amb les paraules del mateix text per tal d'establir les relacions de significat al llarg del discurs.

3.2.2.1 Organització i estructuració del text segons la macrofunció: descripció, narració, argumentació, exposició.

3.2.2.2 Organització interna del text: inici, desenvolupament i final de la unitat textual.

3.2.2.3 Relacions sintàctiques i semàntiques per tal de mantenir el referent:

- Procediments lèxics: La repetició de paraules és un dels procediments fonamentals de cohesió textual i facilita al lector la comprensió del text. Substitució sinonímica: l'ús de sinònims permet referir-se a la idea que s'està expressant sense necessitat de repetir una mateixa paraula.
- Sinònims: outcome com a sinònim de product i result; aim, goal com a sinònims de objective. Antònims: accept contrari de refuse, shelter contrari de expose, courageous contrari de fearful, reckless contrari de cautious.
- Camp semàntic o lèxic comú. L'ús de paraules pertanyents a un mateix camp semàntic o lèxic permet cohesionar el text, ja que fan referència a un mateix tema. Hipònims i hiperònims: de chair: deck-chair, easy chair, rocking chair, wheelchair, de boat: canoe, motorboat, punt, raft, sailboat.
- Metàfores: intelligence as light: a dazzling student; money as a liquid : my dollars are all dried up; metonímies: pen per 'paraula escrita' i sword per 'agressió militar'; proformes lèxiques; Jack hurt himself fetching water, and Jill did, too.
- Referències semàntiques basades en el coneixement del món. Procediments sintàctics: anàfora (referència a elements esmentats en el discurs o presents en el context); The search party barely got to the middle of the desert, when a storm overtook it; A little girl, Jessica, was playing on the swings; catàfora (referència anticipada a un element o una part del discurs); After he had received his orders, the soldier left the barracks; el·lipsi (absència d'un element del discurs; malgrat l'absència, l'element és interpretable pel context); In the baseball game, our team scored four homeruns, the other team, only two.

3.2.2.4 Relacions semàntiques entre les parts del text.

Els marcadors discursius i els connectors:

- Organització global del text: marcadors per iniciar: first and foremost, to begin with, for a start; per ordenar: in the first/second/third place, for one thing, for another thing, first(ly), second(ly), third(ly) lastly, eventually; per concloure o resumir, per acabar: In summary, To conclude, in a nutshell (informal), to wind up.
- Posicionament de l'emissor: to my mind, as I see it, as far as I am concerned, to be honest, frankly...
- Tractament de la informació: reformulació: so to speak, that is to say, namely, in other words; exemplificació: for instance, such as; introducció de temes: as regards, regarding, as for, with reference to.

- Connectors per relacionar parts del text: sumatius: moreover, furthermore, what is more, as well as; contrastius: whereas, nevertheless, despite, even though, still, yet; causatius: since, owing to, as; consecutius: consequently, hence, therefore, thus; condicionals: as long as, provided, supposing; finals: so as to, in order that, so that; temporals: as soon as, no sooner...than, once; de generalització: on the whole, broadly speaking...

- Marcadors propis del discurs oral: demanda de confirmació: question tags. You would do the same, wouldn't you?; altres marcadors del discurs o expressions per la confirmació: If I understand you correctly, you are saying..., I think you are saying... Wouldn't you agree with me if I said that...?; advertència: I don't think you should, I must warn you, mind your language/ step / manners; acord: I couldn't agree more, I see it that way, too; I have no objection whatsoever, you have a point there; desacord: I don't share your view; I'm not sure I agree with you; You may be right, but...; demanar aclariment: I wonder if you could say that in a different way, Could you explain what you mean by...? Could you put it differently, please?; tancament: to sum up, to recap the main points, to wrap up (informal)...

3.3. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

El coneixement de la societat i de la cultura de la comunitat o comunitats en què es parla la llengua objecte d'estudi és un aspecte del coneixement del món que té especial rellevància en el context de l'aprenentatge d'una llengua, ja que és probable que no formi part de l'experiència prèvia de l'estudiant o que el seu coneixement estigui deformat pels estereotips.

Aquest coneixement, conjunt de creences i valors que conformen la identitat dels individus i dels pobles configura una manera de veure i d'entendre el món i incideix en la forma de comunicar-se amb els altres. Caldrà desenvolupar en l'alumnat una consciència intercultural que li permeti fer-se conscient i interpretar les situacions de comunicació i les convencions socials amb què es trobarà en els seus intercanvis interculturals.

A continuació es llisten els àmbits que poden estar relacionats amb els trets distintius de la societat i la cultura de la llengua que s'estudia.

Vida quotidiana

- Horaris i hàbits d'estudi i de treball
- Hàbits alimentaris: dieta, horaris, comportament a taula, etc.
- Vacances i festes
- Activitats de lleure

Relacions interpersonals

- Estructura familiar i relacions de parentiu
- Relacions entre generacions
- Relacions entre homes i dones
- Relacions entre coneguts i desconeguts
- Relacions a la feina
- Estructura de la societat i relacions amb les institucions (grups socials, partits polítics, administració, etc.)

Condicions de vida

- Nivell de vida (diferències regionals, ètniques i de grup social)
- Habitatge
- Prestacions socials (educació, sanitat, pensions, etc.)
- Entorn (paisatge, clima, etc.)
- Trets socioeconòmics (comerç, turisme, noves tecnologies, etc.)

Valors i creences

- Cultura, costums i tradicions
- Història i identitat nacional
- Canvis en l'estructura social
- Creences religioses
- Altres cultures i grups socials (països estrangers, turistes, immigrants)
- Manifestacions artístiques (literatura, arts plàstiques, etc.)
- Estereotips i tabús.
- Sentit de l'humor.

Llenguatge corporal

- Gestos, postures i expressions facials

- Ús de la veu
- Contacte visual, físic i proxèmic

Convencions socials i rituals

- Fórmules de cortesia, tractament i ús dels registres
- Pautes de comportament social (puntualitat, indumentària, visites, regals, etc.)
- Celebracions (festes familiars, tradicionals etc.)
- Actituds, convencions i tabús en les interaccions
- Pràctiques religioses, ritus i cerimònies (naixements, casaments, enterraments, etc.)
- Celebracions, festivals, etc.

3.4. Competències i continguts per a activitats de llengua

Els usuaris de la llengua duen a terme activitats comunicatives de recepció, producció, interacció i mediació, i usen estratègies per mobilitzar els seus recursos i coneixements per assolir els objectius comunicatius.

En qualsevol acte comunicatiu es produeixen textos, els quals tenen moltes funcions diferents en la vida social. El mitjà, la finalitat i la funció determinen diferències no només en el context del missatge, sinó també en la seva estructura i presentació, i en les estratègies emprades per a la recepció i la producció. Els textos poden ser de diferent tipologia, amb varietat de macrofuncions i funcions, i es produeixen en àmbits que determinen les finalitats i els temes.

Les estratègies són un mitjà que la persona usuària d'una llengua utilitza per mobilitzar i equilibrar els recursos de què disposa per tal de respondre a les exigències comunicatives de la situació i assolir amb èxit un objectiu concret. La utilització d'estratègies comunicatives no s'ha d'interpretar com una manera d'esmenar carències lingüístiques o de comunicació, sinó com l'aplicació d'uns principis metacognitius (planificació, execució, avaluació i reparació) a les diferents formes de les habilitats comunicatives: la recepció, la producció, la interacció i la mediació. El progrés en l'aprenentatge d'una llengua s'evidencia per la capacitat de l'aprenent de dur a terme actes comunicatius i utilitzar estratègies comunicatives.

3.4.1 Comprensió oral i escrita

3.4.1.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals, concrets i abstractes, relacionats amb la vida quotidiana, l'aprenentatge, l'actualitat, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus de textos: anuncis, declaracions, converses informals i formals, debats, tertúlies, xerrades, correus electrònics, cartes, piulades, missatges escrits o de veu, notes, informes, notícies, presentacions, reportatges, entrevistes, articles, contes, novel·les, cançons, poemes, assajos, instruccions d'ús, catàlegs, prospectes, llibres de text, diccionaris bilingües i monolingües, obres de referència i consulta, pel·lícules, espectacles, publicitat, tires còmiques, acudits...);
- cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia.

3.4.1.2 Estratègies de recepció

Planificació

- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i presa de consciència dels coneixements previs que se'n tenen.
- Adequació del tipus d'audició o lectura (comprensió global, selectiva, exhaustiva, interpretativa) a les diferents intencions de la persona oient o lectora, i a la funció i tipologia del text.

Execució

- Deducció, inferència i formulació d'hipòtesis a partir d'idees, preconceptes i coneixements previs.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: imatges, disposició del text, llenguatge no verbal, suport, font, etc.
- Confirmació d'hipòtesis a partir de la interrelació dels elements significatius del text.

Avaluació i reparació

- Verificació o reformulació d'hipòtesis.

3.4.2 Expressió i interacció oral i escrita

3.4.2.1 Textos i àmbits d'ús

Activitats de producció de textos orals i escrits:

- de l'àmbit personal, públic, professional, educatiu;
- en un registre informal, semiformal i formal;
- en llenguatge estàndard i articulats de manera clarament estructurada;
- sobre temes generals i habituals en la vida quotidiana o relacionats amb l'aprenentatge, la feina o amb el propi interès;
- de diferents macrofuncions (narració, descripció, argumentació, exposició, instrucció);
- de diferents tipus: històries, anècdotes, presentacions preparades, informes, converses informals, formals i transaccionals, debats, tertúlies, sol·licituds, entrevistes, enquestes, notes, apunts, formularis, CV, cartes informals i formals, cançons, poemes, contes, textos literaris, anuncis, missatges, correus electrònics, xats, fòrums, blogs, simulacions...
- emesos cara a cara, per televisió, davant d'una audiència, per telèfon o altres mitjans tècnics, en suport paper o en suport digital o multimèdia;
- produïts individualment o de forma col·laborativa.

3.4.2.2 Estratègies de producció

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels propis coneixements del món.
- Mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adequació del text (oral o escrit) al destinatari (funció del text, àmbit i canal, registre, estructura i cohesió del discurs).
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).

Execució

- Ajustament als models i fórmules de cada tipus de text per expressar el missatge amb claredat, coherència i estructura adequada.
- Compensació de les carències lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p.e. modificar paraules de significat similar, definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent, com gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Composició i articulació del discurs, integrant elements verbals i no verbals al missatge.
- Localització i ús adequat dels recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Ús de fragments de discurs coneguts per l'usuari i que li donen seguretat (locucions, expressions, modismes, etc.).
- Ús d'estratègies d'assoliment: provar expressions noves sense bloquejar la comunicació, ajustant el nivell de la tasca a l'alça.

Avaluació i reparació

- En l'expressió oral, valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo, a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que es rep de l'audiència a través de la seva reacció oral, gestual o expressió facial.
- En l'expressió escrita, possibilitat de control de la producció, tant des del punt de vista comunicatiu com lingüístic (revisió, correcció...).

- En l'expressió oral i escrita, aprofitament de la retroalimentació que rep dels companys pel que fa tant als aspectes comunicatius com als aspectes lingüístics.

3.4.2.3 Estratègies d'interacció

Les estratègies d'interacció permeten als interlocutors contribuir al procés de coconstrucció del discurs i del significat. Aquestes estratègies són les següents:

Planificació

- Previsió del tipus d'intercanvis possibles tenint en compte la informació que es comparteix i la nova informació que es vol donar o obtenir.
- Consideració de la distància comunicativa entre el parlant i els interlocutors, i la coincidència o no en el temps i en l'espai.
- Consideració de les regles de la interacció d'acord amb el canal, el sistema de comunicació i els tipus de text més adequats per a la finalitat comunicativa.

Execució

- Presa de paraula per tenir la iniciativa en el discurs o invitar els altres a participar en la conversa o discussió.
- Manteniment de la conversa, gestió de la discussió o confirmació de la comprensió mútua.
- Col·laboració en el desenvolupament de les idees i de les tasques comunes.
- Utilització de tècniques per afrontar els imprevistos.

Avaluació i reparació

- Valoració de l'èxit de la comunicació o modificació del discurs per aconseguir-lo a partir de la pròpia autoavaluació o la retroalimentació que facilita la persona interlocutora amb la seva reacció escrita o oral (gestual o d'expressió facial).
- Ús d'estratègies cooperatives per facilitar ajut i demanar-lo per clarificar possibles malentesos, repetint o reformulant el que sigui necessari.

3.4.3 Mediació

S'entén per mediació l'activitat del llenguatge consistent a facilitar cara a cara o en línia la comunicació entre parlants i/o a reformular, de manera oral o escrita, un text amb diferents propòsits: superar algun obstacle, adequar el discurs a l'interlocutor i a la situació comunicativa, etc. La mediació també és un procés social i cultural de creació de condicions per a la comunicació i la cooperació.

3.4.3.1 Activitats de mediació

3.4.3.1.1 Activitats de mediació lingüística oral i/o escrita

Impliquen reformular un text per a un mateix o bé per a una altra persona:

- Transmissió d'informació específica. Per exemple, escriure un informe amb les decisions preses en una reunió.
- Explicació de dades. Per exemple, interpretar i descriure de manera fiable informació detallada a diagrames o gràfics complexos sobre temes del seu interès.
- Resum, comparació i explicació de la informació principal d'un text.
- Traducció oral de textos complexos sobre temes del seu interès i traduccions escrites clarament estructurades en llenguatge d'ús corrent.
- Presa acurada de notes en conferències i reunions.
- Resposta personal a un input oral, escrit o multimodal. Per exemple, descriure les seves emocions respecte a una obra o fotografia i descriure què ha evocat aquestes emocions.
- Anàlisi i crítica de textos creatius. Per exemple, comparar dues obres tenint en compte els temes, els personatges i les escenes, buscant similituds i contrastos.

3.4.3.1.2 Activitats de mediació social i pluricultural

Impliquen d'una banda crear un context de treball col·laboratiu i de l'altra ajudar a establir un espai pluricultural i facilitar la comunicació en situacions delicades.

- Lideratge, gestió de la discussió i col·laboració en un grup de forma eficient i no intrusiva, reconduint el tema, discutint, sintetitzant el punt de vista del grup, focalitzant l'atenció i proposant acords.

- Foment del desenvolupament d'idees animant a trobar una solució, a justificar les seves idees o a relacionar-les amb el tema.
- Facilitació de l'entesa en un espai pluricultural i/o en situacions delicades i desacords apreciats perspectives, aclarint malentesos, discutint punts de vista i adaptant la seva actuació.

3.4.3.2 Estratègies de mediació

Planificació

- Establiment dels requeriments de la tasca, identificació del context en què es produeix la situació comunicativa i avaluació dels coneixements del món, tant els propis coneixements previs com els de les persones entre les quals s'estableix la mediació.
- Localització, mobilització i coordinació dels recursos de què es disposa: competències generals i comunicatives.
- Adaptació de la tasca i del missatge als recursos lingüístics disponibles i als de les persones per a les quals es fa la mediació (augment o disminució de la complexitat de la tasca i del discurs produït).
- Anticipació. Presa de consciència de les possibilitats i les equivalències de les llengües entre les quals es fa la mediació.
- Execució
- Explicació de nous conceptes enllaçant amb coneixements previs, adaptant el llenguatge o simplificant informació complicada.
- Composició i articulació del discurs, integrant al missatge elements verbals i no verbals.
- Simplificació d'un text dens amplificant-lo o sintetitzant-lo.
- Transmissió dels punts principals.
- Aclariment, repetició o reformulació.
- Interpretació de les claus de comportament.
- Facilitació de la comunicació.

Avaluació i reparació

- Comprovació de la congruència entre els textos.

- Comprovació de la coherència i l'adequació del text en funció de la situació comunicativa.
- Matisació amb l'ajut de diccionaris.
- Consulta a altres persones o fonts.

3.5. Competència i continguts lingüístics

3.5.1 Lèxico-semàntics

3.5.1.1 Ampliació del cabal lèxic referit a camps semàntics d'ús general i a les àrees temàtiques del nivell. Diferències entre paraules que pertanyen a un mateix camp semàntic: boss, manager, employer, director, headmaster, top executive...

Diferències de registre, connotacions i referències culturals: Not everything is black and white.

3.5.1.2 Famílies lèxiques (sinònims, antònims, mots polisèmics...)

Synonyms: characteristic / trait, deceive / cheat: near-synonyms (security – safety...)

Lèxic per expressar diferència de graus i matisos (boiling hot / freezing cold...)

- Homònims i homòfons: current (up to date) / current (flow of water) / match (to pair like items) / match (a stick for making a flame); draft / draught / sore, soar...)
- Parònims: vanish / banish, diner / dinner, beer / beard.
- Paraules polisèmiques: bank, drink, pool, subject...
- Mots amb dos o més significats diferents, segons la pronunciació: bass, lead, row, tear, wind...
- Mots transparentes o pròxims. Falsos amics: attend, career, deceive, imply, motorist, ultimately...

3.5.1.3 Formació de paraules

Paraules derivades

- Prefixos i sufixos: prefixos per indicar la negació (defrost, impolite, ineffective, insensitive, unequal, unreliable); l'actitud (proactive, antisocial, counter-argument); el nombre: (biracial;

multicultural); el grau (hyperactive; overestimate); sufixos (allergic, careless, citizenship, employee, enjoyment, frighten, manhood, prohibition, simplify, water-proof, unforgettable).

- Mots compostos: check-out, helpline, mother-in-law, sunrise, income tax, health centre.
- Modificació del nom: a road sign, the old man's home, a much more interesting film; signs of frustration, a film with a star-studded cast, the man working in the garden.
- Adjectius compostos: open-minded, part-time, well-known, 10-storey building, timeconsuming, last-minute, two-million-dollar contract, heart-breaking confession.
- Canvi de funció de paraules: The film is an absolute must vs. you must see it; he is straight vs. go straight ahead

3.5.1.4 Sigles, abreviatures i blends: OMG, LOL, WHO, PC, e.g., lb.; brunch, cyborg, smassy, smog.

3.5.1.5 Onomatopeies: a bang, a clatter, a thump, a beep, a snap...

3.5.1.6 Préstecs i mots d'origen estranger: déjà-vu, gimmick, hara-kiri...

3.5.1.7 Expressions numerals i matemàtiques: two square metres, two thirds, twice as much/many as, etc.

3.5.1.8 Ús d'eufemismes i understatements: She's not very nice; to pass away (to die); They put the dog to sleep (they killed it); He knows a little about the subject (when he is actually an expert).

3.5.1.9 Valor literal i metafòric d'ús freqüent de substantius i de partícules: drive through a tunnel, make it through a war; I finally saw the light, it finally dawned on me, the penny drops...

3.5.2 Morfosintàctics Elements constituents de l'oració

3.5.2.1 El substantiu

3.5.2.1.1 Tipus de substantius

Comptables: the scissors are on the table; the couples got married on the same day; incomptables: this news is very important, he can give you some advice; concrets: this room smells of cat; abstractes: we talked about freedom. Mots acrònims i onomatopeies: RADAR, NATO, UNICEF, DNA, CEO, splash, bang, beep, oops.

3.5.2.1.2 Morfologia del substantiu (gènere, nombre)

Formació del plural regular, irregular i mots invariables: criterion / criteria, curriculum / curricula, cactus / cacti; bacteria, forum...

El plural en els mots compostos: a two-litre bottle, two-litre bottles, fire-fighters, sheepdogs.

3.5.2.1.3 La modificació del nom:

El substantiu com a complement del nom: anti-police reaction, computer skills, labour market, road accident.

El complement preposicional: food for thought; a lack of confidence; the protesters with a banner.

L'adverbi com a complement del nom: the house nearby, the footnote below, two floors up.

3.5.2.2 Els determinants

3.5.2.2.1 Articles

Articles definits i indefinits. Ús i omissió de l'article: Boys will be boys; the fear I feel is fear of the unknown; she helps the disabled; the UN has cast a vote against it; she's afraid of heights; the internet has changed our lives; let's go to the movies; Would you pass the sugar? / Sugar is bad for your teeth; she came first (competition or race) / he was the first to know.

3.5.2.2.2 Demonstratiu: usos especials: Did I tell you that story about this man who used to work with me; Did you know they are engaged? – That's what I thought; I'll give you that (to show agreement with another speaker); This is John (introductions); it isn't all that difficult.

3.5.2.2.3 Possessiu: usos especials: last weekend's experience vs. weekend experiences, a Sunday roast vs. next Sunday's roast.

3.5.2.2.4 Quantitatiu: casos especials: forma emfàtica amb determinant: I have cried many a day; the many mistakes he has made; John's one mistake (the only one); the very few left; far too few friends; i expressions alternatives: a large amount of (+ uncountable noun), a great deal of (+ uncountable noun), a great number of (+ countable noun); the whole of; none of...

Numerals: diferències entre one i an (that is an example; there is just one example); grans quantitats (several thousand people vs. thousands of people).

Altres expressions de quantitat (partitiu, indefinits...): a bunch/pack of lies, a pride of lions; a spoonful of butter; a slice of cheese; two loaves of bread; a piece of news/advice; an item of clothing; some furniture; quite a bit of time; some other people; every few minutes.

Expressions idiomàtiques de quantitat: not a single day, €30 no less; it will be at least a good ten pounds; never in a million years; he can't drive –he's had one too many; 24-7 service; people arrived in dribs and drabs.

3.5.2.2.5 El genitiu saxó: construccions alternatives i casos especials: children's TV / TV for children, the man's eye / the eye of the needle, people's freedom vs the freedom of the people, the writing of the letters (NOT *the letters' writing); omisió del complement: this is Peter's (it belongs to him); she's staying at Pam's (place).

3.5.2.3 Els pronoms

3.5.2.3.1. Els pronoms personals (de subjecte i de complement) en casos especials: Anyone wishing to apply for the post should submit their application here (NOT *Who is wishing to apply

(...); Someone has left their glasses here; One's responsibility is with one's family; She's the fastest sailing boat in Europe; She's about to fall (said by someone felling a tree).

Els compostos amb –ever: Take whichever you want; Whoever did it, they cannot be far. El pronom it anticipatori: I consider it an example of good manners when someone holds the door for those following; I find it strange that she is not here yet.

3.5.2.3.2 Els pronoms reflexius i recíprocs: I hurt myself (NOT *I hurt); She washed and got dressed (NOT *she washed herself and dressed herself); John voted for himself; you underestimate yourself; ús emfàtic dels reflexius: Tom himself had written the letter (nobody else had); Sue and Max hurt each other; they were criticising each other's proposals; they passed the ball to one another.

3.5.2.4 L'adjectiu

3.5.2.4.1 Morfologia de l'adjectiu: economic vs. economical; classic vs. classical; childish vs. childlike; weekly; amb prefixos i sufixos: self-centred, unwilling, teenage; successive; straightforward; amb numerals: three-litre bottles ; two-dollar bills a ten-story building; derivats de phrasal verbs: worn-out, ongoing; amb substantius: last-minute, sugar-free.

3.5.2.4.7 La modificació de l'adjectiu:

El sintagma preposicional: covered in mud, green with envy, devoid of meaning, full of beans, high on the agenda.

So i such: He was so sure that he needed no confirmation; the flowers had such wonderful scent; she went through such an embarrassing situation.

Adverbis: very good indeed, much too easy; rather tall for her age.; quite a good book (rather good but not excellent) vs. she was quite right (absolutely right); not quite closed (not completely); quite a bit younger; quite a lot heavier.

3.5.2.5 El verb

3.5.2.5.1 La complementació del verb.

Transitius i intransitius simples i transitius dobles, i altres casos de transitivitat especial : I was told to wait outside; The door closed; The boss reminded us that the firm was opening a new branch.

Verb patterns: I assure you that everything will be alright, I don't mind working today; I'd rather talk about it after the meeting; He has offered to help in any way he can; She suggested we should hurry; He suggests selling it now.

Formes personals i no personals regides pel verb que precedeix: You should avoid travelling in the rush hour; She cannot help biting her nails; He expects to win; They admit stealing the painting; It is best to wait and see what happens; There might be a solution.

Verbs predicatius (stand, consider, appear...): We stood still, scared and alert. He was considered a very dangerous man; They appear to have no money problems.

3.5.2.5.2 Verbs amb partícules (multiword verbs: phrasal and prepositional) amb dues o tres partícules, separables o inseparables.

3.5.2.5.3 Temps i aspecte.

- Present simple i Present progressive i el present perfect (casos especials): You are being stubborn; She's always leaving the door open when she comes in.
- Simple past, Past progressive i Past perfect: I took the chance I was given; I was going to apply for the job but eventually didn't; I had never been treated like that.
- Futur amb construccions alternatives: be bound to, be on the verge of, to be + to+ infinitive, be due: She's bound to be late again; I was on the verge of giving up; The president is to arrive this afternoon; The baby is due in two weeks.
- Contrast entre formes simples i progressives. I hope you get well; I was hoping you would come; People were always warning me about the dangers.
- El mode subjuntiu: It was suggested that he wait until the next morning ; She insisted that Jane sit on the sofa.

3.5.2.5.4 Modalitat

- Contrast o diferències entre verbs modals: must, have to, can (be able to), should, used to, will, would, may, might: You must come; He should have come, I managed to park my car; I could not speak up.
- Construccions semi modals: You needn't bring anything. We oughtn't to spend that much; Did you use to go there as a child?

- Algunes construccions alternatives als modals: He is likely to come; There is a possibility of snow this evening; I'm certainly fed up with him; We don't know for certain / sure; Clearly, he isn't interested / It is clear that he isn't interested; They were forbidden access; smoking is not allowed...
- Unreal past: Had better, would rather, I wish en passat (I wish you had told me) i seguit de would (I wish you wouldn't speak like that).
- Perífrasis verbals complexes: to prevent the children from falling ill; to stop anyone from being hurt; to let those who want participate in the event.

3.5.2.5.5 Veu activa i passiva: formes complexes (temps passats, perfectes i progressius).

- Construccions amb have i get. I have my car serviced every year; He's got promoted twice since last year; I get to see the children once a month; Let's get going.
- Passiva amb transitius dobles: I was told/made to wait outside
- Forma passiva en estructures complexes: They might have been told, they're said to be coming; He is considered to have been a genius...
- Modals en veu passiva: It must have been hard; She can't be ignored; They must be warned; He couldn't have been chosen.

3.5.2.6 Les preposicions

3.5.2.6.1 Formes complexes

- Altres locucions preposicionals: because of, by comparison with, by means of, in addition to, in spite of, on behalf of.

3.5.2.6.2 Desplaçament de la preposició (en interrogatives, oracions de relatiu, etc): Which one are they fond of?; She was never a woman I could look up to; They still don't know what she died of.

3.6.2.6.3 Contrast entre like i as: As your father, I'll help you as much as I can vs. Like your father, I'll help you as much as I can; Like the other students, he finds it difficult; He's got a headache like me; As most of her brothers, she is a lawyer; Símlis: Like father, like son; as good as gold.

3.5.2.7 Els adverbis

3.5.2.7.1 Els adverbis i les locucions adverbials segons el significat.

- Freqüència: once in a lifetime, once in a blue moon, every now and then, from time to time; a monthly session.
- Manera: It ended abruptly; she opened the door wide; they tried hard; she typed the email hurriedly; they performed badly; she calmly announced the news of her wedding.
- Temps: in the end, back then, at the time; shortly; quite a while ago.
- Lloc i moviment: above, below, beyond, backwards, eastward, forward, outdoors, indoors, downstairs, downwards, to and fro.

3.5.2.7.2 Posició dels adverbis en l'oració i en una seqüència d'adverbis: He fondly spoke about her / He always speaks fondly of her; they need to do it slowly; They badly need to do it; Impatiently, I waited by the bank for my friend to arrive; He naps happily in his room every afternoon after lunch; Each morning after breakfast, I have to run quickly down the street in order to catch my bus (NOT *After breakfast, I have to run quickly down the street each morning in order to catch my bus).

3.5.2.7.3 La modificació de l'adverbi: She is far too good for the job; he works rather efficiently; He very kindly helped us; He drove too recklessly.

3.5.2.8 L'oració simple

3.5.2.8.1 Estructura de l'oració

- L'estil indirecte amb verbs enunciatius en un registre formal: he insisted he had never been there; she objected to them/their coming; he admitted that he had forgotten to reply to the email.

3.5.2.8.2 Modificacions de l'estructura bàsica de l'oració.

Inversions: No sooner had I got out of the car than...; Had I known he was there, I would have...
Should you have any questions, I will be pleased to answer them.

Anteposició d'elements per expressar l'èmfasi:

- Fronting: posar un element que no sigui el subjecte en la posició del subjecte: Attitudes will not change overnight, but change they will (fronted main verb); To this list may be added a few other items of importance (fronted adverbial).
- Cleft sentences: una oració en la que un element esdevé més emfàtic col·locant-lo en una posició diferent: It was my husband who (or that) you spoke to on the phone. It's the parents who were protesting most.

3.5.2.9 L'oració subordinada

3.5.2.9.1 Oracions subordinades substantives

- Amb what, who, how: It's interesting how people react in the face of danger.
- Amb -ever, no matter: Whoever comes, tell them I'll be back for lunch; We will not give up, no matter what.

3.5.2.9.2 Oracions de relatiu: casos especials

- Oracions de relatiu reduïdes com a complement del nom: a possibility to discuss the problem; students needing a certificate of attendance; applicants called for an interview; customers tired of waiting.
- Oracions de relatiu reduïdes com a complement adverbial: Being overworked, I could not think clearly; Soaked in water, I could hardly walk.

3.5.2.9.3 Oracions subordinades adverbials.

- De temps: at a time when, at a time in which, by the time...
- Adversatives: despite the fact that, (al)though, even though...
- Causals: as, since, due to, on account of, given that: Due to heavy rain, the train was delayed; Since you are here, why don't you sit down?

- Condicionals: amb nexes (unless / in case / provided (that) / as long as / whether / if ... ever); amb inversió (Had I known... / Should you need ...)
- Oracions de resultat i/o finalitat: in order to, so that, so, so... that, such ... that, as a result, with the result that: The lecturer finished his lecture five minutes early so that the students could come and ask him questions. There was such a long queue that they decided to come back the following day.

3.5.2.9.4 La coordinació

- Oracions juxtaposades (that is to say, in other words...): Our friends, that is to say our son's friends, will meet us at the airport.

3.5.3 Fonètico-fonològics

3.5.3.1 Representació gràfica de fonemes i sons. Possibles regularitats entre ortografia i pronunciació:

- Variacions de pronunciació en les paraules derivades amb afixos: anxious / anxiety ; advert / advertisement.
- Dígrafs i representacions fonològiques divergents: -ie: recieve / pier / ; -ough: tough / through / ought / cough.

3.5.3.2 Accentuació de la paraula: accent principal i secundari.

3.5.3.3 Accentuació en els mots simples i mots compostos, phrasal verbs i mots foranis (a breakthrough, to break through, put off, off-putting, déjà vu, fiancée)

3.5.3.4 Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisions, alternança vocàlica, emmudiments...): white gloves vs. white wine; The media / r /are to blame. I / j /agree, They / j /are here.

3.5.3.5 Syllabic consonants (bottle, garden, rhythm, button).

3.5.3.6 Accent, ritme i entonació, patrons tonals de la oració: He came from 'London;

What are you waiting 'for?

- L'accentuació anglesa: l'accent de la síl·laba nuclear de la frase i del sintagma. (a cup of tea vs. a tea cup)
- Trets suprasegmentals significatius que assenyalen diferències de significat o funció (exageració, èmfasi, aclariment...): Not the 'blue coat, the 'red one.

3.5.4 Ortotipogràfics

3.5.4.1 Ampliació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació (coma, punt i coma, dos punts, punts suspensius, guió, apòstrof: She asked, 'May I come in?'. 'You may – indeed',

was the answer; You must make up a better excuse: no one will believe that; He was determined to fight; so was she.

3.5.4.2 Signes ortogràfics (apòstrof, guió, guionet...) en casos especials: a know-all; soand- so; it was said off-the-record.

3.5.4.3 Abreviatures: FYI ; a.s.a.p, WHO.

4. Criteris d'avaluació

1. Comprèn i produeix textos escrits de certa longitud, detallats i ben estructurats, articulats de manera clara i coherent, en contextos d'ús comú, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització, mostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils. Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que no afecten a la comunicació.

2. Comprèn i produeix textos orals monològics i dialògics, de diferents tipus i de certa longitud, articulant el seu discurs de manera clara i coherent, mostrant confiança en l'ús de diferents registres (formal, neutre o informal). Pot cometre errors esporàdics o no sistemàtics que pot corregir retrospectivament i sense fer gaire evident que està buscant les paraules que necessita.

3. Mostra un alt grau d'independència en la lectura adaptant l'estil i la velocitat als diferents textos i finalitats. Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfics, ortogràfics i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.
4. En l'escolta de textos orals, discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives. Aprecia les diferències de registre, d'estils i d'accents estàndard.
5. Demostra en la comprensió i producció de textos orals o escrits i en actes de mediació un coneixement prou profund dels aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics de les cultures on es parla l'idioma, relatius a costums, usos, actituds, valors i creences, que ha integrat a la seva competència intercultural. Supera les diferències pel que fa a les llengües i cultures pròpies i els estereotips.
6. Utilitza estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants i dels autors, clarament senyalitzades en el text oral o escrit, fent les inferències necessàries.
7. Utilitza eficaçment, amb certa naturalitat i amb flexibilitat les estratègies més adequades per a la producció de textos orals i escrits. En la interacció i producció escrita, desenvolupa a partir d'un esquema previ els punts principals, bé donant exemples o afegint comentaris i detalls rellevants, i integra de manera apropiada informació rellevant procedent de diferents fonts. En la interacció i producció oral, planifica el discurs segons la situació comunicativa (propòsit, interlocutors i canal) i en fa un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es realitzi sense esforç per part seva o dels interlocutors.
8. Distingeix les intencions comunicatives tant principals com secundàries del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat dels diferents exponents de les funcions comunicatives segons el context, el gènere i el tipus de text. En la producció i interacció oral i escrita escull d'entre un repertori més ampli les estructures lingüístiques adequades al propòsit comunicatiu.
9. Organitza el text oral o escrit de manera clara i coherent, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu (macrofunció, gènere i tipus de text).
10. Utilitza adequadament sense errors que causin malentesos els patrons comuns d'organització i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic, adaptant-se al gènere i al tipus de text. Produeix descripcions i narracions clares i detallades, argumenta eficaçment, expressa i matisa els seus punts de vista, indica el que considera important, i desenvolupa les idees amb exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants, utilitzant algunes estructures complexes.

11. Reconeix i utilitza adequadament, oralment i per escrit, un ampli repertori lèxic, comú i més especialitzat, relacionat amb els propis interessos i necessitats en l'àmbit personal, públic, educatiu i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, connotacions i matisos. Pot tenir alguna dificultat amb expressions poc freqüents i reformula amb flexibilitat per evitar repeticions o quan no troba una expressió més precisa.
12. Es comunica amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, sense manifestar ostensiblement que ha de limitar el que vol dir. Pronuncia i entona de manera clara i natural.
13. Pronuncia i entona de manera clara i natural.
14. Tot i que pugui manifestar influència de la seva llengua primera, utilitza amb certa correcció els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures. etc.), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.
15. En situacions on cal mediació identifica i transmet amb claredat, eficàcia i certa naturalitat, oralment i per escrit, tant el to i les intencions dels parlants o autors com el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, clarament senyalitzades, sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals. Adapta els textos al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació,
16. Demostra conèixer amb profunditat i aplica adequadament a l'activitat de mediació, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
17. Interactua i media oralment i per escrit, en intercanvis cara a cara i en línia, amb flexibilitat, eficàcia i de manera col·laborativa, iniciant, mantenint i finalitzant el discurs adequadament. Gestiona la interacció, fent un ús eficaç dels torns de paraula, monitoritzant el discurs amb intervencions adequades, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, invitant a altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació, repetint o reformulant el que s'ha dit, fent preguntes per aprofundir en alguns aspectes que considera importants, i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió. A més col·labora en la creació de significat comparant, contrastant, resumint, organitzant i detallant apropiadament la informació, suggerint sortides de compromís, un cop analitzats els avantatges i els inconvenients.
18. Coneix i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades per transmetre el missatge amb claredat i eficàcia com ara fer inferències; fer un seguiment i una reparació mitjançant procediments variats (p.e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació, ampliació o condensació de la informació); matisar els seus punts de vista,

emfatitzant el que considera important i ampliant amb exemples, comentaris i detalls rellevants; variar la formulació amb flexibilitat per evitar repeticions freqüents o quan no troba una expressió més precisa; o seleccionar recursos lingüístics amb flexibilitat segons la intenció comunicativa en el context específic.

19. Interactua i facilita la interacció entre les parts a través de les tecnologies digitals amb el comportament adequat segons el mitjà i el destinatari. Adapta la informació d'acord amb l'eina digital escollida, col·labora a distància i sap donar i rebre feedback per construir continguts de forma col·laborativa.

Projecte Educatiu de Centre de l'EOI Martorell

Aquest document pot quedar obsolet un cop imprès.